

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΤΟΥ Γ' ΗΧΟΥ

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

Εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους δ' καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου γ', δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον, Δογματικόν. Ἦχος γ'.

Μέγιστον θαῦμα! παρθένος τεκοῦσα, καὶ τὸ τεχθέν, Θεὸς πρὸ αἰώνων· προφανεῖς ὁ τόκος, καὶ τὸ τελούμενον ὑπὲρ φύσιν. Ὡ μυστηρίου φρικώδους! ὃ καὶ νοούμενον, ἀφραστον μένει, καὶ θεωρούμενον, οὐ καταλαμβάνεται. Μακαρία σὺ εἶ ἄχραντε Κόρη, Ἀδὰμ τοῦ γηγενοῦς θυγάτηρ, καὶ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου φανεῖσα μήτηρ· αὐτὸν ἰκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὰ Ἀπόστιχα,

τὸ πρῶτον Ἀναστάσιμον Στιχηρὸν τῶν Ἀποστίχων, εἶτα τὰ παρόντα Προσόμοια τῆς Θεοτόκου.

Ἦχος γ'.

Πρὸς τό· Τὸν Σταυρὸν σου προσκυνῶ Χριστὲ τὸν τίμιον.

Στίχ.\Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ.

Κιβωτόν σε νοητὴν Ἀγνὴ γινώσκομεν, οὐ φέρουσιν τὰς πλάκας, τὰς θεογράφους, τὸν δὲ νόμου Ποιητὴν, καὶ χάριτος τὰ δόγματα, τοῦ οὐρανοῦ καὶ γῆς Κτίστην· ᾧ πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ.\Ἄκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε καὶ κλῖνον τὸ οὔς σου καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου καὶ τοῦ οἴκου τοῦ Πατρός σου· καὶ ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου.

Ἐπὶ γῆς σὲ οὐρανὸν Ἀγνὴ ἀνέδειξεν, ὁ ἐν μήτρᾳ τῆ σῆ, κατασκηνώσας Θεὸς Λόγος, σάρκα προσλαβὼν, ὁ φύσει ἀθεώρητος· καὶ ἐπομβρίζεις τοῖς πᾶσιν, ἀθάνατον δρόσον Ἀπειρόγαμε.

Στίχ.\Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ.

Σωτηρίαν ταῖς πρεσβείαις σου κεκτήμεθα, ὅτι δι' αὐτῶν
Παρθένε, ἐκ τῶν κινδύνων ἀεὶ καὶ τῶν πειρασμῶν, τὴν ζάλην
ὑπεκφεύγομεν· καὶ διὰ τοῦτο αἰτοῦμεν, μὴ παύσῃ ὑπὲρ ἡμῶν
δεομένη.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος γ'.

Ἀνάπλασιν καὶ ζωὴν, διὰ σοῦ δευτέραν γινώσκομεν, ἄχραντε
Μαρία, τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, ἐν τῇ γαστρὶ σου φυραθέντα
τὸν Κτίστην τῆς κτίσεως, καὶ ἀναστήσαντα ἡμᾶς, ἐκ τοῦ
ῥόδου, καὶ τοῦ θανάτου, καὶ ζωὴν αἰώνιον παρεσχηκότα ἡμῖν,
τοῦ βοᾶν σοι Ἀειπάρθενε· Χαῖρε ἡ συνάψασα τὰ κάτω τοῖς
ἐπουρανίοις· Χαῖρε ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς,
καὶ προστασία καὶ ἀντίληψις· Χαῖρε ἡ τῇ ἀναστάσει τοῦ
Υἱοῦ σου, φαιδρύνουσα τὰ σύμπαντα, καὶ παρέχουσα τῷ κόσμῳ
τὸ μέγα ἔλεος.

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, καὶ τὰ λοιπά, εἰς τό, ,
Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου.

Ἦχος γ'.

Τῷ σῷ Σταυρῷ Χριστὲ Σωτήρ, θανάτου κράτος λέλυται, καὶ
διαβόλου ἡ πλάνη κατήργηται· γένος δὲ ἀνθρώπων, πίστει
σωζόμενον, ὕμνον σοι καθ' ἐκάστην προσφέρει.

Πεφώτισται τὰ σύμπαντα, τῇ ἀναστάσει σου Κύριε, καὶ ὁ
Παράδεισος πάλιν ἠνέφκται· πᾶσα δὲ ἡ κτίσις ἀνευφημοῦσά
σε, ὕμνον σοι καθ' ἐκάστην προσφέρει.

Δοξάζω τοῦ Πατρός, καὶ τοῦ Υἱοῦ τὴν δύναμιν, καὶ
Πνεύματος ἁγίου, ὕμνῳ τὴν ἐξουσίαν, ἀδιαίρετον, ἄκτιστον
θεότητα, Τριάδα ὁμοούσιον, τὴν βασιλεύουσαν εἰς αἰῶνα
αἰῶνος.

Ἔτερα Στιχηρὰ Ἀνατολικά.

Τὸν Σταυρόν σου τὸν τίμιον, προσκυνοῦμεν Χριστέ, καὶ τὴν
ἀνάστασίν σου, ὕμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· τῷ γὰρ μάλωπί σου,
ἡμεῖς οἱ πάντες ἰάθημεν.

Ὑμνοῦμεν τὸν Σωτῆρα, τὸν ἐκ τῆς Παρθένου σαρκωθέντα· δι'
ἡμᾶς γὰρ ἐσταυρώθη, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀνέστη, δωρούμενος
ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Τοῖς ἐν ᾧ καταβάς, Χριστὸς εὐηγγελίσαστο· θαρσεῖτε, λέγων, νῦν νενίκηκα· Ἐγὼ εἶμι ἡ ἀνάστασις· ἐγὼ ὑμᾶς ἀνάξω, λύσας θανάτου τὰς πύλας.

Οἱ ἀναξίως ἐστῶτες, ἐν τῷ ἀχράντῳ σου οἴκῳ, ἐσπερινὸν ὕμνον ἀναμέλομεν, ἐκ βαθέων κραυγάζοντες· Χριστὲ ὁ Θεός, ὁ φωτίσας τὸν κόσμον, τῇ τριημέρῳ ἀναστάσει σου, ἐξελοῦ τὸν λαόν σου, ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν σου, Φιλάνθρωπε.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πῶς μὴ θαυμάσωμεν, τὸν θεανδρικόν σου τόκον πανσεβάσμιε; πεῖραν γὰρ ἀνδρὸς μὴ δεξαμένη Πανάμωμε, ἔτεκες ἀπάτορα Υἱὸν ἐν σαρκί, τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα ἀμήτορα, μηδ' ἀμῶς ὑπομείναντα τροπήν, ἢ φυρμόν, ἢ διαίρεσιν, ἀλλ' ἐκατέρας οὐσίας τὴν ἰδιότητα, σώαν φυλάξαντα. Διό, μητροπάρθενε Δέσποινα, αὐτὸν ἰκέτευε σωθῆναι, τὰς ψυχὰς τῶν ὀρθοδόξως, Θεοτόκον ὁμολογούντων σε.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β'.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο.

Στίχ. Ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

Στίχ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἣτις οὐ σαλευθήσεται.

Ἀπόστιχα Στιχηρά. Ἦχος γ'.

Τὸ Ἀναστάσιμον.

Ὁ τῷ πάθει σου Χριστέ, ἀμαυρώσας τὸν ἥλιον, καὶ τῷ φωτὶ τῆς σῆς ἀναστάσεως, φαιδρύνας τὰ σύμπαντα, πρόσδεξαι ἡμῶν, τὸν ἐσπερινὸν ὕμνον Φιλάνθρωπε.

Τὰ κατ' Ἀλφάβητον.

Στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο· ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

Ἡ ζωοδόχος σου ἔγερσις Κύριε, τὴν οἰκουμένην πᾶσαν ἐφώτισε, καὶ τὸ ἴδιον πλάσμα, φθαρὲν ἀνεκαλέσατο. Διὸ τῆς κατάρας τοῦ Ἀδάμ, ἀπαλλαγέντες βοῶμεν· παντοδύναμε Κύριε δόξα σοι.

Στίχ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἣτις οὐ σαλευθήσεται.

Θεὸς ὑπάρχων ἀναλλοίωτος, σαρκὶ πάσχω ἠλλοίωσαι· ὃν ἡ κτίσις μὴ φέρουσα, κρεμάμενον ὄρᾶν, τῷ φόβῳ ἐκλονεῖτο, καὶ στένουσα ὕμνει, τὴν σὴν μακροθυμίαν· κατελθὼν ἐν ῥῆδι δέ, τριήμερος ἀνέστης, ζωὴν τῷ κόσμῳ δωρούμενος, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ.\Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Ἵνα τὸ γένος ἡμῶν, ἐκ τοῦ θανάτου Χριστὸς λυτρώσῃς, θάνατον ὑπήνεγκας· καὶ τριήμερος ἐκ νεκρῶν ἀναστὰς, ἑαυτῷ συνανέστησας, τοὺς σὲ Θεὸν ἐπιγνόντας, καὶ κόσμον ἐφώτισας, Κύριε δόξα σοι.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀσπόρως ἐκ Θεοῦ Πνεύματος, βουλήσει δὲ Πατὴρ, συνείληφας Υἱὸν τὸν τοῦ Θεοῦ, ἐκ Πατρὸς ἀμήτορα, πρὸ τῶν αἰώνων ὑπάρχοντα, δι' ἡμᾶς δὲ ἐκ σοῦ ἀπάτορα γεγονότα, σαρκὶ ἀπεκύησας, καὶ βρέφος ἐγαλούχησας. Διὸ μὴ παύσῃ πρεσβεύειν, τοῦ λυτρωθῆναι κινδύνων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον.

Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια, ἀγαλλιᾶσθω τὰ ἐπίγεια, ὅτι ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, ὁ Κύριος· ἐπάτησε τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον· πρωτότοκος τῶν νεκρῶν ἐγένετο· ἐκ κοιλίας ῥῆδος ἐρρύσατο ἡμᾶς, καὶ παρέσχε τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν, ἀνυμνοῦμεν Θεοτόκε Παρθένε· ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ τῇ ἐκ σοῦ προσληφθείσῃ, ὁ Υἱός σου καὶ Θεὸς ἡμῶν, τὸ διὰ σταυροῦ καταδεξάμενος πάθος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς, ἐκ φθορᾶς ὡς φιλόανθρωπος.

Τῆ ΚΥΡΙΑΚῃ

ΕΝ Τῷ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚῷ

Κανὼν Τριαδικός, οὔ ἢ ἀκροστιχίς·

Αἰνῶ Τριάς σε, τὴν μίαν Θεαρχίαν. Μητροφάνους.

Ἦχος γ'. Ῥδὴ α'. Ὁ τὰ ὕδατα πάλαι.

Ἀκατάληπτε μόνη κυριαρχία, καὶ μία τριαδικὴ Θεαρχία,
τριλαμποῦς αἴγλης με τῆς σῆς ἀξίωσον νῦν, ὅπως ἀνυμνήσω
σε, τὴν ὑμνουμένην ἀπαύστως, τρισαγίοις ᾄσμασιν, Ἀγγέλων
στόμασιν.

Τερῶς τῶν ἀϋλῶν πᾶσαι αἱ τάξεις ὑμνοῦσι, ποιητικὴν ὡς
αἰτίαν, ἐνικὴν τρίφωτον ἀρχικωτάτην σαφῶς· ἦν συμφώνως
μέλψωμεν, καὶ τῶν ἀνθρώ-

πων τὰ πλήθη, καὶ πιστῶς δοξάσωμεν, πηλίνοις στόμασι.

Νοῦν καὶ Λόγον καὶ Πνεῦμα, οἱ θεολόγοι προσφόρως,
συμβολικῶς σε καλοῦσιν, ἀπαθῆ γέννησιν ἐξ ἀγεννήτου
Πατρός, τοῦ Υἱοῦ σημαίνοντες, Θεὸ μονάρχα τῶν ὅλων, ἅμα
καὶ τοῦ Πνεύματος, θεῖαν ἐκπόρευσιν.

Θεοτοκίον.

Ὡς φιλάνθρωπος φύσει, τὴν τῶν ἀνθρώπων οὐσίαν,
προσειληφῶς Θεοῦ Λόγε, τὸ τρισσὸν ἔλαμψας, μοναρχικώτατον
φῶς, τῆς μιᾶς θεότητος, δεδοξασμένην τοῖς πᾶσι, δείξας
τὴν τεκοῦσάν σε, Παρθένον ἄχραντον.

Ῥδὴ γ'. Ὁ ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα.

Τρισσεῦσαι πάλαι τὸ ὕδωρ προστεταχῶς, Ἡλίας ταῖς σχίδαξι,
τυπικῶς παρενέφηνε, τὴν τριττὴν ὑπόστασιν, τῆς ἐνιαίας
Θεοῦ κυριαρχίας.

Ῥώδης φύσις ὑμνεῖ σε τῶν γηγενῶν, τὸν ἕνα καὶ τρίφωτον,
πλαστουργὸν ἀναλλοίωτον, καὶ βοᾷ σοι· Δέσποτα, παντοδαπῆς
με τροπῆς ῥῦσαι καὶ σῶσόν με.

Τσηγοροῦντες τοῖς λόγοις τῶν Προφητῶν, κλεινῶν Ἀποστόλων
τε, καὶ κηρύκων τῆς πίστεως, ἰσουργὸν Τριάδα σε,
δοξολογοῦμεν πιστοὶ Θεὸ τῶν ὅλων.

Θεοτοκίον.

Ἀπὸ τοῦ θρόνου κατήλθε τοῦ ὑψηλοῦ, ὁ Χριστὸς τὸν
ἄνθρωπον, ἀνυψῶν ὡς φιλάνθρωπος, διὰ σοῦ Πανάχραντε, καὶ
τὸ τρισήλιον φῶς ἔλαμψε πᾶσι.

Κάθισμα. Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Ὁ ὑπερούσιος, καὶ μόνος Κύριος, Χριστὸς ἀπαύγασμα, τοῦ
προανάρχου Πατρός, καὶ Πνεῦμα τὸ θεϊότατον, ἐλέησον τοὺς
δούλους σου· πάντες γὰρ ἡμάρτομεν, ἀλλὰ σοῦ οὐκ

ἀπέστημεν. Ὅθεν δυσωποῦμέν σε, τρισυπόστατε Κύριε, ὡς ἔχων ἐξουσίαν, τὸ πλάσμα σου, σῶσον ἐκ πάσης περιστάσεως.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ ὑπερούσιος, Θεὸς καὶ Κύριος, ἐκ σοῦ σεσάρκωται, δι' ἀγαθότητα, τὸ καθ' ἡμᾶς οὐσιωθεὶς, καὶ μείνας ὅπερ πέφυκεν· ὅθεν καὶ Θεάνθρωπον, τοῦτον σέβοντες Πάναγνε, σὲ τὴν ἀπειρόγαμον, Θεοτόκον κηρύττομεν, δοξάζοντες τὸ μέγιστον θαῦμα, τῆς σῆς ἀσπόρου κυήσεως.

Ῥδὴ δ'. Ἐθου πρὸς ἡμᾶς.

Στέλεχος διτιπὸν, ἐκ Πατρὸς ὡς ῥίζης ἐβλάστησεν, ὁ Υἱός, καὶ Πνεῦμα τὸ εὐθέες, οἱ συμφυεῖς βλαστοὶ καὶ θεόφυτοι, καὶ ἄνθη συνάναρχα, ὡς τρία εἶναι φῶτα τῆς θεότητος.
(δίς)

Στίφη νοερῶν, οὐσιῶν ἀπαύστως ὑμνοῦσί σε, τὸν ἀπερινόητον Θεόν· μεθ' ὧν ἡμεῖς δοξάζομεν λέγοντες· Τριάς ὑπερούσιε, τοὺς σοὺς οἰκέτας σῶσον ὡς φιλάνθρωπος.

Θεοτοκίον.

Ἐθελξας ἡμᾶς, εἰς ἀγάπην σὴν πολυέλεε, Λόγε τοῦ Θεοῦ, ὁ δι' ἡμᾶς σωματωθεὶς ἀτρέπτως, καὶ τρίφωτον τὴν μίαν θεότητα, μυσταγωγήσας· ὅθεν σε δοξάζομεν.

Ῥδὴ ε'. Ὡς εἶδεν Ἡσαΐας.

Τὸν ἕνα κυριάρχην εἰκονικῶς, ὡς εἶδεν Ἡσαΐας Θεόν, ἐν τρισὶ προσώποις δοξολογούμενον, ἀχράντοις φωναῖς Σεραφεῖμ, ἀπεστάλη τοῦ κηρῦξαι παρευθύς, τρίφωτον οὐσίαν, καὶ μονάδα τρισήλιον. (δίς)

Ἡ πάντων ἀοράτων καὶ ὁρατῶν, τὴν φύσιν ἐξ οὐκ ὄντων τὸ πρῖν, ὑποστησαμένη Μονὰς τρισήλιε, τοὺς ἕνα Θεόν σε πιστῶς, εὐφημοῦντας, ἐκ παντοίων πειρασμῶν, ἐκλυτρωσαμένη, τῆς σῆς δόξης ἀξίωσον.

Θεοτοκίον.

Νυμφῶνα φωτοφόρον καὶ καθαρὸν, Παρθένε γεγонуῖαν Θεοῦ, σὲ ὑμνοῦμεν πόθῳ καὶ μακαρίζομεν· ἐκ σοῦ γὰρ ἐτέχθη Χριστός, ἐν οὐσίαις καὶ θελήσεσι διτταῖς, ὁ εἷς τῆς Τριάδος, καὶ τῆς δόξης ὧν Κύριος.

Ῥδὴ στ'. Ἄβυσσος ἐσχάτη.

Μέτοικος ὑπάρχων ὁ Ἀβραάμ, κατηξιώθη τυπικῶς ὑποδέξασθαι, ἐνικὸν μὲν Κύριον, ἐν τρισὶν ὑποστάσεσιν, ὑπερούσιον, ἀνδρिकाῖς δὲ μορφώσεσιν. (δῖς)

Ἰθυνον καρδίας σῶν οἰκετῶν, πρὸς φῶς τὸ ἀπρόσιτον, ᾧ τρισήλιε Κύριε, καὶ σῆς δόξης ἔλλαμψιν, παράσχου ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τοῦ φαντάζεσθαι, τὸ σὸν κάλλος τὸ ἄρρητον.

Θεοτοκίον.

Ἄνοιξον τὰς πύλας μοι τοῦ φωτός, τοῦ κυηθέντος ἐκ νηδύος σου Ἀχραντε, ἵνα βλέπω τρίφωτον, ἀκτῖνα τῆς θεότητος, καὶ δοξάζω σε, τὴν ὀλόφωτον Δέσποιναν.

Κάθισμα. Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θείας φύσεως ὁμοουσίου, τὸ τρισήλιον, ὑμνοῦμεν κράτος, καὶ τρισαγίαις φωναῖς ἐκβοήσωμεν· Ἅγιος εἶ, ὁ Πατήρ ὁ προάναρχος, Ἅγιος εἶ, ὁ Υἱὸς ὁ συνάναρχος, Πνεῦμα Ἅγιον, ὁ εἷς ἀμερῆς Θεὸς ἡμῶν, καὶ πάντων ποιητῆς καὶ φιλάνθρωπος.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Θαῦμα μέγιστον! πῶς συνεσχέθη, ὁ ἀχώρητος ἐν τῇ γαστρί σου, καὶ ἐσαρκώθη, καὶ ἐφάνη ὡς ἄνθρωπος, μὴ ὑπομείνας φυρμόν, ἢ διαίρεσιν, τῆς θεϊκῆς καὶ ἀτρέπτου θεότητος, Κόρη πάναγνε· διὸ Θεοτόκον σε πιστῶς, κηρύττομεν ἀεὶ καὶ δοξάζομεν.

Ῥδὴ ζ'. Ὡς πάλαι τοὺς εὐσεβεῖς.

Ναόν με δεῖξον τῆς σῆς, θεότητος Δέσποτα, τῆς τριλαμποῦς ὅλον φωτεινόν, ἀμαρτητικῆς ἀμαυρώσεως δεινῆς, καὶ παθῶν ἀνώτερον, ταῖς φωτουργαῖς σου λάμψεσιν, ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Θεότητος τὴν μορφήν, μίαν καταγγέλλομεν, ἐν τρισὶν ὑποστατικαῖς, καὶ διαιρεταῖς ἰδιότησι, Πατρὸς καὶ Υἱοῦ καὶ Πνεύματος, εὐλογητὸς εἶ κρίζοντες, ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ἐφάνη τῷ Ἀβραάμ, Θεὸς τρισυπόστατος, ἐν τῇ δρυΐ πάλαι τῇ Μαμβρῆ, τῆς φιλοξενίας μισθόν, τὸν Ἰσαὰκ ἀντιδοῦς δι' ἔλεον· ὄνπερ καὶ νῦν δοξάζομεν, ὡς Θεὸν τῶν πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ἐφάνη ἐπὶ τῆς γῆς, γενόμενος ἄνθρωπος, ὁ παντουργὸς
ἀγαθοπρεπῶς, ἐκ παρθενικῆς καὶ ἀχράντου σου γαστροῦ, καὶ
ἡμᾶς ἐθέωσεν, εὐλογημένη πάναγνε, Θεοτόκε πανάχραντε.

Ῥδὴ η'. Ἀστέκτω πυρί, ἐνωθέντες.

Ἀνάρχου Πατρός, ὡς ἐκ ρίζης, Λόγος καὶ τὸ Πνεῦμα
συνανάρχως πεφυκότες, ὡς βλαστοὶ τῆς ὑπερουσίου Θεαρχίας,
ἔδειξαν τῆς Τριάδος, δόξαν μίαν τε καὶ δύναμιν· ἦν
ὑμνοῦμεν πάντες, πιστοὶ εἰς τοὺς αἰῶνας. (Δίς)

Ῥυθμίζεις ταῖς σαῖς φρυκτωρίαις, τάξεις οὐρα-

νίους ἀναμέλπειν ἀσιγήτως, τρισαγίοις ἄσμασι θείοις,
Πάτερ Λόγε σύμμορφε, καὶ τὸ Πνεῦμα τρίφωτον, κράτος καὶ
ἰσόρροπον· ὁθεν σε ὑμνοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Χρησιμοὶ Προφητῶν τὸν σὸν τόκον, πόρρωθεν ἰδόντες, Θεοτόκε
ἀνευφήμουν, ὡς ἀσπόρως καὶ ὑπερφυῶς, γεννηθέντα Δέσποινα,
καὶ συμφώνως τοῦτον ὑμνοῦμεν, ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦμεν,
εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥδὴ θ'. Καινὸν τὸ θαῦμα.

Ἰδεῖν τὴν δόξαν τὴν τρισσολαμπῆ, αἱ θεοειδεῖς τῶν
Ἀσωμάτων τάξεις, σαφῶς ἀνιέναι πτέρυξιν, ἐφίενται ἄνω,
ἀλλ' εὐλαβοῦνται σφόδρα, τὸ ἀπρόσιτον φῶς, καὶ ὕμνον
ἀπαύστως ἐκβοῶσι· ταύταις συμφώνως, μοναδικῆ Τριάς σε
δοξάζομεν. (δίς)

Ἀπλέτῳ πόθῳ καὶ οἱ ἐπὶ γῆς, νοερὰν ψυχὴν ἐκ σοῦ λαβόντες,
καὶ λογικὴν, σὲ ὑμνοῦμεν Δέσποτα, Θεὲ τῶν ἀπάντων, τὴν
ἐνιαίαν φύσιν ἀληθῶς, καὶ τριττὴν προσώποις, ἐξ ὅλης τῆς
καρδίας· διὸ Οἰκτιῖρμον, ὡς πολυέλεος ἡμᾶς οἴκτειρον.

Θεοτοκίον.

Ναόν με δεῖξον τῆς μοναρχικῆς, καὶ τριφεγγοῦς σου
Θεαρχίας φωτοειδῆ, καθαρῶς λατρεύειν σοι τῷ Κτίστῃ τῶν
ὅλων, καὶ τῆς ἀφράστου δόξης νοερὸν θεωρόν, πρεσβείαις
τῆς μόνης Θεοτόκου· ἦν ἐπαξίως, ὡς ὑπερένδοξον
μεγαλύνομεν.

ΕΝ Τῷ ΟΡΘῶ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Καθίσματα. Ἀναστάσιμα.

Ἦχος γ'.

Χριστὸς ἐκ νεκρῶν ἐγήγερται, ἡ ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων· ὁ Πρωτότοκος τῆς κτίσεως, καὶ δημιουργὸς πάντων τῶν γεγονότων, τὴν καταφθαρεῖσαν φύσιν τοῦ γένους ἡμῶν, ἐν ἑαυτῷ ἀνεκαίνισεν. Οὐκέτι θάνατε κυριεύεις· ὁ γὰρ τῶν ὅλων Δεσπότης, τὸ κράτος σου κατέλυσε.

Δόξα.

Σαρκὶ τοῦ θανάτου γευσάμενος Κύριε, τὸ πικρὸν τοῦ θανάτου, ἐξέτεμες τῇ ἐγέρσει σου, καὶ τὸν ἄνθρωπον κατ' αὐτοῦ ἐνίσχυσας, τῆς ἀρχαίας κατάρας τὴν ἤτιαν ἀνακαλούμενος. Ὁ ὑπερασπιστῆς τῆς ζωῆς ἡμῶν, Κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Αὐτόμελον.

Τὴν ὠραιότητα τῆς παρθενίας σου, καὶ τὸ ὑπέρλαμπρον τὸ τῆς ἀγνείας σου, ὁ Γαβριὴλ καταπλαγεῖς, ἐβόα σοι Θεοτόκε· Ποῖόν σοι ἐγκώμιον, προσαγάγω ἐπάξιον; τί δὲ ὀνομάσω σε; ἀπορῶ καὶ ἐξίσταμαι· διὸ ὡς προσετάγην βοῶ σοι· Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

Μετὰ τὴν β' στιχολογίαν, ἕτερα Καθίσματα.

Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Τὸ ἀναλλοίωτον τὸ τῆς θεότητος, καὶ τὸ ἐκούσιον πάθος σου Κύριε, εἰς ἑαυτὸν καταπλαγεῖς, ὁ ἄδης ἐπωδύρετο· Τρέμω τὴν τοῦ σώματος, μὴ φθαρεῖσαν ὑπόστασιν· βλέπω τὸν ἀόρατον, μυστικῶς πολεμοῦντά με· διὸ καὶ οὕς κατέχω κραυγάζουσι· Δόξα Χριστὲ τῇ ἀναστάσει σου.

Δόξα.

Τὸ ἀκατάληπτον τὸ τῆς σταυρώσεως, καὶ ἀνερμήνευτον τὸ τῆς ἐγέρσεως, θεολογοῦμεν οἱ πιστοί, ἀπόρρητον μυστήριον· σήμερον γὰρ θάνατος, καὶ ὁ ἄδης ἐσκύλευται, γένος δὲ ἀνθρώπινον, ἀφθαρσίαν ἐνδέδεται· διὸ καὶ εὐχαρίστως κραυγάζομεν· Δόξα Χριστὲ τῇ ἀναστάσει σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν ἀκατάληπτον καὶ ἀπερίγραπτον, τὸν ὁμοούσιον, Πατρὶ καὶ Πνεύματι, ἐν τῇ γαστρὶ σου μυστικῶς, ἐχώρησας Θεομητορ· μίαν καὶ ἀσύγχυτον, τῆς Τριάδος ἐνέργειαν, ἐγνωμεν τῷ τόκῳ σου, ἐν τῷ κόσμῳ δοξάζεσθαι· διὸ καὶ

εὐχαρίστως βοῶμέν σοι· Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

Μετὰ τὸν Ἀωμον, καὶ τὰ Εὐλογητάρια,

ἡ Ὑπακοή.

Ἐκπλήτιων τῆ ὀράσει, ὀροσίζων τοῖς ῥήμασιν, ὁ ἀστράπτων Ἄγγελος, ταῖς Μυροφόροις ἔλεγε· Τὸν ζῶντα τί ζητεῖτε ἐν μνήματι; ἠγέρθη κενώσας τὰ μνήματα· τῆς φθορᾶς ἀλλοιωτὴν, γνῶτε τὸν ἀναλλοίωτον· εἶπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου! Ὅτι τὸ γένος ἔσωσας τῶν ἀνθρώπων.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἀντίφωνον Α΄.

Τὴν αἰχμαλωσίαν Σιών, σὺ ἐξείλου ἐκ Βαβυλῶνος, κᾶμὲ ἐκ τῶν παθῶν, πρὸς ζωὴν ἔλκυσον Λόγε.

Ἐν τῷ νότῳ οἱ σπεύροντες, δάκρυσιν ἐνθέοις, θεριοῦσι στάχυσας, ἐν χαρᾷ ἀειζωΐας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀγίῳ Πνεύματι, πᾶσα ἀγαθοδωρία, ὡς Πατρὶ καὶ Υἱῷ συναστράπτει· ἐν ᾧ τὰ πάντα ζῆ καὶ κινεῖται.

Ἀντίφωνον Β΄.

Ἐὰν μὴ Κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον τῶν ἀρετῶν, μάτην κοπιῶμεν· τὴν δὲ ψυχὴν σκέποντος, οὐδεὶς ἡμῶν πορθεῖται τὴν πόλιν.

Τοῦ καρποῦ τῆς γαστροῦς, τῷ Πνεύματι υἰοποιητῶς σοι τῷ Χριστῷ, ὡς Πατρὶ οἱ Ἅγιοι πάντοτε εἰσί.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀγίῳ Πνεύματι, ἐνθεωρεῖται πᾶσα ἀγιότης, σοφία· οὐσιοῖ πᾶσαν γὰρ κτίσιν· αὐτῷ λατρεύσωμεν, Θεὸς γὰρ ὡς Πατρί τε, καὶ Λόγῳ.

Ἀντίφωνον Γ΄.

Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, μακάριοι, τρίβους βαδιοῦνται τῶν ἐντολῶν, φάγονται, ζωρὰν γὰρ παγκαρπίαν.

Κύκλῳ τῆς τραπέζης σου εὐφράνθητι, καθορῶν σου ποιμενάρχα, τὰ ἔκγονα φέροντα, κλάδους ἀγαθοεργίας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιω Πνεύματι, ὁ πᾶς πλοῦτος τῆς δόξης, ἐξ οὗ χάρις καὶ
ζωὴ πάση τῇ κτίσει· σὺν Πατρὶ γάρ, ἀνυμνεῖται καὶ τῷ
Λόγῳ.

Προκείμενον.

Εἶπατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὅτι Κύριος ἐβασίλευσε· καὶ γὰρ
κατώρθωσε τὴν οἰκουμένην, ἣτις οὐ σαλευθήσεται.

Στίχ. \u0391ἤσατε τῷ Κυρίῳ ῥῆμα καινόν.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον τὸ Ἑωθινόν. Ἀνάστασιν Χριστοῦ, καὶ
τὰ λοιπά, ὡς καὶ ἐν τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Α' ἡῆχον, ὄρα σελ.
17 τῆς παρουσίας βίβλου.

Κανὼν ὁ Ἀναστάσιμος.

Ἦχος γ'. ᾠδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

» Ὅτ' αὐτὰ ὕδατα πάλαι, νεύματι θείῳ, εἰς μίαν συνα-

» γωγὴν συναθροίσας, καὶ τεμῶν θάλασσαν, Ἰσραη-

» λίτη λαῶ, οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, δεδοξασμένος ὑπάρ-» χει·
αὐτῷ μόνῳ ῥῶμεν, ὅτι δεδόξασται.

Τροπάρια.

Ὅ τὴν γῆν κατακρίνας τῷ παραβάντι, ἰδρωτὸς φέρειν καρπὸν
τὰς ἀκάνθας, ἀκανθῶν στέφανον ἐκ παρανόμου χειρός, οὗτος
ὁ Θεὸς ἡμῶν, σωματικῶς δεδεγμένος, τὴν κατάραν ἔλυσεν,
ὅτι δεδόξασται.

Νικητῆς τροπαιοῦχος κατὰ θανάτου, ὁ θάνατον δεδουκῶς
ἀνεδείχθη· παθητὴν σάρκα γὰρ ἐμψυχωμένην λαβών, οὗτος ὁ
Θεὸς ἡμῶν, καὶ συμπλακεῖς τῷ τυράννῳ, πάντα
συνανέστησεν, ὅτι δεδόξασται.

Θεοτοκίον.

Ἀληθῆ Θεοτόκον πάντα τὰ ἔθνη, δοξάζει σε τὴν ἀσπόρως
τεκοῦσαν· ὑποδὺς μήτραν γὰρ ἡγιασμένην τὴν σὴν, οὗτος ὁ
Θεὸς ἡμῶν, τὸ καθ' ἡμᾶς οὐσιώθη, καὶ Θεὸς καὶ ἄνθρωπος,
ἐκ σοῦ γεγέννηται.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος, οὗ ἡ ἀκροστιχὶς μετὰ τῶν Εἰρμῶν·

Ἄγω τρίτον (μ) ἔλισμά σοι Θεοῦ Λόγε. Ποίημα Ἰωάννου
μοναχοῦ.

Ἄσμα καινόν.

Γένος βροτῶν αἵματι θεῖῳ, δεδουλωμένον τυράννῳ
φιλαμαρτήμονι, Χριστὸς ἐξηγόρασε, καὶ θεοποιήσας
ἀνεκαίνισεν, ὅτι δεδόξασται.

Ὡς μὲν θνητὸς θανάτου θέλων, ὁ τῆς ζωῆς ταμιοῦχος Χριστὸς
ἐγεύσατο· ὡς ὦν δὲ ἀθάνατος φύσει, τοὺς νεκροὺς
ἐζωοποίησεν, ὅτι δεδόξασται.

Κανὼν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, οὔ ἡ ἀκροστιχίς, σὺν τοῖς
Εἰρμοῖς.

Ἄγω τρίτον μέλισμά σοι, Θεητόκε.

Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Γόνυ κάμπτει ἅπασα φύσις, τῶν ἐπουρανίων Παρθένε τῷ
σαρκωθέντι ἐκ σοῦ, σὺν τοῖς ἐπιγείοις τε, ἀξιοπρεπῶς τὰ
καταχθόνια, ὅτι δεδόξασται.

Ὡ συναλλαγμάτων τῶν ἐν σοί! ἀγαθῶν γὰρ ἀφθόνων παρεκτικὸς
ὦν Θεός, Πνεῦμα θεῖον δοὺς ἡμῖν, σάρκα ἐκ σοῦ Κόρη
προσελάβετο, ὅτι δεδόξασται.

Ῥδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ὁ ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα παραγαγών, τῷ Λόγῳ κτι-

» ζόμενα, τελειούμενα Πνεύματι, Παντοκράτορ ὑψι-

» στε, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῆ στερέωσόν με.

Τροπάρια.

Διὰ Σταυροῦ σου ἠσχύνθη ὁ ἀσεβής· εἰργάσατο βόθρον γάρ,
ὃν ὀρύξας εἰσπέπτωκε· ταπεινῶν ὑψώθη δέ, Χριστὲ τὸ κέρας
ἐν τῇ σῆ ἀναστάσει.

Τῆς εὐσεβείας τὸ κήρυγμα τῶν ἐθνῶν, ὡς ὕδωρ ἐκάλυψε τὰς
θαλάσσας Φιλάνθρωπε· ἀναστὰς ἐκ τάφου γάρ, τὸ τῆς Τριάδος
ἀπεκάλυψας φέγγος.

Θεοτοκίον.

Δεδοξασμένα λελάληνται περὶ σοῦ, ἡ πόλις ἡ ἔμψυχος, τοῦ
ἀεὶ βασιλεύοντος· διὰ σοῦ γὰρ Δέσποινα, τοῖς ἐπὶ γῆς Θεὸς
συνανεστράφη.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Τόξον ἔθραυσας ἐχθρῶν.

Ρύψις ἄχραντε Σταυρέ, εἰδωλικῶν ἐδείχθης σὺ καθαρμάτων·
ὅτι Ἰησοῦς ὁ ὑπέρθεος, ἐν σοὶ χεῖρας ἐξεπέτασεν.

Ἵνα πάντες οἱ πιστοί, τὸ ζωοδόχον μνημα σὲ προσκυνῶμεν,
τέθαπται ἐν σοί, καὶ ἐγήγερται Χριστός, ὄντως ὁ Θεὸς
ἡμῶν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Ῥάβδος ρίζης Ἰεσσαί, προφητικῶς βλαστήσασα, ἡ Παρθένος
ἄνθος σε Χριστέ, ἐξανέτειλεν ἡμῖν· Ἄγιος εἶ Κύριε.

Ἵνα θείας κοινωνούς, τοὺς γηγενεῖς ἐργάσῃ ἐκ τῆς
Παρθένου, σάρκα τὴν ἡμῶν, σὺ ἐπτώχευσας λαβῶν· Ἄγιος εἶ
Κύριε.

Ῥδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἐθου πρὸς ἡμᾶς, κραταιὰν ἀγάπησιν Κύριε, τὸν
» μονογενῆ γὰρ σου Υἱόν, ὑπὲρ ἡμῶν εἰς θάνατον
» δέδωκας· διό σοι κραυγάζομεν εὐχαριστοῦντες,
» δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τροπάρια.

Στίγματα Χριστέ, συμπαθῶς καὶ μώλωπας ἤνεγκας, ὕβριν
ῥαπισμάτων καρτερῶν, καὶ μακροθύμως φέρων ἐμπτύσματα, δι'
ῶν κατειργάσω μοι τὴν σωτηρίαν, δόξα τῇ δυνάμει σου
Κύριε.

Σώματι θνητῷ, ἢ ζωῇ θανάτῳ, ὠμίλησας, τῆς ταλαιπωρίας τῶν
πτωχῶν, καὶ στεναγμοῦ πενήτων σου ἔνεκεν· καὶ φθείρας τὸν
φθείραντα δεδοξασμένε, πάντας συνανέστησας, μόνε
Φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον.

Μνήσθητι Χριστέ, ἧς ἐκτίσω ποιμνης τῷ πάθει σου, τῆς
δεδοξασμένης σου Μητρός, τὰς συμπαθεῖς ἐντεύξεις
δεξάμενος, καὶ ἐπισκεψάμενος, κεκακωμένην ῥῦσαι, τῇ
δυνάμει σου Κύριε.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Τὸ ξένον καὶ ἀπόρρητον.

Ὁ πλάσας κατ' εἰκόνα σου, Φιλάνθρωπε τὸν ἄνθρωπον, καὶ νεκρωθέντα τῇ ἁμαρτίᾳ, διὰ τῆς παραβάσεως, σταυρωθεὶς ἐν Κρανίῳ διέσωσας.

Νεκροὺς μὲν οὖς κατέπιεν, ὁ θάνατος ἀπέδωκε· κατελύθη δὲ καὶ τὸ τοῦ ἄδου, φθοροποιὸν βασίλειον, ἀναστάντος ἐκ τάφου σου Κύριε.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Ὁ στήσας ὄρη Δέσποτα, ζυγῶ τῆς θείας γνώσεως, λελατόμησαι ἐκ τῆς Παρθένου, λίθος χειρῶν ἀνευθεν· Τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Νοσοῦσαν ἐθεράπευσας, ἡμῶν τὴν φύσιν Δέσποτα, δραστικώτατον ἐν τῇ Παρθένῳ, ταύτη ἐνώσας φάρμακον, τὴν σὴν ἄχραντον Λόγε θεότητα.

Μερίς μου εἶ ὁ Κύριος, καὶ κληρὸς ἐπιπόθητος, ὁ ἐνώσας με ἐκ τῆς Παρθένου, Λόγε τῇ ὑποστάσει σου, τῇ σαρκὶ χρηματίσας ὑπόστασις.

Ῥδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» Πρὸς σὲ ὀρθρίζω, τὸν τοῦ παντὸς Δημιουργόν, τὴν

» ὑπερέχουσαν πάντα νοῦν εἰρήνην· διότι φῶς τὰ

» προστάγματά σου, ἐν οἷς με καθοδήγησον.

Τροπάρια.

Κριτῆ ἀδίκῳ, Ἑβραίων φθόνῳ προδοθεὶς ὁ Παντεπόπτης, καὶ ἄπασαν δικαίως, κρίνων τὴν γῆν, τὸν Ἀδὰμ τῆς πάλαι, ἐρρύσω κατακρίσεως.

Τὴν σὴν εἰρήνην, ταῖς Ἐκκλησίαις σου Χριστέ, τῇ ἀητιήτῳ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου, ὁ ἐκ νεκρῶν ἀναστὰς παράσχου, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Σκηνὴ ἀγία, καὶ Πλατυτέρα οὐρανῶν, ὡς τὸν ἐν πάσῃ ἀχώρητον τῇ κτίσει, Λόγον Θεοῦ δεξαμένη, μόνη ἐδείχθης Αἰεπάρθενος.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Ἐπὶ τῆς γῆς.

Λόγχη πλευράν, ᾧ Χριστέ μου νυγείς σου, τὴν ἐκ πλευρᾶς ἀνθρωπίνης κτισθεῖσαν, ὀλέθρου πᾶσι βροτοῖς, γεγονουῖαν πρόξενον, τῆς κατάρας ἠλευθέρωσας.

Ἰσος Πατρί, κατ' οὐσίαν ὑπάρχων, τὸν ἱερὸν ἐξανέστησας δόμον, τοῦ παναχράντου σου, καὶ πανσέπτου σώματος, ἐκ νεκρῶν, Χριστὲ σωτὴρ ἡμῶν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Λόγος Θεοῦ, ὁ Υἱὸς σου Παρθένε, δημιουργὸς Ἀδὰμ τοῦ πρωτοπλάστου, οὐ δημιούργημα, εἰ καὶ σάρκα ἐμψυχον, ἑαυτῷ ἐκ σοῦ διέπλασεν.

Ἰσος Πατρί, ὁ Υἱὸς τῆς Παρθένου, Λόγος Θεοῦ, ὑπόστασις τελεία, ἐν δύο φύσεσιν, Τησοῦς ὁ Κύριος, Θεὸς τέλειος καὶ ἄνθρωπος.

Ῥδὴ στ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἄβυσσος ἐσχάτη ἁμαρτιῶν, ἐκύκλωσέ με καὶ

» ἐκλείπει τὸ πνεῦμά μου, ἀλλ' ἐκτείνας Δέσποτα, σὸν

» ὑψηλὸν βραχίονα, ὡς τὸν Πέτρον με, κυβερνήτα

» διάσωσον.

Τροπάρια.

Ἄβυσσος ἐλέους καὶ οἰκτιρμῶν, ἐκύκλωσέ με, τῇ εὐσπλάγγνῳ καθόδῳ σου· σαρκωθεὶς γὰρ Δέσποτα, καὶ γεγονὼς ἐν δούλου μορφῇ, ἐθεούργησας, καὶ σεαυτῷ συνεδόξασας.

Νέκρωσιν ὑπέστη ὁ νεκρωτής, τὸν νεκρωθέντα ζωθέντα θεώμενος· τῆς σῆς ἀναστάσεως, ταῦτα Χριστὲ τὰ σύμβολα, καὶ τοῦ πάθους σου, τοῦ ἀχράντου τὰ ἔπαθλα.

Θεοτοκίον.

Πάναγνε ἡ μόνη τῷ Πλαστουργῷ, καὶ τοῖς ἀνθρώποις, ὑπὲρ νοῦν μεσιτεύσασα, τὸν Υἱόν σου ἴλεων, τοῖς ἐπταικόσι δούλοις σου, καὶ ὑπέρμαχον, χρηματίσαι δυσώπησον.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Σκηνώσεως Ἰωνᾶς.

Μωλώπων σὺ πειραθείς, ἄδου τραυματίας, πάθει Σταυροῦ
συνανέστησας· ὄθεν σοὶ κραυγάζω· Ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν
ζωὴν μου Φιλάνθρωπε.

Ἀνοίγονταί σοι Χριστέ, φόβῳ πύλαι ἄδου, σκεύη ἐχθροῦ δὲ
ἀρπάζονται· ὄθεν σοι γυναῖκες ὑπήντησαν, ἀντὶ λύπης χαρὰν
κομισάμεναι.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Μορφοῦται τὸ καθ' ἡμᾶς, ἐκ τῆς ἀκηράτου Κόρης, ὁ σχήματι
ἄμοιρος, σχήματι ὑπάρξας καὶ πράγματι, μὴ τραπεῖς τὴν
θεότητα ἄνθρωπος.

Ἀβύσσου ἀμαρτιῶν, καὶ τῆς καταιγίδος Πάναγνε, τῶν παθῶν
ῥῦσαί με· πέφυκας λιμὴν γὰρ καὶ ἄβυσσος, τῶν θαυμάτων
τοῖς πίστει σοι προστρέχουσιν.

Κοντάκιον. Ἡ παρθένος σήμερον.

Ἐξανέστης σήμερον, ἀπὸ τοῦ τάφου Οἰκτιῖρμον, καὶ ἡμᾶς
ἐξήγαγες, ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου· σήμερον Ἀδὰμ χορεύει,
καὶ χαίρει Εὐᾶ, ἅμα δέ, καὶ οἱ Προφηταὶ σὺν Πατριάρχαις,
ἀνυμνοῦσιν ἀκαταπαύστως, τὸ θεῖον κράτος τῆς ἐξουσίας
σου.

Ὁ Οἶκος.

Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ σήμερον χορευέτωσαν, καὶ Χριστὸν τὸν
θεὸν ὁμοφρόνως ὑμνεῖτωσαν, ὅτι τοὺς δεσμίους ἐκ τῶν τάφων
ἀνέστησε. Συγχαίρει πᾶσα ἡ κτίσις, προσφέρουσα ἐπάξια
ἔσματα, τῷ πάντων Κτίστη καὶ Λυτρωτῇ ἡμῶν· ὅτι τοὺς
βροτοὺς ἐξ ἄδου σήμερον, ὡς ζωοδότης συνανελκύσας, πρὸς
οὐρανοὺς συνανυψοῖ, καὶ καταρράσσει τοῦ ἐχθροῦ τὰς
ἐπάρσεις, καὶ πύλας τοῦ ἄδου διαθλάττει, τῷ θείῳ κράτει
τῆς ἐξουσίας αὐτοῦ.

Ῥδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ὡς πάλαι τοὺς εὐσεβεῖς, τρεῖς παῖδας ἐδρόσισας,

» ἐν τῇ φλογὶ τῇ χαλδαϊκῇ, τῷ φωτιστικῷ τῆς θεότητος

» πυρί, καὶ ἡμᾶς καταύγασον, εὐλογητὸς εἶ κρά-

» ζοντας, ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Τροπάρια.

Ἐρράγη τὸ τοῦ ναοῦ, φαιδρὸν καταπέτασμα, ἐν τῷ Σταυρῷ τοῦ
Δημιουργοῦ, τὴν ἐγκεκρυμμένην τῷ γράμματι δηλοῦν, τοῖς
πιστοῖς ἀλήθειαν, εὐλογητὸς εἶ κράζουσιν, ὁ Θεὸς ὁ τῶν
πατέρων ἡμῶν.

Νυγείσης σου τῆς πλευρᾶς, ῥανίδες θεόρῳτοι, ζωοποιοῦ
αἵματος Χριστέ, οἰκονομικῶς ἀποστᾶζουσαι εἰς γῆν, τοὺς ἐκ
γῆς ἀνέπλασαν, εὐλογητὸς εἶ κράζοντας, ὁ Θεὸς ὁ τῶν
πατέρων ἡμῶν.

Τριαδικόν.

Τὸ Πνεῦμα τὸ ἀγαθόν, Πατρὶ συνδοξάσωμεν, καὶ τῷ Υἱῷ τῷ
μονογενεῖ, μίαν ἐν τρισὶ πιστοὶ σέβοντες ἀρχήν, καὶ μίαν
θεότητα, εὐλογητὸς εἶ κράζοντες, ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων
ἡμῶν.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Σοβαρὸς ὁ τύραννος.

Οὐ ψιλὸν ὁ ἥλιος, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον ἄνθρωπον, ἀλλὰ
Θεὸν σκοτίζειται, σεσαρκωμένον ὀρῶν, ᾧ καὶ ψάλλομεν,
εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Τσχυρὸν θεότητα, δεδεγμένος ἄδης ὁ δείλαιος, τὸν
ἀφθαρσίας πάροχον, ψυχὰς δικαίων βοώσας ἡμεσεν, εὐλογητὸς
εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Θησαυρὸς πολῦτιμος, εὐλογίας Πάναγνε πέφυκας, τοῖς καθαρᾷ
καρδίᾳ, σὲ ὁμολογοῦσι Θεογεννήτριαν· καὶ γὰρ ἐκ σοῦ
σεσάρκωται, ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Ὁ τῆς δόξης Κύριος, καὶ κρατῶν τῶν ἄνω δυνάμεων, ὁ σὺν
Πατρὶ καθήμενος, παρθενικαῖς ταῖς χερσὶ φερόμενος,
εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ταμὸς ὁ θάνατος, ἀλλὰ τοῦτόν σοι ὁμιλήσαντα, ἐκ τῆς
Παρθένου ὤλεσας, θεοῦπόστατος σὰρξ γενόμενος, εὐλογητὸς
εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Θεοτόκον πάντες σε, τὴν Θεὸν κυήσασαν ἔγνωμεν· τὸν τῆς
Τριάδος ἕνα γάρ, σεσαρκωμένον ἀγνὴ γεγέννηκας·
εὐλογημένος Πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου.

Ῥδὴ η΄. Ὁ Εἰρμός.

» Ἀστέκτω πυρὶ ἐνωθέντες, οἱ θεοσεβείας προ-
» εσιῶτες νεανίαι, τῆ φλογὶ δὲ μὴ λωβηθέντες, θεῖον
» ὕμνον ἔμελλον· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν
» Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Ἐρράγη ναοῦ ἡ φαιδρότης, ὅτε ὁ Σταυρός σου ἐπάγη ἐν
Κρανίῳ, καὶ ἡ κτίσις συνεκλονεῖτο, φόβῳ ἀναμέλπουσα,
εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀνέστης Χριστὲ ἐκ τοῦ τάφου, καὶ τὸν πεπτωκότα τῆ ἀπάτη,
διὰ ξύλου ἀνωρθώσω θεία δυνάμει, κράζοντα καὶ λέγοντα,
εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ναὸς τοῦ Θεοῦ ἀνεδείχθης, ἔμψυχον χωρίον κιβωτός τε· τὸν
ποιητὴν, τοῖς βροτοῖς γὰρ Θεογεννητορ, ἄχραντε
κατήλλαξας, καὶ ἀξίως πάντα τὰ ἔργα ὑμνοῦμέν σε, καὶ
ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Ἐνύλου φλόγα πυρός.

Ὁ Λόγος οὐ παθητός, ἀπαθὴς γὰρ τῆ θεότητι· πάσχει σαρκὶ
δὲ Θεός, ᾧ καὶ ψάλλομεν· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν
Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐπνώσας μὲν ὡς θνητός, ἐξηγέρθης ὡς ἀθάνατος Σῶτερ, καὶ
σώζεις θανάτου τοὺς μέλλοντας· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα
τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τριαδικόν.

Λατρεύομεν εὐσεβῶς, τρισυπόστατον θεότητα, ἐνιζομένην
ἀπαύστως καὶ ψάλλομεν· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν
Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρμός ὁ αὐτός.

Ἡ τάξεις τὰς νοεράς, οἷα Μήτηρ ὑπεράρασα, καὶ πλησίον
Θεοῦ χρηματίσασα, εὐλογοῦμεν εὐλογημένη Παρθένε τὸν τόκον
σου, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Τὸ κάλλος τὸ φυσικόν, ὠραιότερον ἀνέδειξας, ἐξαστράψασα
σάρκα θεότητος, εὐλογοῦμεν εὐλογημένη Παρθένε τὸν τόκον
σου, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Ῥῶδῆ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» Καίνον τὸ θαῦμα καὶ θεοπρεπές· τῆς Παρθένου
» γὰρ τὴν κεκλεισμένην πύλην, σαφῶς διοδεύει Κύ-
» ριος, γυμνὸς ἐν εἰσόδῳ, καὶ σαρκοφόρος ὤφθη ἐν
» ἐξόδῳ Θεός, καὶ μένει ἡ πύλη κεκλεισμένη· ταύτην
» ἀφράστως, ὡς Θεομήτορα μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Φρικτὸν ἰδέσθαι σὲ τὸν Ποιητὴν, ἐπὶ ξύλου ἀναρτηθέντα
Λόγε Θεοῦ, σαρκικῶς δὲ πάσχοντα, Θεὸν ὑπὲρ δούλων, καὶ ἐν
μνημείῳ ἄπνουν κατακείμενον, νεκροὺς δὲ τοῦ ῥῆδου
λελυκότα· ὅθεν Χριστέ σε, ὡς παντοδύναμον μεγαλύνομεν.

Φθορᾶς θανάτου ἔσωσας Χριστέ, τοὺς προπάτορας, κατατεθεῖς
ἐν τάφῳ νεκρός, καὶ ζωὴν ἐξήνηθης, νεκροὺς ἀναστήσας,
χειραγωγήσας φύσιν τὴν βροτείαν πρὸς φῶς, καὶ θείαν
ἐνδύσας ἀφθαρσίαν· ὅθεν πηγὴν σε, φωτὸς ἀειζώου
μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον.

Ναὸς καὶ θρόνος ὤφθη τοῦ Θεοῦ, ἐν ᾧ ᾤκησεν ὁ ἐν ὑψίστοις
πέλων, τεχθεὶς ἀπειράνδρως Πάναγνε, σαρκὸς μὴ ἀνοίξας
ὄλως σου πύλας· ὅθεν ταῖς ἀλήκτοις σεμνῆ λιταῖς σου, τὰ
φῦλα τῶν βαρβάρων, θᾶπτον εἰς τέλος, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν
καθυπόταξον.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Οἱ τῷ γλυκεῖ τοῦ ἀχράντου σου.

Γέρας βροτοῖς, ἐξ ἀτίμου θανάτου, πᾶσιν ἐπήγασας· οὐ διὰ
σταυρώσεως Σῶτερ γευσάμενος, τῆ οὐσίᾳ τῆ θνητῆ, ἀφθαρσίαν
μοι, ἐδωρήσω Χριστέ ὡς φιλόανθρωπος.

Ἐσωσάς με, ἀναστὰς ἐκ τοῦ τάφου, Χριστέ καὶ ὑψώσας, καὶ Πατρὶ προσήγαγες τῷ σῶ γεννήτορι, δεξιῶ τε τῆ αὐτοῦ συνεκάθισας, διὰ σπλάγχνα ἐλέους σου Κύριε.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Κόρος τῶν σῶν ἐφυμνίων, Παρθένε τοῖς εὐαγέσι πιστοῖς, ὅλως οὐ προσγίνεται· πόθῳ γὰρ πόθον ἀεὶ θεῖον, καὶ πνευματικὸν προσλαμβάνοντες, ὡς Μητέρα Θεοῦ μεγαλύνουσιν.

Ἐθου ἡμῖν, ἀκαταίσχυντον πρέσβιν, τὴν σὲ τεκοῦσαν Χριστέ, ταύτης ταῖς ἐντεύξεσιν, ἰλεων νέμοις ἡμῖν Πνεῦμα, μεταδοτικὸν ἀγαθότητος, ἐκ Πατρὸς διὰ σοῦ προερχόμενον.

Εἰς τοὺς Αἴνους.

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα. Ἦχος γ'.

Δεῦτε πάντα τὰ ἔθνη, γνῶτε τοῦ φρικτοῦ μυστηρίου τὴν δύναμιν· Χριστὸς γὰρ ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ ἐν ἀρχῇ Λόγος, ἐσταυρώθη δι' ἡμᾶς, καὶ ἐκὼν ἐτάφη, καὶ ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, τοῦ σῶσαι τὰ σύμπαντα. Αὐτὸν προσκυνήσωμεν.

Διηγῆσαντο πάντα τὰ θαυμάσια, οἱ φύλακές σου Κύριε· ἀλλὰ τὸ συνέδριον τῆς ματαιότητος, πληρῶσαν δώρων τὴν δεξιὰν αὐτῶν, κρύπτειν ἐνόμιζον τὴν ἀνάστασίν σου, ἣν ὁ κόσμος δοξάζει. Ἐλέησον ἡμᾶς.

Χαρᾶς τὰ πάντα πεπλήρωται, τῆς ἀναστάσεως τὴν πεῖραν εἴληφότα· Μαρία γὰρ ἡ Μαγδαληνὴ, ἐπὶ τὸ μνημα ἦλθεν, εὔρεν Ἄγγελον ἐπὶ τὸν λίθον καθήμενον, τοῖς ἱματίοις ἐξαστράπτοντα, καὶ λέγοντα· Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; οὐκ ἔστιν ᾧδε, ἀλλ' ἐγήγερται, καθὼς εἶπε, προάγων ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ.

Ἐν τῷ φωτί σου Δέσποτα, ὀψόμεθα φῶς φιλάνθρωπε· ἀνέστης γὰρ ἐκ τῶν νεκρῶν, σωτηρίαν τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων δωρούμενος, ἵνα σε πᾶσα κτίσις δοξολογῇ, τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἔτερα Στιχηρὰ Ἀνατολικά.

Ἕμνον ἐωθινόν, αἱ Μυροφόροι γυναῖκες, τὰ δάκρυα προσέφερον Κύριε· εὐωδίας γὰρ ἀρώματα κατέχουσαι, τὸ μνημὰ σου κατέλαβον, τὸ ἄχραντόν σου σῶμα, μυρῖσαι σπουδάζουσαι. Ἄγγελος καθήμενος ἐπὶ τὸν λίθον, αὐταῖς εὐηγγελίσασατο· Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; τὸν

θάνατον γὰρ πατήσας, ἀνέστη ὡς Θεός, παρέχων πᾶσι τὸ μέγα ἔλεος.

Ἐξαστράπτων Ἄγγελος, ἐπὶ τὸ μνημᾶ σου τὸ ζωοποιόν, ταῖς Μυροφόροις ἔλεγεν· Ἐκένωσε τοὺς τάφους ὁ Λυτρωτής, ἐσάλευσεν τὸν ἄδην, καὶ ἀνέστη τριήμερος, ὡς ὁ μόνος Θεὸς καὶ παντοδύναμος.

Εἰς τὸ μνημα σὲ ἐπεζήτησεν, ἔλθοῦσα τῇ μιᾷ τῶν Σαββάτων, Μαρία ἡ Μαγδαληνή· μὴ εὐροῦσα δὲ ὠλοφύρετο, κλαυθμῶ βοῶσα· Οἴμοι! Σωτήρ μου, πῶς ἐκλάπησάν πάντων Βασιλεῦ; Ζεῦχος δὲ ζωηφόρων Ἀγγέλων, ἔνδοθεν τοῦ μνημείου ἐβόα· Τί κλαίεις, ὦ γύναι; Κλαίω, φησὶν, ὅτι ἤρξαν τὸν Κύριόν μου τοῦ τάφου, καὶ οὐκ οἶδα ποῦ ἔθηκαν αὐτόν. Αὐτὴ δὲ στραφεῖσα ὀπίσω, ὡς κατεῖδέν σε, εὐθέως ἐβόα· Ὁ Κύριός μου, καὶ ὁ Θεός μου, δόξα σοι.

Ἐβραῖοι συνέκλεισαν ἐν τῷ τάφῳ τὴν ζωὴν· Ληστής δὲ ἀνέφωξεν ἐν τῇ γλώσσει τὴν τρυφήν, κραυγάζων καὶ λέγων· Ὁ μετ' ἐμοῦ δι' ἐμὲ σταυρωθεὶς, συνεκρέματό μοι ἐπὶ τοῦ ξύλου, καὶ ἐφαίνετό μοι ἐπὶ τοῦ θρόνου, τῷ Πατρὶ συγκαθήμενος· αὐτὸς γὰρ ἐστὶ Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Τὸ Ἑωθινὸν τῆς Κυριακῆς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον· Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις...

Δοξολογία μεγάλη, καὶ μετ' αὐτὴν τὸ Τροπάριον, Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ γέγονεν. (Ὅρα σελ. 23).

ΕΝ Τῇ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τὰ Τυπικά, καὶ οἱ Μακαρισμοί.

Ἀθειήσαντα Χριστὲ τὴν ἐντολήν σου, τὸν προπάτορα Ἀδάμ, τοῦ Παραδείσου ἐξώρισας· τὸν δὲ ληστήν Οἰκτιῖρμον, ὁμολογήσαντά σε ἐν Σταυρῷ, ἐν αὐτῷ εἰσώκισας κράζοντα· Μνήσθητί μου Σωτήρ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Ἀμαρτήσαντας ἡμᾶς, τῇ τοῦ θανάτου, κατεδίκασας ἄρῃ, ὁ ζωοδότης καὶ Κύριος· ἐν δὲ τῷ σώματί σου, ἀναμαρτήτως Δέσποτα παθῶν, τοὺς θνητοὺς ἐζώωσας, κράζοντας· Μνήσθητι καὶ ἡμῶν, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, συνεξανέστησας ἡμᾶς ἐκ τῶν παθῶν, τῇ ἀναστάσει σου Κύριε, τοῦ δὲ θανάτου πᾶσαν, τὴν

δυναστείαν ὠλεσας Σωτήρ· διὰ τοῦτο πίστει σοι κράζομεν·
Μνήσθητι καὶ ἡμῶν, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Τῇ τριημέρῳ σου ταφῇ, τοὺς ἐν τῷ ᾄδῃ νεκρωθέντας ὡς Θεός,
ζωοποιήσας συνήγειρας· καὶ ἀφθαρσίαν πᾶσιν, ὡς ἀγαθὸς
ἐπήγασας ἡμῖν, τοῖς ἐν πίστει κράζουσι πάντοτε· Μνήσθητι
καὶ ἡμῶν, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Ταῖς Μυροφόροις γυναιξί, πρώταις ἐφάνης ἀναστὰς ἐκ τῶν
νεκρῶν, Σωτήρ βοήσας τό, Χαίρετε· καὶ δι' αὐτῶν τοῖς
φίλοις, τὴν σὴν μηνύεις ἔγερσιν Χριστέ· διὰ τοῦτο πίστει
κράζομεν· Μνήσθητι καὶ ἡμῶν, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Ἐν τῷ ὄρει Μωϋσῆς, χεῖρας ἀπλώσας, προετύπου τὸν Σταυρόν,
τὸν Ἀμαλῆκ τροπώσάμενος· ἡμεῖς δὲ πίστει τοῦτον, κατὰ
δαιμόνων ὄπλον κραταιόν, εἰληφότες πάντες κραυγάζομεν.
Μνήσθητι καὶ ἡμῶν, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Δόξα.

Τὸν Πατέρα καὶ Υἱόν, καὶ Πνεῦμα ἅγιον, ὑμνήσωμεν πιστοί,
ἓνα Θεὸν ἓνα Κύριον, ὡς ἐξ ἐνὸς ἡλίου· τρισσολαμπῆς γὰρ
ἐστὶν ἡ Τριάς, καὶ φωτίζει πάντας τοὺς κράζοντας·
Μνήσθητι καὶ ἡμῶν, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἡ πύλη τοῦ Θεοῦ, δι' ἧς διῆλθε σαρκωθεὶς ὁ
Πλαστουργός, ἐσφραγισμένην φυλάξας σε. Χαῖρε νεφέλη
κούφη, τὸν θεῖον ὄμβρον φέρουσα Χριστόν. Χαῖρε κλίμαξ καὶ
θρόνε οὐράνιε. Χαῖρε ὄρος σεπτόν, πῖον ἀλατόμητον.

Τῇ ΚΥΡΙΑΚῃ ΕΣΠΕΡΑΣ

Εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, Προσόμοια. Στιχηρὰ Δεσποτικά.

Ἦχος γ'. Σῶσόν με Κύριε ὁ Θεός μου.

Ἥμαρτον Κύριε ὁ Θεός μου, ἡμαρτόν σοι· ἰλάσθητί μοι, μὴ
ἀπόση, μὴ βδελύξη με Λόγε· ἀλλ' ὡς μόνος συμπαθῆς τε καὶ
ἐλεήμων πρόσδεξάι με μεταγρόντα, καὶ τὰ σὰ ποιεῖν με
Σῶτερ δικαιώματα, ὡς μόνος εὐσπλαγχνος ἐνδυνάμωσον.

Πρόφθασον Κύριε ἐξελοῦ με, ἐκ χειρὸς τοῦ ἀντικειμένου·
καὶ γὰρ θέλων ἐδουλώθην τῷ πλάνῳ, καὶ ἀπέστην ἐκ τῶν
ἐντολῶν σου Οἰκτιρμον· δός μοι χρόνον μετανοίας, καὶ πρὸς
φῶς εἰσάγαγέ με κατανύξεως, ὅπως πενθήσω μου, τὴν
ἀπόπτωσιν Σῶτερ.

Λύτρωσαι Κύριε ὁ Θεός μου, ἐκ πωρώσεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ παράσχου τῶν δακρύων μοι ὄμβρους, ἵνα πλύνω τῶν ἀνομιῶν μου τὰ αἴσχη· αὐγασόν με τὸν ἐν τῷ σκότει· φῶς τῆς σῆς δώρησαι Σῶτερ ἐπιγνώσεως, ὅπως πορεύσωμαι, ἐν σεπταῖς ἐντολαῖς σου.

Ἔτερα Στιχηρά, τῶν Ἀσωμάτων.

Μεγάλη τοῦ Σταυροῦ σου.

Χορείας Ἀσωμάτων, Κύριε ὑπέστησας, τὸν πλοῦτόν σου δεικνύων, πᾶσι τῆς ἀγαθότητος, καὶ παρήγαγες ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι, μετόχους τῆς δόξης σου, τοῦ νῦν δοξάζειν σε, ἐν φωναῖς ἀσιγήτοις.

Μεγάλη τῶν Ἀγγέλων σου Χριστὲ ἡ δύναμις· ἀσώματοι γὰρ ὄντες, τὸν κόσμον διατρέχουσι, περιέποντες τὰς Ἐκκλησίας ἐν ἰσχύϊ, τῇ παρὰ σοῦ Δέσποτα, καὶ πρεσβεύουσιν, ὑπὲρ τῆς οἰκουμένης.

Δυνάμεις, Ἐξουσίαι, Ἄγγελοι, Ἀρχάγγελοι, καὶ Σεραφεῖμ καὶ Θρόνοι, Ἀρχαὶ καὶ Κυριότητες, Χερουβείμ δόξης τῆς ἀνεκφράστου καὶ τελείας, σοφίας τε τῆς ὄντως, νῦν ἱκετεύσατε, ὑπὲρ τῆς οἰκουμένης.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Μεγάλης διὰ σοῦ εὐεργεσίας Ἀχραντε, τυχόντες σὺν Ἀγγέλοις, γεραίρομεν τὸν τόκον σου, τὸν καταξιώσαντα ἐκ μήτρας σου τεχθῆναι, δι' ἄκραν εὐσπλαγχνίαν, καὶ ἀναπλάσαντα, τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. δ'.

Ἴδοῦ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ δοῦλοι Κυρίου.

Στίχ.\Οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον.

Ἀπόστιχα Στιχηρά. Κατανυκτικά.

Ἐσπερινὸν ὕμνον προσφέρομέν σοι Χριστέ, μετὰ θυμιάματος καὶ ὠδῶν πνευματικῶν· ἐλέησον Σωτὴρ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ.\Πρὸς σὲ ἤρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. Ἴδού, ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν, ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκες εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς,

οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἕως οὗ οἰκτειρήσαι ἡμᾶς.

Σῶσόν με Κύριε, ὁ Θεός μου· σὺ γὰρ πάντων ἡ σωτηρία· ὁ κλύδων με τῶν παθῶν ἐκταράττει, καὶ τὸ βάρος τῶν ἀνομιῶν με βυθίζει· δός μοι χεῖρα βοήθειας, καὶ πρὸς φῶς ἀνάγαγέ με κατανύξεως, ὡς ὁ μόνος εὐσπλαγχνὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Στίχ. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως, ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν. Τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνούσι, καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

Μαρτυρικόν.

Μεγάλη, τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε ἡ δύναμις· ἐπάγη γὰρ ἐν τόπῳ, καὶ ἐνεργεῖ ἐν κόσμῳ, καὶ ἀνέδειξεν ἐξ ἀλιέων Ἀποστόλους, καὶ ἐξ ἐθνῶν Μάρτυρας, ἵνα πρεσβεύωσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀγιόπρωτε σεμνή, ἐγκώμιον οὔσα, τῶν οὐρανίων ταγμάτων, Ἀποστόλων ὑμνωδία, Προφητῶν περιοχὴ, Δέσποινα πρόσδεξαι, καὶ ἡμῶν τὰς δεήσεις.

Τῆ ΔΕΥΤΕΡᾶ ΠΡΩΪ

ΕΝ Τῷ ΟΡΘΡῳ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Καθίσματα. Κατανυκτικά.

Ἦχος γ'.

Παροικοῦσα ἐν τῇ γῆ, ψυχὴ μου μετανόησον· χοῦς ἐν τάφῳ οὐχ ὑμνεῖ, παισμάτων οὐ λυτροῦται· βόησον Χριστῷ τῷ Θεῷ· καρδιογνώστα ἡμάρτον· πρὶν με καταδικάσης, φεῖσαί μου ὁ Θεός, καὶ ἐλέησόν με.

Ἔως πότε ψυχὴ μου ἐπιμένεις τοῖς παισίμασιν; ἕως τίνος λαμβάνεις μετανοίας ὑπέρθεσιν; λάβε κατὰ νοῦν τὴν κρίσιν τὴν μέλλουσαν· βόησον Χριστῷ τῷ Θεῷ· καρδιογνώστα ἡμάρτον· ἀναμάρτητε Κύριε, ἐλέησόν με.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε Μαρία, μήτηρ καὶ παρθένε, τὸ ὄρος τὸ ἅγιον, ὁ ἐν Ἐδὲμ Παράδεισος· ἐξ ἧς ἐτέχθη Χριστὸς ὁ Θεός, ἄνευ σποράς ὁ μόνος, δι' οὗ ἡ ζωὴ τῷ κόσμῳ ἐβλάστησε.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, ἕτερα Καθίσματα.

Κατανυκτικά.

Ἐπὶ τῆς δίκης τῆς φοβεῶς, ἄνευ κατηγορῶν ἐλέγχομαι, ἄνευ μαρτύρων κατακρίνομαι· αἱ γὰρ βίβλοι τοῦ συνειδότος ἀναπτύσσονται, καὶ τὰ ἔργα τὰ κεκρυμμένα ἀνακαλύπτονται· πρὶν οὖν ἐν ἐκείνῳ τῷ πανδήμῳ θεάτρῳ, μέλλης ἐρευνῆσαι τὰ ἔμοι πεπραγμένα, ὁ Θεὸς ἰλάσθητί μοι, καὶ σῶσόν με.

Φοβερόν δικαστήριον, περιμένει με Κύριε· ἐμοῦ γὰρ σιωπῶντος, βοῶσι τὰ ἔργα μου· ἀλλὰ προφθάσας, πεπλανημένον ζήτησον, Χριστέ ὁ Θεός, διὰ τῆς μετανοίας, καὶ σῶσόν με.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Θείας πίστεως.

Θεία γέγονας, σκηνὴ τοῦ Λόγου, μόνη πάναγνε, Παρθενομήτορ, τῇ καθαρότητι Ἀγγέλους ὑπεράρασα· τὸν ὑπὲρ πάντας, ἐμὲ οὖν γενόμενον, ῥερυπωμένον, σαρκὸς πλημμελήμασιν, ἀποκάθαρρον, πρεσβειῶν σου ἐνθέοις νάμασι, παρέχουσα Σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Μετὰ τὴν γ΄ Στιχολογίαν ἕτερα Καθίσματα.

Κατανυκτικά.

Τὴν ὠραιότητα.

Τὰ ἐπουράνια, καὶ τὰ ἐπίγεια, λόγῳ παρήγαγες, ὡς παντοδύναμος· οἱ τῶν Ἀγγέλων δὲ χοροί, σὺν τρόμῳ παρεστηκότες, ἄπαυστον τὴν αἴνεσιν, σοὶ προσφέρουσι Δέσποτα, πάντα καταυγάζοντες, τῷ φωτί σου τὰ πέρατα· δι' ὧν σοὶ καὶ ἡμεῖς ἐκβοῶμεν· Σῶσον ἡμᾶς τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Μαρτυρικόν.

Τὸ εὐψυχον τῆς καρτερίας ὑμῶν, ἐνίκησε τὰ μηχανήματα, τοῦ ἀρχεκάκου ἐχθροῦ, Ἀθλοφόροι πανεύφημοι· διὰ τοῦτο τῆς αἰωνίου, κατηξιώθητε μακαριότητος· ἀλλὰ πρεσβεύσατε τῷ Κυρίῳ, τοῦ φιλοχρίστου λαοῦ, σῶσαι τὸ ποίμνιον, Μάρτυρες ὑπάρχοντες τῆς ἀληθείας.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τὴν ὠραιότητα.

Τὰ ἐπουράνια, φόβῳ ἠγάλλοντο, καὶ τὰ ἐπίγεια, τρόμῳ ηὐφραίνοντο, ὅτε ἡ ἄχραντος φωνή, ἐπῆλθέ σοι Θεοτόκε· μία γὰρ πανήγυρις, ἀμφοτέροις ἐπέλαμψεν, ὅτε τὸν

πρωτόπλαστον, ὁ Δεσπότης ἐρρύσατο· διὸ σὺν τῷ Ἀγγέλῳ
βοῶμέν σοι· Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

Κανὼν καταनुκτικὸς,

οὗ ἡ ἀκροστιχίς ἀνευ τῶν Θεοτοκίων, ἐκτὸς τοῦ Θεοτοκίου
τῆς θ' ᾠδῆς· Ἐγκλημάτων πολλῶν με κούφισον, Λόγε. Τοῦ
Ἰωσήφ.

Ἦχος γ'. ᾠδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

» Φαραὼ τὰ ἄρματα, βυθῶ καλύψας Κύριε, τὴν θά-
» λασσαν διέρρηξας, καὶ ἔσωσας ἄσμασιν, ὑμνοῦν-
» τὰ σε, λαὸν Ἰσραηλίτην.

Τροπάρια.

Ἐγκλημάτων ῥῦσαί με, μυρίων Ἀναμάρτητε, Ἀφρόνως ὧν περ
ἔπραξα, παρέχων μοι δάκρυα κατανύξεως, καθὼς ποτὲ τῆ
πόρνη.

Γεγονότα σπήλαιον, ληστῶν ἀτόποις πράξεσι, δι' ἀρετῶν
ἀνάδειξον, Φιλάνθρωπε οἶκόν σου ὁ θελήματι, τεχθεὶς ἐν τῷ
σπηλαίῳ.

Μαρτυρικά.

Κυβερνήσει Πνεύματος, τοῦ θείου παρεδράμετε, βασάνων τὸ
κλυδώνιον, θεόπνευστοι Μάρτυρες καὶ πρὸς ἔνθεον, ἐφθάσετε
λιμένα.

Λαμπρυνθέντες Μάρτυρες, τοῦ Πνεύματος τῆ χάριτι, τὸ
σκότος τὸ βαθύτατον, ἐξέφυγον χαίροντες οἱ πανεύφημοι,
τῆς εἰδωλομανίας.

Θεοτοκίον.

Παναγία ἄχραντε, ἀμαρτωλῶν βοήθεια, πιπτόντων
ἐπανόρθωσις, μετάνοιαν δίδου μοι ταῖς πρεσβείαις σου,
πολλὰ ἡμαρτηκότι.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Ἄγω τρίτον μέλισμα τοῖς Ἀσωμάτοις.

Ἰσμη καινόν.

Ἄναρχον φῶς καὶ περιεκτικόν, φάους ὑπάρχων παντὸς Χριστὲ ὁ Θεός, τὴν ἐμὴν διάνοιαν, τῇ ἐπιστάσει φωταγωγήσον, τῶν σῶν Δυνάμεων.

Γεγηθότες ἀγγελοπρεπῶς, τῇ πανολβίῳ μεθέξει οἱ τῶν Ἀγγέλων χοροί, τῆς σῆς κρυφιοτήτος, ταῖς ὠραιόταταις ἐναστράπτονται, Σῶτερ ἐλλάμψεσιν.

Ὡς ἀγαθὸν καὶ ζωοποιόν, ἀγαθοδότως τὸ Πνεῦμα τὸ πανσθενές τοῦ Πατρός, οὐρανῶν τὴν δύναμιν, ἐν ἀμεταπτώτοις ἐστερέωσε, θείοις χαρίσμασι.

Θεοτοκίον.

Ταξιαρχῶν θεῖε Γαβριήλ, ταῖς Ἀσωμάτοις χορείαις, καὶ νῦν πανόλβιε, φωνὴν τὴν χαρμόσυνον, τῇ Κεχαριτωμένη ἀναβόησον· Χαῖρε Πανάμωμε.

Ῥδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» Στερέωσόν με Κύριε, καὶ μόνε πολυέλεε, καὶ ἔκτει-

» νόν μοι χεῖρα, βοηθείας ὡς φιλάνθρωπος.

Τροπάρια.

Ὡς Πέτρον βυθιζόμενον, διέσωσας Φιλάνθρωπε, οὕτως ἐκ τοῦ βυθοῦ με, τῶν κακῶν μου ἐπανάγαγε.

Νεκρώσας με ὁ δόλιος, τοῖς πάθεσιν ἀπέκτεινεν, αὐτός με Ζωοδότα, μετανοίας τρόποις ζώωσον.

Μαρτυρικά.

Πυρὶ ἐνύλῳ Μάρτυρες, ἀδίκως φλογιζόμενοι, ἀϋλως τοῦ ἀϋλου, ἀναφλέγεσθε τῷ ἔρωτι.

Οἱ Μάρτυρες στρεβλούμενοι, τὰς στρέβλας καὶ τὰ ἔνεδρα, ἠφάνισαν τοῦ πλάνου, καὶ στεφάνων ἠξιώθησαν.

Θεοτοκίον.

Μαρία κυριώνυμε, πολλοῖς κυριευθέντα με, πάθεσι ψυχοφθόροις, ἐλευθέρωσον πρεσβεΐαις σου.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων. Τόξον ἔθραυσας ἐχθρῶν.

Ῥεῖθρα βλύζων Ἀγαθέ, καὶ ποταμοὺς χρησιότητος, τοὺς Ἀγγέλων ἔδειξας χορούς, κρυφιοτήτος τῆς σῆς, αἰγλης διαλάμποντας.

Ἴνα δείξης ἐμφανῶς, τοὺς θησαυροὺς τοῦ πλούτου σου, καὶ
ἰσχύος Δέσποτα Χριστέ, τῆς σῆς δόξης κοινωνοὺς, τοὺς Νόας
παρήγαγες.

Τρόμφ σοι λειτουργικῶς, ἀγγελικαὶ λαμπρότητες, παρεστῶσαι
μέλπουσιν αἰεὶ, τὴν σὴν δύναμιν Χριστέ, τὴν ἀπειροδύναμον.

Θεοτοκίον.

Ὅλον εἴληφεν ἐκ σοῦ, ἀνελλιπῶς τὸν ἄνθρωπον, ὁ Δεσπότης
τοῦδε τοῦ παντός, Θεομητορ καὶ πηγὴν, χάριτός σε ἔδειξεν.

Ῥδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» Μὴ ἐν ποταμοῖς ὀργισθῆς Κύριε, μὴ ἐν ποταμοῖς

» ὁ θυμός σου, ἢ ἐν θαλάσῃ τὸ ὄρημά σου.

Τροπάρια.

Λῦσον τοὺς δεσμοὺς τῶν παθῶν μου Κύριε, καὶ τῆ μετανοίᾳ
συνδήσας, μέτοχον ποίησον τῶν ἀγαθῶν σου.

Λάμψον φωταυγεῖς μετανοίας τρόπους μοι, ἤλιε Χριστέ τῶν
κακῶν μου, ἀποδιώκων νύκτα βαθεῖαν.

Μαρτυρικά.

Ῥφθητε σοφοί, Ἀθληταὶ ὡς ἄνθρακες, ὕλην ἀθεΐας
τεφροῦντες, καὶ τοὺς ἐν σκότει φωταγωγοῦντες.

Νέκρωσιν Χριστοῦ, ἐκμιμούμενοι Μάρτυρες, πόνοις ὠμιλεῖτε
ποικίλοις· ὄθεν τὴν θεῖαν ζωὴν κληροῦσθε.

Θεοτοκίον.

Δίδου μοι Ἁγνὴ ἀληθῆ μετάνοιαν, παῦσον τῶν παθῶν μου τὸν
σάλον, ἀμαρτανόντων ἢ προστασία.

Κανῶν τῶν Ἀσωμάτων. Τὸ ξένον καὶ ἀπόρρητον.

Νεφέλαι τὴν τρισήλιον, φωταυγίαν δεχόμεναι, παρηνέχθητε
θεῖα βουλήσει, τριαδικοὶ διάκοσμοι, κυβερνώμενοι σθένει
τοῦ Πνεύματος.

Μυοῦνται κρυφίότητα, τὴν αὔλον οἱ Ἄγγελοι, τῆ ἐγγύτητι
τῆς θεαρχίας, τῆς σῆς Χριστέ λαμπόμενοι, τῆ δυνάμει σου
δόξα, κραυγάζοντες.

Ἐν κόσμῳ πρὸς τοὺς μέλλοντας, πιστεύειν σοι ἐκπέμπονται,
ὥσπερ φύλακες τῆς σωτηρίας, τῶν εὐσεβῶν οἱ Ἄγγελοι,
περιέποντες Σῶτερ τοὺς δούλους σου.

Λαμπάδες συστρεφόμεναι, τὴν ἄδυτον λαμπρότητα, τῆς
θεότητος τῆς ὑπερθέου, πρωτοφανῶς πλουτίσασαι, τῶν
Ἀγγέλων αἱ τάξεις κηρύττονται.

Θεοτοκίον.

Ἰκέτης νῦν προσέρχομαι, τῇ σκέπῃ σου Πανάμωμε· ἀλλὰ ῥῦσαί
με Θεογεννητορ, τῆς τῶν παθῶν συγχύσεως, ἀπαθείας ὡς
αἴτιον τέξασα.

Ῥδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» Τὸ φῶς σου τὸ ἀνέσπερον Χριστέ, καταύγασον

» ὁ Θεός, τῇ ταπεινῇ μου ψυχῇ, καὶ ὁδήγησον εἰς

» τὸν φόβον σου, διότι φῶς τὰ προστάγματά σου.

Τροπάρια.

Μὴ στήσης με γυμνὸν ἔργων καλῶν, ἐπὶ τοῦ βήματός σου
φιλάνθρωπε Χριστέ, ἀλλ' ἀμφιάσον θείων πράξεων,
καταστολαῖς διὰ μετανοίας.

Ἐπλήγην τῇ ῥομφαίᾳ τῶν παθῶν, καὶ ἀπογνώσεως βόθρῳ
ἐμπέπτωκα βαθεῖ· μὴ παρίδης με, ἀλλ' ἴασαι, ἐπιστροφῆς
Δέσποτα φαρμάκῳ.

Μαρτυρικά.

Καὶ ὄνουξοι ξεόμενοι δεινῶς, καὶ ξίφεσιν Ἀθληταὶ
τυμπανιζόμενοι, καὶ ταῖς μάστιξι δαπανώμενοι, οὐ τοῖς
γλυπτοῖς ἐκάμψατε γόνυ.

Ὁ κόσμος τοῖς παθήμασιν ὑμῶν, κατακοσμεῖται σύμπας ἅγιοι
Μάρτυρες· καὶ γὰρ ὑπερκόσμιον εὔρατε, διαγωγὴν μετὰ τῶν
Ἀγγέλων.

Θεοτοκίον.

Ἡ μόνη διὰ λόγου ἐπὶ γῆς, τὸν Λόγον τέξασα καὶ
παρθενεύουσα, τῶν ἀλόγων με ῥῦσαι πράξεων, λόγοις
σεπτοῖς, ὅπως ἀνυμνῶ σε.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Ἐπὶ τῆς γῆς ὁ ἀόρατος.

Σὺν τῷ Πατρὶ τὸν Υἱὸν καὶ τὸ Πνεῦμα, τρισσοφεγγεῖ φωτὶ λελαμπρυσμένοι, πιστοὶ ὑμνήσωμεν, τὴν μίαν θεότητα, σὺν Ἀγγέλων τοῖς στρατεύμασι.

Μίαν ἀρχὴν ὑπεράρχιον σέβειν, οἱ Σεραφεῖμ διδάσκουσι βοῶντες, φωνὴν τὴν τρισάγιον, ἐμφανῶς τῷ Πνεύματι, φωτιζόμενοι οἱ Ἄγγελοι.

Θεοτοκίον.

Ἄνευ σπορᾶς ὁ Ἀρχάγγελος Κόρη, σοὶ Γαβριήλ τεκεῖν τὸν Ζωοδότην, εὐηγγελίσατο Θεοτόκε πάνσεμνε, οὐρανόθεν ἀφικόμενος.

Ῥῥῆ στ'. Ὁ Εἰρμός.

» Τοὺς εἰς τὰ τέλη τῶν αἰώνων, καταντήσαντας Φι-

» λάνθρωπε, καὶ τρικυμίας πειρασμῶν, ἀπολέσθαι

» κινδυνεύοντας, βοῶντας μὴ παρίδης· σῶσον Σω-

» τὴρ ὡς ἔσωσας, τοῦ θηρὸς τὸν Προφήτην.

Τροπάρια.

Ὑπεραρθεῖς τῇ διανοίᾳ, ὡς ὁ πάλαι Φαρισαῖος πρὶν, πτῶμα κατέπεσα δεινόν, καὶ ὀρῶν ὁ πλάνος τέρπεται Χριστέ· ὁ ταπεινώσας τοῦτον Σταυρῷ, ταπεινωθέντα δεινῶς οἴκτειρόν με.

Φιλαμαρτιήμων ἐγενόμην, ὡς οὐδεὶς ἐν βίῳ πάποτε, καὶ ἐδαπάνησα τὴν σὴν, μακροθυμίαν ὁ ταλαίπωρος, καὶ ἔτι δὲ ὑπάρχω ἀναισθητῶν, ἐπίστρεψόν με τῇ σῇ εὐσπλαγχνίᾳ.

Μαρτυρικά.

Ἰταμωτάτη προαιρέσει, οἱ παράνομοι τοὺς εὐφρονας, καταδικάζοντες πυρί, καὶ πριστῆρσι καὶ στρεβλώσεσι χρυσοῦ λαμπροτέρους, ὡς ἀληθῶς ἀπέδειξαν, καὶ Χριστοῦ κληρονόμους.

Στάδιον πλήρες παλαισμάτων, καὶ ἀγώνων παμμεγίστων, καὶ ὑπὲρ φύσιν αἰκισμῶν, ὑπελθόντες ἐνικήσατε, τὸν ἄρχοντα τοῦ σκοτίου, καὶ ἐκ Θεοῦ ἐδέξασθε, Ἀθληταὶ τοὺς στεφάνους.

Θεοτοκίον.

Τὴν κιβωτὸν τῆς Διαθήκης, τὴν ἁγίαν ὄντως τράπεζαν, τὸ ἱλαστήριον ἡμῶν, τὸν ναὸν Θεοῦ τὸν ἔμψυχον, τὴν πάγχρυσον λυχνίαν, τὴν ἀληθῆ Μητέρα σε, τοῦ Πλαστοουργοῦ ἀνυμνοῦμεν.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Σκηνώσεως Ἰωνᾶς.

Τὸ πρῶτον καὶ παντουργόν, τῆς ἀγαθαρχίας φέγγος,
Ἀρχάγγελοι Ἄγγελοι, δυνατῶς ὑμνεῖτε, κραυγάζοντες σὺν
Ἀρχαῖς, Ἐξουσίαις, Δυνάμεσιν.

Ὁ κόσμον τὸν νοητόν, ἐν παναρμονίῳ τάξει, κοσμήσας
Ἄόρατε, τούτου ἐκμιμεῖσθαι τὸ εὐτακτον, τὴν σεπτήν
Ἐκκλησίαν εὐδόκησον.

Θεοτοκίον.

Τάσεών σε πηγὴν, ὁ ἐν σοὶ σκηνώσας Λόγος, ἀέναον ἔδειξε·
τῆς ἐμῆς ψυχῆς οὖν τὰ τραύματα, Θεοτόκε Παρθένε
θεράπευσον.

Ῥδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» Τρεῖς παῖδες ἐν καμίνῳ, τὴν Τριάδα τυπώσαντες,
» τοῦ πυρὸς τὴν ἀπειλὴν κατεπάτησαν, καὶ ὑμνοῦν-
» τες ἐβόων· Εὐλόγητος εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων
» ἡμῶν.

Τροπάρια.

Ὁ χρόνος μου πληροῦται, ἐπὶ θύραις ἢ ἔξοδος, μετανοίας ᾧ
ψυχῇ, καρποῦς ἐπίδειξαι, πρὶν ἂν κλεισθῶσιν αἱ θύραι,
ἀναβοῶσα τῷ Χριστῷ· Κύριε σῶσόν με.

Νεώσωμεν ἀρότρῳ, ἀληθοῦς ἐπιγνώσεως τὰς καρδίας,
μετανοίας σῖτον φέροντες, ὅπως θερίσωμεν στάχυν
δικαιοσύνης, ἐν Χριστῷ τῷ γεωργῷ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μαρτυρικά.

Λαμπτήρες εὐσεβείας, ἀσεβείας ἀντίπαλοι, τῶν ἀπόρων
πλουτισταί, Κυρίου Μάρτυρες, τὴν παναθλίαν μου ψυχὴν,
ὑστερουμένην ἀρετῶν καταπλουτίσατε.

Ὁ σῶσας τὸν τελώνην, ἀπὸ βάθους στενάξαντα, τὸν μικρὸν μου στεναγμὸν δέξαι καὶ σῶσόν με, διὰ τῶν Ἀθλοφόρων, τῶν δοξασάντων σε Χριστὲ οἰκείοις μέλεσιν.

Θεοτοκίον.

Ἡ κρήνη ἢ τὸ ὕδωρ, τῆς ἀφέσεως βρύουσα, τὰς ἐκβλύσεις τῶν ἐμῶν, παισιμάτων ξήρανον, παρεχομένη μοι ὄμβρους δακρύων, ὅπως σε ἀεὶ ὡς Θεοτόκον ὑμνῶ.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Σοβαρὸς ὁ τύραννος.

Σταθερῶ φρονήματι, καὶ εὐτόνῳ βλέμματι βλέποντες, τὴν ἀρχικὴν λαμπρότητα, μεθέξει γίνεσθε φῶτα δεύτερα, εὐλογητὸς εἶ κράζοντες, ὁ Θεός, οἱ τῶν Ἀγγέλων χοροί.

Ἀκλινεῖ τῷ ἔρωτι, ἀνενδότην σχέσει τε νεύοντες, ταῖς καλλοναῖς τοῦ Κτίσαντος, τῇ θέσει γεγέννησθε φῶτα δεύτερα, εὐλογητὸς εἶ κράζοντες, ὁ Θεός, οἱ τῶν Ἀγγέλων χοροί.

Θεοτοκίον.

Σαρκωθέντα τέτοκας, Θεοτόκε Λόγον τὸν ἀναρχον, τὸν ἐκ Πατρὸς ἀμήτορα, τὴν προαιώνιον θεῖαν γέννησιν. Εὐλογημένος Δέσποινα, ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου.

Ῥδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» Τὸν ἐν φλογὶ τοῖς παισὶ τῶν Ἑβραίων, συγκατα-
» βάντα θεϊκῇ τῇ δυνάμει, καὶ ὀφθέντα Κύριον, ἰε-
» ρεῖς εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς
» αἰῶνας.

Τροπάρια.

Γέλωτι Χὰμ πατρικῆ ἀποφάσει, δοῦλος γεγένηται· τί ποιήσεις ψυχῇ μου, δουλωθεῖσα πάθεσι, καὶ ἀτάκτως γελῶσα, καὶ μὴ αἰδουμένη, τὸν οὐράνιον Πατέρα;

Ἐπιμανεῖς Κάϊν ἀδελφοκτόνος, ἀφρόνως γέγονε· τούτου ὄφθης ὁμοία, οὐκ ἄλλον φονεύσασα, ἑαυτὴν δὲ ψυχῇ μου, ταῖς φιληδονίαις, καὶ ἀπάταις τοῦ βίου.

Μαρτυρικά.

Τοὺς ἐκλεκτοὺς μαργαρίτας Κυρίου, σκεύη τὰ τίμια, τὰς λαμπούσας λαμπάδας, αἶγλην θείας χάριτος, τοὺς Χριστοῦ Ἀθλοφόρους, πίστει συνελθόντες, τιμήσωμεν ἀξίως.

Ὁ τῶν σοφῶν Ἀθλοφόρων τὸ αἶμα, ὑπὲρ θυμίαμα προσδεξάμενος Λόγε, ταῖς αὐτῶν δεήσεσι, τοὺς ἐν μετανοίᾳ σοι προσπίπτοντας σῶσον, ὡς ὁ μόνος ἐλεήμων.

Θεοτοκίον.

Ὑπερβολῆ ἀσωτείας τῷ ἄδῃ, νυνὶ προσήγγισα· ὑπερβάλλουσιν Κόρη, εὐσπλαγχνίαν ἔχουσα, ὡς Θεὸν τὸν εὐσπλαγχνον, ἀρρήτως τεκοῦσα, οἰκτείρασά με σῶσον.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Ἐνύλου φλόγα πυρός.

Ὡς πάντων δημιουργός, τοὺς Ἀγγέλους ἐνόησας, καὶ παρεστήκασιν φόβῳ κραυγάζοντες· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μεθέξει Θείου πυρός, ὡσπερ φλόγες χρηματίζοντες, ἐπουράνιοι νόες κραυγάζουσιν· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀὔλους καὶ νοερούς, τοὺς Ἀγγέλους προὑπέστησας, τῶν ὀρωμένων ἀπάντων σοὶ κράζοντας· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τὸν Λόγον τὸν τοῦ Πατρὸς, ὑπὲρ λόγον σωματούμενον, θεογεννητορ Παρθένε γεγέννηκας· ὃν ὑμνοῦμεν πάντα τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥῆθ' θ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἐν Σιναίῳ τῷ ὄρει κατεῖδέ σε, ἐν τῇ βάτῳ Μωϋσῆς,

» τὴν ἀφλέκτως τὸ πῦρ τῆς θεότητος, συλλαβοῦσαν

» ἐν γαστρί· Δανιὴλ δέ σε εἶδεν, ὄρος ἀλατόμητον,

» ῥάβδον βλαστήσασαν, Ἥσαϊας κέκραγε, τὴν ἐκ

» ῥίζης Δαυῖδ.

Τροπάρια.

Τακῶβ πρωτοτόκια εἶληφε, δι' ἐγκράτειαν ποτέ, καὶ Ἡσαῦ τὰ
πρωτεῖα ἀπέδοτο, μὴ κρατήσας τῆς γαστρὸς. Ὡς κακὸν
ἀκρασία! Ὡς μέγα ἐγκράτεια! Φεῦγε τὴν μίμησιν τῶν κακῶν,
στέργε ὧ ψυχῇ, τῶν καλῶν τὴν ἐπίδοσιν.

Ὡς πολλὰ ὑπομείνας ὁ ἄμεμπτος, ἐστεφάνωται Ἰώβ· πειρασμῶν
γὰρ συρρέουσιντες χεῖμαρροι, οὐκ ἐσάλευσαν αὐτοῦ, τῆς
καρδίας τὸν πύργον· τοῦτον ζήλου πάντοτε, ἄτρωτος
μένουσα, τοῖς τοῦ πονηροῦ, ὧ ψυχῇ μηχανήμασι.

Μαρτυρικά.

Στομωθέντες πυρὶ θείου Πνεύματος, ξίφη ὠφθητε σαφῶς,
ἐναντίας συγκόπτοντες φάλαγγας, Ἀθλοφόροι τοῦ Χριστοῦ,
καὶ μεγάλως ταῖς νίκαις κατακλεῖζόμενοι, ἐστεφανώθητε, τῇ
παντοδυνάμῳ χειρὶ τοῦ Παντάνακτος.

Ἡ πληθὺς τῶν Μαρτύρων ἡ ἄμεμπτος, τῶν ἀμέτρων μου κακῶν
τὴν πληθύν, ἐξαλεῖψαι ἰκέτευσεν, τὸν Δεσπότην καὶ Θεόν, τὸν
ὑμῶν τοὺς ἀπείρους, καμάτους δεξάμενον, καὶ τοῖς
στρατεύμασι, τοῖς τῶν Ἀσωμάτων ὑμᾶς ἀριθμήσαντα.

Θεοτοκίον.

Φωτεινὸν τοῦ Δεσπότη παλάτιον, οἶκον δεῖξόν με φωτός.
Ἀδιόδευτε πύλη ὑπάνοιξον, μετανοίας μοι ὁδοῦς. Γῆ ἀγία
πρὸς γῆν με, πράεων ὁδήγησον Δέσποινα· πάσης με δεῖξον,
δεσποτείας παθῶν ἀπελεύθερον.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Οἱ τῷ γλυκεῖ.

Οἱ τῷ φωτὶ τῷ μεγάλῳ καὶ πρώτῳ, νῦν παρεστῶτες χοροί,
πρέσβεις δυνατώτατοι γίνεσθε πᾶσιν ἡμῖν, τοῖς ὑμᾶς ὡς
ἐφικτόν, ὧ θειότατοι, ὡς ἀγγέλους Θεοῦ μεγαλύνουσι.

Ἰσοσθενῆ τὴν Τριάδα δοξάζειν, ἀξιωθέντες τρανῶς, ταύτης
ταῖς ἐλλάμψεσι πρώτως πυρσούμενοι, λάμπειν δευτεροφανῶς
ἀξιώσατε, τοὺς ὑμᾶς εὐσεβῶς μεγαλύνοντας.

Θεοτοκίον.

Σὲ τῆς ἡμῶν σωτηρίας κρηπίδα, πάντες γινώσκομεν· σοῦ γὰρ
ὁ πανάχραντος τόκος διέσωσεν, αἵματι θεουργικῷ τοὺς
ὑμνοῦντάς σε, Θεοτόκε πιστῶς καὶ δοξάζοντας.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν.

Ἀπόστιχα Στιχηρά. Κατανυκτικά.

Τὸν διεσπαρμένον μου νοῦν συνάγαγε Κύριε, καὶ τὴν
χερσωθεῖσάν μου καρδίαν καθάρισον, ὡς τῷ Πέτρῳ διδούς μοι
μετάνοιαν, ὡς τῷ τελώνῃ στεναγμόν, καὶ ὡς τῇ πόρνῃ
δάκρυα, ἵνα μεγάλη τῇ φωνῇ κραυγάζω σοι. Ὁ Θεὸς σῶσόν με,
ὡς μόνος εὐσπλαγχνός καὶ φιλόανθρωπος.

Στίχ. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωῖ τοῦ ἐλέους σου, Κύριε, καὶ
ἠγαλλιασάμεθα καὶ εὐφράνθημεν. Ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις
ἡμῶν εὐφρανθείημεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν
ῶν εἶδομεν κακά· καὶ ἶδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου, καὶ ἐπὶ τὰ
ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Πολλάκις τὴν ὑμνωδίαν ἐκτελῶν, εὐρέθην τὴν ἀμαρτίαν
ἐκπληρῶν, τῇ μὲν γλώττῃ ῥήματα φθειγγόμενος, τῇ δὲ ψυχῇ
ἄτοπα λογιζόμενος· ἀλλ' ἐκάτερα διόρθωσον, Χριστέ ὁ Θεός,
διὰ τῆς μετανοίας καὶ σῶσόν με.

Στίχ. Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς,
καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ
ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Μαρτυρικόν.

Τῶν ἀγίων Ἀθλοφόρων τὴν μνήμην, δεῦτε λαοὶ ἅπαντες
τιμήσωμεν· ὅτι θέατρον γενόμενοι, Ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις,
τὸν τῆς νίκης στέφανον παρὰ Χριστοῦ ἐκομίσαντο, καὶ
πρεσβεύουσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μεγάλη τοῦ Σταυροῦ σου.

Ἀγγέλων οὐρανίων ὄντως ὑπερέχουσα, τῶν ἐπὶ γῆς ἀνθρώπων,
προσάγαγε τὴν δέησιν, Παναγία τῷ Δεσπότῃ τῶν ἀπάντων,
σωθῆναι τοὺς ἐν πίστει, ὁμολογοῦντάς σε, ἀληθῆ Θεοτόκον.

ΕΝ Τῇ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Οἱ Μακαρισμοί.

Ἀθετήσαντα Χριστέ τὴν ἐντολήν σου, τὸν προπάτορα Ἀδάμ,
τοῦ Παραδείσου ἐξώρισας· τὸν δὲ λησιτὴν Οἰκτίρμον,
ὁμολογήσαντά σε ἐν Σταυρῷ, ἐν αὐτῷ εἰσώκισας κράζοντα·
Μνήσθητί μου Σωτήρ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Τῶν κακῶν μου τὴν πληθύν, κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου
Χριστέ, παραβλεψάμενος σῶσόν με, καὶ ἐν ἡμέρᾳ δίκης, τῆς

καταδίκης ῥῦσαί με Σωτήρ, καὶ τῆς αἰωνίου κολάσεως, ὅπως ὑμνολογῶ, σοῦ τὴν ἀγαθότητα.

Χερουβείμ, καὶ Σεραφείμ, Θρόνοι Ἀρχάγγελοι, Δυνάμεις καὶ Ἀρχαί, καὶ Κυριότητες, Ἄγγελοι, καὶ Ἐξουσίαι πᾶσαι, ἐκδυσωπεῖτε τὸν Δημιουργόν, παριδεῖν μου τότε τὰ σφάλματα, ὅταν μέλλῃ τὴν γῆν κρῖναι, ὡς φιλάνθρωπος.

Μαρτυρικόν.

Ἐξ αἱμάτων ἱερῶν, πορφύραν βάψαντες, Χριστοῦ οἱ Ἀθληταί, τῷ Βασιλεῖ τῶν δυνάμεων, συμβασιλεύειν ὄντως, κατηξιώθησαν θεοπρεπῶς, καὶ ἡμῖν αἰτοῦνται πταισμάτων ἄφεσιν, τοῖς ἀξίως αὐτούς, πάντοτε γεραίρουσι.

Δόξα.

Τρισυπόστατον πιστοί, μίαν θεότητα, ὑμνοῦντες εὐσεβῶς, Πατέρα, Λόγον σὺν Πνεύματι, τῷ Παρακλήτῳ πάντες, ἀγγελικαῖς βοήσωμεν φωναῖς, ἀσιγήτως· ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ τὸ φῶς ἐκ τοῦ φωτός, κυφορήσασα, νεφέλη φωτεινὴ, ἐσκοτισμένον με πάθεσι, καὶ ἡδοναῖς τοῦ βίου, τῇ μετανοίᾳ φώτισον Ἀγνή, καὶ τυχεῖν τῆς δόξης ἰκέτευε, ἧς ἐπέτυχον, οἱ καλῶς βιώσαντες.

Τῆ ΔΕΥΤΕΡᾶ ΕΣΠΕΡΑΣ

Εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, Προσόμοια. Στιχηρὰ Δεσποτικά.

Ἦχος γ'. Μεγάλη τοῦ Σταυροῦ σου.

Τὰ πάθη τῆς ψυχῆς Σωτήρ μου καὶ τοῦ σώματος, δεινῶς ἐπαναστάντια, βυθίζουσί με ἄμφω· καὶ πρὸς βάθος ἀπογνώσεώς με ἔλκουσιν· ἀλλ' ὡς ποτὲ θάλασσαν, ταῦτα κατεύνασον, καὶ γαλήνην μοι δίδου.

Οὐκ ἔχω παρρησίαν ὅλως ὁ κατάκριτος, εἰς ὕψος ἀτενῖσαι, τοῦ οὐρανοῦ καὶ βλέψαι, ἀπὸ πλήθους καθελκόμενος πταισμάτων μου· λοιπὸν ὡς ὁ τελώνης, βοῶ· Ἰλάσθητι, τῷ ἀθλίῳ μοι Σῶτερ.

Μεγάλη καὶ φρικτὴ σου, Δέσποτα, ἡ ἔλευσις, ἐν ἧ καθίσης κρίσιν, δικαίαν ἐκτελέσαι· μὴ οὖν κρίνης με τὸν κατακεκριμένον· ἀλλ' ὡς Θεὸς φεῖσαί μου, καὶ ἐλευθέρωσον, τῆς μελλούσης ἀνάγκης.

Ἔτερα Στιχηρὰ τοῦ Προδρόμου, ὁμοια.

Ὡς ὄρθρος ἐξανέτειλας πᾶσι τοῖς πέρασι, φωτίζων τὰς καρδίας, τῶν σὲ ὑμνούντων ἐνδοξε· διὸ φώτισον ἡμῶν τὰς διανοίας, καὶ τὰς ψυχὰς Προφῆτα, τοῦ γεραίρειν σε, Βαπτιστὰ τοῦ Σωτῆρος.

Μὴ παύσῃ ἰκετεύειν Πρόδρομε μακάριε, ὑπὲρ παντὸς τοῦ κόσμου, δεόμεθά σου πάντες· ὅπως λάβωμεν ἐξ ὑψους θεϊαν χάριν, καταπατεῖν τὴν κάραν, τοῦ κακογνώμονος, οἱ πλουτοῦντές σε πρέσβυν.

Ἦνίκα τοῦ φθαρτοῦ με μέλλει Κύριος, χωρίζειν τότε σκῆνους, προστάτην εὐροιμί σε, καὶ ἀντίληψιν καὶ σκέπην, Ἰωάννη Πρόδρομε, καὶ Προφῆτα, καθοδηγοῦντά με, πρὸς ἀνέσπερον φέγγος.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Μὴ παύσῃ ἰκετεύουσα ὑπὲρ τῆς ποιμνης σου, ἀλλὰ ταῖς σαῖς πρεσβείαις, μελλούσης ἡμᾶς λύτρωσαι, ἀπειλῆς καὶ ἐνεσίωσης, πάσης βλάβης, καὶ τῆς ὀργῆς Κυρίου, πάντας ἐξάρπασον, Θεοτόκε σους δούλους.

Προκείμενον. Ἦχος δ'.

Κύριος εἰσακούσεταιί μου ἐν τῷ κεκραγένοι με πρὸς αὐτόν.

Στίχ. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου, ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με.

Εἰς τὸν Στίχον.

Ἀπόστιχα Στιχηρά. Κατανυκτικά.

Ἐσπερινὸν ὕμνον προσφέρομέν σοι Χριστέ, μετὰ θυμιάματος καὶ ὡδῶν πνευματικῶν· ἐλέησον Σωτῆρ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Ἐπρὸς σὲ ἤρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. Ἴδού, ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν, ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἕως οὔ οἰκτεירῆσαι ἡμᾶς.

Σῶσόν με Κύριε ὁ Θεός μου, σὺ γὰρ πάντων ἡ σωτηρία· ὁ κλύδων με τῶν παθῶν ἐκταράττει, καὶ τὸ βάρος τῶν ἀνομιῶν

με βυθίζει· δός μοι χεῖρα βοήθειας, καὶ πρὸς φῶς ἀνάγαγέ με κατανύξεως, ὁ μόνος εὐσπλαγχνος καὶ φιλόανθρωπος.

Στίχ. \Ελέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως, ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν. Τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνούσι, καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

Μαρτυρικόν.

Μεγάλη, τῶν Μαρτύρων σου Χριστὲ ἡ δύναμις· ἐν μνήμασι γὰρ κεῖνται, καὶ πνεύματα διώκουσι, καὶ κατήργησαν ἐχθροῦ τὴν ἐξουσίαν, τῇ πίστει τῆς Τριάδος, ἀγωνισάμενοι ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε ἡ προστασία πάντων τῶν δεομένων εἰς σὲ θαύροῦμεν, εἰς σὲ καυχώμεθα ἐν σοὶ πᾶσα ἡ ἐλπίς ἡμῶν ἐστὶ· πρέσβευε τῷ ἐκ σοῦ τεχθέντι, ὑπὲρ ἀχρείων δούλων σου.

Τῆ ΤΡΙΤῆ ΠΡΩΪ

ΕΝ Τῷ ΟΡΘΡῷ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Καθίσματα. Κατανυκτικά.

Ἦχος γ'.

Παροικοῦσα ἐν τῇ γῆ, ψυχὴ μου μετανόησον· χοῦς ἐν τάφῳ οὐχ ὑμνεῖ, παισμάτων οὐ λυτροῦται· βόησον Χριστῷ τῷ Θεῷ· καρδιογνώστα ἡμαρτον· πρὶν με καταδικάσης, φεῖσαί μου ὁ Θεός, καὶ ἐλέησόν με.

Ἔως πότε ψυχὴ μου ἐπιμένεις τοῖς παισίμασιν; ἕως τίνος λαμβάνεις μετανοίας ὑπέρθεσιν; λάβε κατὰ νοῦν τὴν κρίσιν τὴν μέλλουσαν· βόησον Χριστῷ τῷ Θεῷ· καρδιογνώστα ἡμαρτον· ἀναμάρτητε Κύριε, ἐλέησόν με.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Καταφυγὴ καὶ δύναμις ἡμῶν Θεοτόκε, ἡ κραταιὰ βοήθεια τοῦ κόσμου, ταῖς πρεσβείαις σου σκέπε τοὺς δούλους σου, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, μόνη εὐλογημένη.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, ἕτερα Καθίσματα.

Κατανυκτικά.

Τὸν βυθὸν τῶν παισμάτων μου, σὺ γινώσκεις Κύριε· δός μοι
χεῖρα ὡς τῷ Πέτρῳ, καὶ σῶσόν με.

Δικαίας κρίσεως ἐπερχομένης, καὶ τοῦ Κριτοῦ τῶν ὅλων
δικάζοντος, ποίαν ἀπολογία δώσεις ψυχῇ μου, εἰμὴ πρὸ τοῦ
τέλους βοήσης· Ἥμαρτον ὁ Θεός, καὶ ἐλέησόν με.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον. Τὴν ὠραιότητα.

Θεομακάριστε, Μῆτερ ἀνύμφευτε, τὴν ἀσθενοῦσάν μου ψυχὴν
θεράπευσον, ὅτι συνέχομαι δεινῶς, τοῖς παισίμασιν ὁ
ἄθλιος· ὅθεν καὶ κραυγάζω σοι, στεναγμῷ τῆς καρδίας μου·
Δέξαι με Πανάμωμε, τὸν πολλὰ πλημμελήσαντα, ἵνα παρῶσίαι
βοῶ σοι· Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

Μετὰ τὴν γ' Στιχολογία, ἕτερα Καθίσματα.

Τοῦ Προδρόμου. Θείας πίστεως.

Ἐν τῇ σκέπῃ σου, προσπεφευγότες, πίστει κράζομεν, ψυχῆς
ἐκ βάθους· Θεομακάριστε Προφῆτα καὶ Πρόδρομε, τῶν
πειρασμῶν καὶ κινδύνων τὸν τάραχον, καὶ νοσημάτων τὸν
σάλον κατεύνασον, καὶ ματαίωσον ἐχθρῶν δυσμενῶν
βουλεύματα, αἰτούμενος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Μαρτυρικόν. Τὴν ὠραιότητα.

Τῶν Ἀθλοφόρων σου, τὴν μνήμην Κύριε, ὑπερεφάιδρυνας, ὡς
παντοδύναμος, ὅτι ἐνίσχυσας αὐτούς, τὰ πάθη σου
μιμήσασθαι· ἀνδρείως γὰρ ἐνίκησαν, τοῦ Βελίαρ τὴν
δύναμιν· ὅθεν καὶ ἀπέλαβον, ἱαμάτων χάρισμα. Αὐτῶν ταῖς
ἱκεσίαις Χριστὲ ὁ Θεός, εἰρήνην παράσχου τῷ λαῷ σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκαστος ὅπου σώζεται, ἐκεῖ δικαίως καὶ προστρέχει· καὶ
ποία ἄλλη τοιαύτη καταφυγή, ὡς σὺ Θεοτόκε, σκέπουσα τὰς
ψυχὰς ἡμῶν;

Κανὼν Κατανυκτικός,

οὔ ἡ ἀκροστιχίς, ἀνευ τῶν Θεοτοκίων, ἐκτὸς τῆς θ' ᾠδῆς·
Ἐμοῖ(ς στεν)αγμοῖς προσχῆσω Θεοῦ Λόγε. Ἰωσήφ.

Ἦχος γ'. Ψδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

» Θαυμαστὸς ἐνδόξως ποιῶν τέρατα, σὺ εἶ ὁ Χρι-

» στός, ὁ ἄβυσσον γέωσας, καὶ ἄρματα καλύψας, καὶ

» λαὸν διασώσας, ἄδοντά σοι ὡς βασιλεῖ καὶ Θεῷ.

Τροπάρια.

Ἐαυτοὺς θερμῶς ἀδελφοὶ κλαύσωμεν, ἐξ ὅλης ψυχῆς· ἐγγίξει ὁ Νυμφίος, ἀνάψωμεν τὰς πράξεις, ὥσπερ φαιδρὰς λαμπάδας, ὅπως Θείου Νυμφῶνος τύχωμεν ἐκεῖ.

Μεταγνοὺς ἐξ ὅλης ψυχῆς σέσωσται, πάλαι Μανασσῆς· ἐβόησε γὰρ μέσον, δεσμῶν κατειλημμένος, πρὸς μόνον τὸν Δεσπότην· τοῦτον ζήλου ψυχῆ, καὶ σῶζῃ εὐχερῶς.

Μαρτυρικά.

Ὀφθαλμῶν πηρώσεις, χειρῶν στέρησιν, γλώσσης ἐκκοπὴν, ποδῶν τε ἀφαιρέσεις, μηρῶν καὶ βραχιόνων, ὑπήνεγκαν οἱ Θεῖοι Ἀθλοφόροι, εὐχαριστοῦντες Ἰησοῦ Χριστῷ.

Ταυρεῖον ὦφθη ἡμῖν Μάρτυρες, πᾶσι τοῖς πιστοῖς, ἡ θήκη τῶν λειψάνων, ἐξ ἧς ἀντλοῦμεν ῥῶσιν, ψυχῶν τε καὶ σωμάτων, κατὰ χρέος ἡμᾶς γεραίροντες ἀεὶ.

Θεοτοκίον.

Ἀφθαρσίας μάννα Χριστὸν φέρουσα, στάμνε λογικῆ, πικρίας ψυχοφθόρων, παθῶν ἐκλύτρωσαί με, Παρθένε Παναγία, ὅπως πίστει δοξολογῶ σε εὐσεβῶς.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου. Ὁ τὰ ὕδατα πάλαι.

Στειρευούσης νηδύος βλάστημα Θεῖον, καρπούς με τῶν ἀρετῶν ἐκβλαστάνειν, τῷ Θεῷ πρέσβευε, τῆς ἀκαρπίας μου, λύων τὴν κατήφειαν, καὶ ἀπελαύνων τὰ νέφη τὰ τῆς ῥαθυμίας μου, Κυρίου Πρόδρομε.

Τοῦ Ἥλιου τῆς δόξης μέγιστος, ὥσπερ προτρέχων ἀστὴρ ἐν γῆ σὺ ἐφάνης, τοῦ τὴν γῆν ἄπασαν, καταφαιδρύνοντος· τοῦτον οὖν ἰκέτευε, τὴν σκοτισθεῖσαν

ψυχὴν μου, φαύλαις ἐνθυμήσεσι, φωτίσαι Πρόδρομε.

Τὴν ζωὴν τοῖς ἐν ἄδῃ, Πνεύματι Θείῳ ἐγγίζουσαν, προμηνύσας Προφῆτα, τὴν ἐμὴν ζώωσον νενεκρωμένην ψυχὴν, σοῦ ταῖς παρακλήσεσι, καὶ ὡς ἐκ τάφου πταισμάτων, ἀνάστησον δέομαι, ἐνδοξε Πρόδρομε.

Θεοτοκίον.

Μετὰ τῶν Ἀρχαγγέλων, μετὰ τῶν Ἀγγέλων, Παρθένε μετὰ Ἁγίων ἀπάντων, τὸν ἐκ σοῦ Κύριον ἐπιφανέντα ἡμῖν, αἴτησαι δεόμεθα, τοὺς ἀληθῆ Θεοτόκον, καθομολογοῦντάς σε, κινδύνων ρύσασθαι.

Ῥδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» Στεῖρα ψυχὴ καὶ ἄγονε, κτῆσαι καρπὸν εὐκλεῆ,

» εὐτεκνουμένη βόησον· ἐστερεώθην διὰ σοῦ ὁ

» Θεός, οὐκ ἔστιν ἅγιος, οὐκ ἔστι δίκαιος, πλήν σου

» Κύριε.

Τροπάρια.

Νόμον Θεοῦ ἠθέτησα, ὁ ἀσυνείδητος, καὶ μέλλω κατακρίνεσθαι, καὶ τί ποιήσω οὐκ ἐπίσταμαι· Κριτὰ δικαιοτάτε, οἴκτειρον σῶσόν με, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Ἀνατολὴ Φιλάνθρωπε, ὑπάρχων ἀνατολῶν, ἀνάτειλόν μοι δέομαι, δικαιοσύνης φῶς, ἐξαίρων με παθῶν ἀμαυρώσεως, καὶ σκότους κολάσεων, Πολυέλεε.

Μαρτυρικά.

Γῆς νοητῆς οἰκήτορες, ξύλα κατάκαρπα, τοῦ Παραδείσου Μάρτυρες, πηγαὶ τὸ θεῖον ὕδωρ ἔχουσαι, κρατῆρες προχέοντες, τὸ πόμα τὸ ἅγιον, ἀνεδείχθητε.

Μίαν ἐν πλείστοις σώμασι, γνώμην περιφέροντες, οἱ Ἀθλοφόροι μάρτυρες, τὰς μυριάδας ἐτροπώσαντο, ἐχθροῦ κοσμοκράτορος, Τριάδα ἀμέριστον, καταγγέλλοντες.

Θεοτοκίον.

Παρθενομήτορ ἄχραντε, μετανοοῦσιν ἡμῖν, καὶ τῷ Χριστῷ προστρέχουσι, καὶ τῶν πταισμάτων λύσιν θέλουσι λαβεῖν, τοῦτον ἴλεων, τοῖς πᾶσιν ἀπέργασαι, πάντων Δέσποινα.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Ὁ ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα.

Φωνὴ τοῦ Λόγου γενόμενος, Βαπτιστὰ, φωνὰς τῶν τιμώντων σε, πρὸς αὐτὸν νῦν κατεύθυνον, καὶ πταισμάτων ἄφεσιν, τῇ μεσιτείᾳ ἡμῖν τῇ σῇ παράσχου.

Ἡμάρτηκά σοι ἠνόμησα, καὶ δεινῶς, Σωτὴρ ἐπλημμέλησα, καὶ
ψυχὴν κατεβύβωσα· διὰ τοῦτο δέομαι, διὰ τοῦ σοῦ
Βαπτιστοῦ οἰκτείρησόν με.

Ἐν ἐρημίᾳ πλανώμενον ἡδονῶν, ἐρήμου τὸ θρέμμα σε, ὀδηγόν
τε τοῦ νέου λαοῦ, ἰκετεύω Πρόδρομε, πρὸς μετανοίας ὁδὸν
ὀδήγησόν με.

Θεοτοκίον.

Σὺν Ἀποστόλοις Προφήταις, Τερουργοῖς, σὺν

Μάρτυσιν Ἄχραντε, σὺν ταῖς ἄνω Δυνάμεσι, τῷ Υἱῷ σου
πρέσβευε, τοῦ οἰκτείρησαι ἡμᾶς τοὺς σὲ ὑμνοῦντας.

Ῥῥῆ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» Τὸ κατάσκιον ὄρος, ὁ Ἀββακοῦμ προεώρα, τὴν

» ἄχραντόν σου μήτραν Ἀγνή, διὸ καὶ ἀνεκραύγαζεν·

» ἀπὸ Θαιμὰν ἤξει ὁ Θεός, καὶ ὁ Ἅγιος ἐξ ὄρους,

» κατασκίου δασέος.

Τροπάρια.

Ὁ πηγάσας ἐκ πέτρας, πάλαι λαῶ, ἀπειθοῦντι Χριστὲ καὶ
ἀντιλέγοντι, ὕδωρ τῆς δίψης ἴαμα, ἐκ τῆς ἀνίκμου ψυχῆς
μου ὁ Θεός, κατανύξεως σταγόνας, ἐκπλυνούσας με βλῦσον.

Τατρὲ τῶν νοσοῦντων, τὰ τῆς καρδίας μου πάθη, ἰάτρευσον
εὐσπλάγχυν ῥοπή, τῆς μετανοίας φάρμακα, προσεπιπλάττων ὡς
ἀγαθός, δωρούμενός μοι ῥῶσιν, ψυχικὴν ὡς Οἰκτίρμων.

Μαρτυρικά.

Συμπαθοῦς Ἀθλοφόροι, τῆς πρὸς τὸ σῶμα φιλίας,
ἀποζευγνύντες τὸν λογισμόν, τοῖς τιμωρεῖν ἐθέλουσι,
παραδεδώκατε ἑαυτούς, ὅπως γνήσιοι τοῦ Κτίστου,
χρηματίζητε φίλοι.

Πολυώδυνα ἄλγη, πολυειδῶν ἐκ βασάνων, ὑπέστητε ὀπλίται
τοῦ Χριστοῦ, καὶ χάριν ἐκομίσασθε, ἐκ τῶν τοῦ Πνεύματος
δωρεῶν, τῶν παθῶν ἡμῶν διώκειν, τὰς χρονίους ὀδύνας.

Θεοτοκίον.

Πολυώνυμε Κόρη, χαῖρε ἐξ ἧς ὁ Λόγος, ἐτέχθη, ἀλογίας
ἡμᾶς, λύων ἀτόπων πράξεων· Χαῖρε νεφέλη φωτεινή, ἡ
σκεδάζουσα τὰ νέφη, τῆς ἡμῶν ἀθυμίας.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου. Ἔθου πρὸς ἡμᾶς.

Λόγου σε φωνήν, τοῦ σαρκὶ φανέντος ὑπάρχοντα, Πρόδρομε
Κυρίου δυσωπῶ, ἀλογωτάτων ῥῦσαί με πράξεων, τὸν λόγοις
τιμῶντά σε, καὶ κατὰ χρέος πίστει μακαρίζοντα.

Στέναξον ψυχῇ, καὶ Θεῶ, τῷ Κτίστη σου βόησον· Ἥμαρτον,
ἰλάσθητι Χριστέ, καὶ φοβερᾶς με ῥῦσαι κολάσεως, κινδύνων
καὶ θλίψεων, ταῖς τοῦ Προδρόμου θεΐαις παρακλήσεσι.

Κύμασι πολλοῖς, χαλεπῶν παθῶν βαπτιζόμενον, καὶ
κλυδωνιζόμενον δεινῶς, καὶ συνεχῶς ἀεὶ βυθιζόμενον,
Βαπτιστὰ ἐξάρπασον, καὶ σωτηρίας ὄρμῃ καθοδήγησον.

Θεοτοκίον.

Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, Σεραφεῖμ ὑπέρτερον ὄχημα, μετὰ τῶν ἀϋλων
λειτουργῶν, μετὰ Ἁγίων ἀπάντων, ἰκέτευε Χριστόν, ὃν
ἐκύησας, ἀπεγνωσμένον σῶσαί με Πανάμωμε.

Ῥῶδῆ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» Ὁρθρίζοντες ἀνυμνοῦμέν σε Λόγε, υἱὲ Θεοῦ μο-
» νογενές· τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν, καὶ ἐλέησον
» ἡμᾶς, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε, καὶ πιστῶς προσκυ-
» νοῦντας.

Τροπάρια.

Ἐαντίσας με μετανοίας ὑσώπῳ, κάθαρον ῥύπου τῶν παθῶν,
ἵνα ὀφθῶ σοι καθάρος, ὅταν μέλλῃς Ἰησοῦ κρῖναι τὰ
σύμπαντα, τῇ δικαίᾳ σου κρίσει.

Οἱ μάλωπες συνεσάπησαν Λόγε, τῆς παναθλίας μου ψυχῆς·
ἰατρὲ τῶν ἀσθενῶν, καὶ δοτὴρ τῶν ἀγαθῶν, ἴασαι σῶσόν με,
διὰ πλῆθος ἐλέους.

Μαρτυρικά.

Συντέτριπται τὰ ὀστράκινα σκεύη, τῶν Ἀθλοφόρων ἐπὶ γῆς,
ἀλλ' ὁ τόνος τῆς ψυχῆς ἐκρατύνητο πλέον, καὶ ἐλαμπρύνετο,
τοῦ Χριστοῦ τῇ δυνάμει.

Χεόμενον τῶν ἀγίων τὸ αἷμα, πᾶσαν ἠγίασε τὴν γῆν, καὶ
κατήρδευσε ψυχάς, καὶ ἐξήρανε σαφῶς τῆς ματαιότητος,
θολεροῦς τοὺς χειμάρρους.

Θεοτοκίον.

Τῷ τόκῳ σου ἀπεστείρωσας Κόρη, τὴν τοῦ προπάτορος ἄράν,
καὶ ἐπήγασας ἡμῖν, εὐλογίας ποταμούς, τοῖς εὐλογοῦσί σε,
καὶ δοξάζουσι πίστει.

Κανῶν τοῦ Προδρόμου.

Ἐπὶ τῆς γῆς.

Ἐπὶ τῆς γῆς, ὡσπερ Ἄγγελος Μάκαρ, ἐπολιτεύσω σαφῶς μετὰ
σαρκός, διό σου δέομαι, σαρκικοῦ φρονήματος, τὴν ψυχὴν
μου ἐλευθέρωσον.

Τὸν εἰς βυθὸν ἁμαρτίας πεσόντα, καὶ ἡδοναῖς τὴν ψυχὴν
μολυνθέντα, καὶ κινδυνεύοντα, τοῦ Κυρίου Πρόδρομε,
προσφυγόντα σοι διάσωσον.

Σὺ προφητῶν περισσότερος ὤφθης, καὶ γὰρ αὐτὸν ἐθεάσω,
Προφήτα τὸν κηρυττόμενον, ὃν ἀπαύστως αἴτησαι, τοῦ
φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Τῶν οὐρανῶν πλατυτέρα δειχθεῖσα, τῇ ἐπὶ σοὶ ἐνοικήσει τοῦ
Λόγου Θεοχαρίτῳ, τῆς στενοχωρούσης με, ἁμαρτίας
ἐλευθέρωσον.

Ῥδὴ στ'. Ὁ Εἰρμός.

» Βυθός μοι τῶν παθῶν ἐπανέστη, καὶ ζάλη ἐναντίον

» ἀνέμων, ἀλλὰ προφθάσας κάμέ, σῶσον Σωτὴρ ὡς

» ἔσωσας, τοῦ θηρὸς τὸν Προφήτην.

Τροπάρια.

Ἡμβλύθην ἁμαρτίας ὁμίχλη, καὶ κεῖμαι ἀνενέργητος ὄλος· ὁ
πληγωθεὶς δι' ἐμὲ λόγῃ ποτέ, Χριστὲ ὁ Θεός, οἰκτείρησόν
με τῇ σῇ εὐσπλαγχνίᾳ.

Στενάζω καὶ κακοῖς ἐπιμένω· δακρῦω, καὶ τὴν κρίσιν οὐ
φρίττω, ἀναισθησίαν νοσῶν· Λόγε Θεοῦ οἰκτείρησόν με, καὶ
σῶσον τοῖς ἀγαθοῖς κρίμασί σου.

Μαρτυρικά.

Ὡς ἄρνες οὐκ ἐρίζοντες ὄλως, οὐ λόγον οὐ φωνὴν ἀφιέντες,
πανευκλεεῖς Ἀθληταί, πρὸς τὴν σφαγὴν καὶ τοὺς αἰκισμοὺς,
προσῆγεσθε τὸν Χριστὸν ἀνυμνοῦντες.

Θηρίοις παρεδίδοσθε βρῶμα, θαλάσσης τοῖς βυ-θοῖς
ὠμιλεῖτε, ἀγαλλομένη ψυχῇ· ὁθεν ὑμᾶς Χρι-στός, Ἀθληταὶ
νίκης στεφάνοις, τοῖς ἀφθάρτοις ἐκόσμηι.

Θεοτοκίον.

Ἡ θύρα τῶν πιστῶς σωζομένων, ἡ πύλη ἦν διώδευσε μόνος, ὁ
σαρκωθείς δι' ἡμᾶς, πύλας ἡμῖν δικαιοσύνης, ὑπάνοιξον,
τοῖς πιστῶς σε ὑμνοῦσι.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Ἄβυσσος ἐσχάτη.

Ἵδατι χειμάρρουν τὸν τῆς τρυφῆς ὑποκλιθέντα, τῇ χειρὶ σου
ἐβάπτισας· ἀλλ' αὐτὸν ἰκέτευσεν, καταπέμψαι μοι ὕδωρ, Σοφὴ
κατανύξεως, τῷ πολλὰ πλημμελήσαντι.

Ἄβυσσον ἐλέους ἐν ποταμῷ Προφήτα λούεις, ὑπερῶα τοῖς
ὑδασιν, οὐρανοὺς στεγάζοντα, Τησοῦν τὸν φιλάνθρωπον· ὃν
δυσώπησον, ἐπομβρῆσαι μοι ἄφεσιν.

Ἠγγικεν ἡ Βασιλεία τῶν οὐρανῶν· μετανοεῖτε, ἀνεκραύγαζες
Πρόδρομε· ἦς τυχεῖν ἀξίωσον, τοὺς πόθῳ σε γεραίροντας,
καὶ τῇ σκέπῃ σου, τῇ σεπιῇ καταφεύγοντας.

Θεοτοκίον.

Ἄχραντε ἡ σάρκα τῷ Πλαστοουργῷ δανεισαμένη, σὺν ταῖς ἄνω
δυνάμεσι, σὺν Προφήταις ἅπασιν, Ἀποστόλοις καὶ Μάρτυσι,
τοῦτον πρέσβευε, οἰκτειρῆσαι καὶ σῶσαι με.

Ῥδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ὁ τὴν φλόγα δροσίσας τῆς καμίνου, καὶ τοὺς

» \παῖδας ἀφλέκτους διασώσας, εὐλογητὸς εἶ εἰς

» τοὺς αἰῶνας Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν.

Τροπάρια.

Ἐγυμνώθην χιτῶνα ἀφθαρσίας, ἐνεδύθην δὲ ἔργα ἀτιμίας· διὸ
βοῶ σοι οἰκτιρμον Θεέ, ἀρετῶν στολαῖς με καταφαίδρυνον.

Ὁφθαλμοῖς ἀκολάστοις ἐσπιλώθην, ἐπαφῆ ἀκρασίας ἐρρύπώθην,
καὶ ἐβδελύχθην ἐνώπιόν σου Ἰησοῦ· ὡς τὸν ἄσωτον δέξαι με.

Μαρτυρικά.

Ὑπερτέραν ζωὴν ἠγαπηκότερες, ὑπερτέρους ἠνέγκατε τοὺς
πόνους, Χριστοῦ Ὀπλῖται, φωστῆρες θεῖοι· διὰ τοῦτο πιστῶς
μακαρίζεσθε.

Λαμπρυνθέντες τῆ αἴγλη τῶν βασάνων, ἀπηστράψατε πλέον τοῦ
ἡλίου, καὶ πάντα ζόφον τῆς ἀθεΐας, ἐδιώξατε ἅγιοι
Μάρτυρες.

Θεοτοκίον.

Ὡς τὸν πάντων τεκοῦσα συνοχέα, τοῦ συνεχοντος ζόφου τῆς
ἀγνοίας, καὶ ἀμαρτίας ἀπάλλαξόν με Δέσποινα, Θεοτόκε
ἀειπάρθενε.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Τρεῖς παῖδες ἐν καμίνῳ.

Ὁ λύχνος τοῦ Ἡλίου, τὴν ψυχὴν μου καταύγασον, ἐσβεσμένην
ῥαθυμίᾳ, καὶ τυφλώτιττουσαν, μετανοίας πρὸς τρίβους,
καθοδηγῶν με Βαπτιστὰ Κυρίου Πρόδρομε.

Τῆς κρίσεως τὴν ὥραν ἐννοῶν, ὅλος δέδοικα, περικείμενος
πληθὺν ἀτόπων πράξεων. Βαπτιστὰ τοῦ Σωτῆρος, πρόστηθι
ῥῦσαί με πυρὸς ἀποκειμένου μοι.

Προστάτα τῆς ζωῆς μου, ἀντιληπτὸρ μου Πρόδρομε, ἐξ ἐχθρῶν
μου ἀοράτων ὀρωμένων τε, περιφύλαττε σκέπε, καὶ Βασιλείας
οὐρανῶν μέτοχον ποίησον.

Θεοτοκίον.

Παρθένε Θεοτόκε, τὸν Υἱόν σου ἰκέτευε, σὺν Προφήταις
Ἀποστόλοις τε καὶ Μάρτυσι, τῆς μελλούσης ἀνάγκης,
ἀπολυτρώσασθαι ἡμᾶς τοὺς σὲ τιμῶντας ἀεὶ.

Ῥδὴ η΄. Ὁ Εἰρμός.

- » Τὸν ὑπ' ἀγγέλων ἀσιγήτως, ἐν ὑψίστοις δοξαζόμε-
- » νον Θεόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, γῆ καὶ ὄρη
- » καὶ βουνοὶ καὶ βυθός, καὶ πᾶν γένος ἀνθρώπων,
- » ὕμνοις αὐτὸν ὡς Κτίστην καὶ Λυτρωτὴν εὐλογεῖτε.

Τροπάρια.

Ὅτι τὸν φόβον σου οὐκ ἔχω, ἐνοικοῦντα τῇ καρδίᾳ τῇ ἐμῇ,
πᾶσαν ἐτέλεσα σαρκός, ἁμαρτίαν ὁ ἄσυνείδητος, καὶ τρέμω
σου τὴν δίκην Παμβασιλεῦ· μὴ με βδελύξη νυνὶ μεταγνόντα.

Γῆς με ἀγίας ἐπιβῆναι, Πολυέλεε ἀξίωσον κάμέ, ἣν
κατοικοῦσιν οἱ πραεῖς, μετανοία ἀποπλύνας με, γηΐνης
ἁμαρτίας, ὁ ἐπὶ γῆς, ἀναμαρτήτως γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου.

Μαρτυρικά.

Ἐν τῷ οἰκείῳ ὑμῶν αἵματι, κατεβάφησαν οἱ πόδες ὑμῶν,
ὑποσκελίζοντες ἐχθρούς, καὶ πορείαν τὴν οὐράνιον
ποιούμενοι, ὁσίως πανευκλεεῖς, Χριστοῦ τοῦ πάντων Θεοῦ
Ἀθλοφόροι.

Ἐναπεδύσασθε προθύμως, πρὸς τὰ μέγιστα παλαίσματα ὑμεῖς,
ἀπογυμνώσαντες ἐχθρόν, καὶ αἰσχύνην ἐπενδύσαντες· διὸ
στεφανηφόροι, ἐν οὐρανοῖς χορεύετε, εὐκλεεῖς Χριστοῦ
Ἀθλοφόροι.

Θεοτοκίον.

Τοῦ Τακῶβ τὴν καλλονὴν σε, ὁ ὠραῖος κάλλει Κύριος
ἠγάπηκῶς Ἄγνη, τὴν σὴν νηδύν, παναμώμητε κατώκησεν,
ἀνθρώπων τὴν οὐσίαν ταῖς καλλοναῖς, φαιδρύνων τῶν ὑπὲρ
νοῦν δωρημάτων.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Ἀστέκτω πυρὶ ἐνωθέντες.

Ἄμνὸν τοῦ Θεοῦ ὁ κηρύξας, τὸν τὰς ἁμαρτίας τῶν ἀνθρώπων
ἀφαιροῦντα, Ἰωάννη θεῖε Προφῆτα, τοῦτον ἐκδυσώπησον, τὸ
φορτίον λῦσαι τῶν ἁμαρτημάτων μου, καὶ τῶν σωζομένων
μερίδος ἀξιῶσαι.

Καμίνου φλογὸς καιομένης, σκότους ἀφεγγοῦς τε ἐξωτέρου
λύτρωσαί με, τὸν ἐν σκότει πονηρῶν ἔργων, ὅλον
συνεχόμενον, δυσωπῶ σε Λόγε τοῦ Θεοῦ προάναρχε, διὰ τοῦ
ἐνδόξου καὶ θείου Βαπτιστοῦ σου.

Ἐρήμοις ψυχαῖς χερσωθείσαις, διὰ μετανοίας εὐκαρπίαν ὁ
κηρύξας, τοῦ Κυρίου θεῖε Προφῆτα, ἀκανθηφορήσασαν, τὴν
ψυχὴν μου πάσαις ἡδοναῖς καθάρισον, ὅπως ἐκβλαστήσω
ἀγαθῶν ἔργων στάχυν.

Θεοτοκίον.

Ὡς μήτηρ Θεοῦ ἐκδυσώπει, μετὰ τῶν ἁγίων Ἀγγέλων, Προφητῶν τε, Ἀποστόλων καὶ τῶν Μαρτύρων, κινδύνων καὶ θλίψεων, καὶ μελλούσης πάντας κολάσεως ρύσασθαι, τοὺς σὲ Θεοτόκον ἀεὶ ὁμολογοῦντας.

Ῥδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ, ὁ ἐγείρας
» κέρας σωτηρίας ἡμῖν, ἐν οἴκῳ Δαυΐδ τοῦ παιδὸς
» αὐτοῦ, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, ἐν οἷς ἐπεσκέψατο
» ἡμᾶς, ἀνατολὴ ἐξ ὕψους, καὶ κατηύθυνεν ἡμᾶς, εἰς
» ὁδὸν εἰρήνης.

Τροπάρια.

Ἴδοὺ καιρὸς εὐπρόσδεκτος, καὶ ἡμέρα ἰλασμοῦ· ἐπιστρέψαι θέλησον λοιπόν, ὦ ψυχὴ, ποιοῦσα καρπὸν μετανοίας, μὴ ἄκαρπὸν σε εὐρη, θανάτου ἀξίνη φοβερά, καὶ ὡς συκῆν τὴν πάλαι ἐκτεμοῦσα, τῷ πυρὶ τῷ ἐκεῖθεν πέμψη.

Ὡς ὁ ποτὲ πλούσιος, ἐπαγάλλομαι τρυφαῖς, ἀσπλαγχνίαν ἔχων πρὸς τὸν πέλας πολλήν, καὶ πῦρ οὐ δειλιῶ τὸ ἀκοίμητον· διό μου τὴν λιθῶδη, ἀπόπλυνον Δέσποτα ψυχὴν, ὅπως κἂν ἐπὶ τέλους, εὐσπλαγχνίᾳ, λαμπρυνθῶ ὁ ἐσκοτισμένος.

Μαρτυρικά.

Σημειωθέντες αἵματι, θεῖοι Μάρτυρες Χριστοῦ, ἐν σημείοις πίστει ἐναθλοῦντες στερόδως, ἀπίστους ἐχθροὺς ἐτροπώσασθε, καὶ πλάνης ἀνιέρου, πολλοὺς ἀφηρπάσατε λαούς, μεταβολαῖς ἐνθέοις, λαμπρυνθέντας τῷ φωτὶ τῆς θεογνωσίας.

Ἦκονημένα ὠφθητε ξίφη, τέμνοντα ἐχθροῦ παρατάξεις, θεῖοι Ἀθλοφόροι Χριστοῦ, καὶ σκεύη τὴν αἴγλην χωρήσαντα, τῆς ἁγίας Τριάδος, καὶ λύχνοι πυρσεύοντες τὸ φῶς, τῆς εὐσεβείας πιστοῖς, καὶ Σιών τῆς νοητῆς, ἀληθεῖς πολῖται.

Θεοτοκίον.

Φωτοειδῆ νεφέλην σε, ὁ προφήτης προορᾷ, ἐξ ἧς μέγας ἥλιος ἐπέφανεν ἡμῖν, Χριστὸς ὁ Θεὸς καὶ ἐφώτισε, τὰ πρὶν ἐσκοτισμένα· αὐτὸν οὖν δυσώπει Ἀγαθή, τὰ τῶν παθῶν μου νέφη ἐκδιῶξαι, καὶ φωτὶ θείῳ φαιδρυνθῆναι.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Ἐν νόμου σκιᾷ καὶ γράμματι.

Ἐν νόμου σκιᾷ καὶ γράμματι, τὴν αἴγλην τῆς θείας χάριτος, πλουσίως ἐθεάσω, τὰ τῆς γῆς πληρώματα σοφῆ φωταγωγοῦσαν, καὶ σκότος ἀποδιώκουσαν, τῆς ἀγνωσίας Προφητα· διὰ τοῦτό σε γεραίρομεν.

Ὡς Μάρτυς Χριστοῦ, ὡς θεῖος Βαπτιστής, ὡς μετανοίας λαμπτήρ, ὡς ὀρθρος εὐσεβείας, παλαιᾶς μεσίτης καὶ καινῆς, παλαιωθεῖσαν κακίαν, τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν, δι' ἐπιγνώσεως θείας, καινουργήσας φωταγωγήσον.

Ἐν ᾧρα φρικτῆ, ἐν ᾧρα φοβερᾷ, ἐν ᾧρα δίκης Σοφῆ, κρινόμενόν με ῥῦσαι, ἀπειλῆς μενούσης με ἐκεῖ, καθυπακούοντα ἔχων, τῶν σῶν δεήσεων, οἷά περ φίλος νυμφίον, τὸν Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ὡς μήτηρ Θεοῦ, ὡς μήτηρ τοῦ ἐκ σοῦ τεχθέντος Λόγου Θεοῦ, μετὰ τῶν Ἀσωμάτων, Ἀποστόλων τε καὶ Προφητῶν, Ἱεραρχῶν καὶ Μαρτύρων, τοῦτον δυσώπει ἀεὶ, τοῦ εἰρηνεῦσαι τὸν κόσμον, Παναγία μητροπάρθενε.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν. Ἀπόστιχα Στιχηρά.

Κατανυκτικά. Ἦχος γ'.

Τὸν διεσπαρμένον μου νοῦν συνάγαγε Κύριε, καὶ τὴν χερσωθεῖσάν μου καρδίαν καθάρισον, ὡς τῷ Πέτρῳ διδούς μοι μετάνοιαν, ὡς τῷ τελῶνῃ στεναγμόν, καὶ ὡς τῇ πόρνῃ δάκρυα, ἵνα μεγάλη τῇ φωνῇ κραυγάζω σοι· Ὁ Θεὸς σῶσόν με, ὡς μόνος εὐσπλαγχνος καὶ φιλόανθρωπος.

Στίχ. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωῖ τοῦ ἐλέους σου, Κύριε, καὶ ἠγαλλιασάμεθα καὶ εὐφράνθημεν. Ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν εὐφρανθείημεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν ὧν εἶδομεν κακά· καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου, καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Πολλάκις τὴν ὑμνωδίαν ἐκτελῶν, εὐρέθην τὴν ἁμαρτίαν ἐκπληρῶν, τῇ μὲν γλώττῃ ῥήματα φθεγγόμενος, τῇ δὲ ψυχῇ ἄτοπα λογιζόμενος· ἀλλ' ἐκάτερα διόρθωσον, Χριστὲ ὁ Θεός, διὰ τῆς μετανοίας καὶ σῶσόν με.

Στίχ. Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Μαρτυρικόν.

Βασιλέων καὶ τυράννων, τὸν φόβον ἀπώσαντο, οἱ Χριστοῦ στρατιῶται, καὶ εὐθαρσῶς καὶ ἀνδρείως, αὐτὸν ὠμολόγησαν, τῶν ἀπάντων Κύριον, Θεὸν καὶ Βασιλέα ἡμῶν, καὶ πρεσβεύουσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀσπόρως συνέλαβες ἐκ Πνεύματος ἁγίου, καὶ δοξολογοῦντες ἐκβοῶμέν σοι· Χαῖρε Παναγία Παρθένε.

ΕΝ Τῃ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Οἱ Μακαρισμοί.

Ἄθετήσαντα Χριστὲ τὴν ἐντολήν σου, τὸν προπάτορα Ἀδάμ, τοῦ Παραδείσου ἐξώρισας· τὸν δὲ ληστὴν Οἰκτίρμον, ὁμολογήσαντά σε ἐν Σταυρῷ, ἐν αὐτῷ εἰσώκισας κράζοντα· Μνήσθητί μου Σωτήρ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Ταῖς τοῦ βίου ἡδοναῖς ἐσπιλωμένην, κεκτημένος τὴν ψυχὴν, τοῖς οἰκτιρμοῖς σου προσέρχομαι· κατεγνωσμένος ὅλος, καὶ ἡττημένος κράζω σοι Σωτήρ, τῷ εἰδῶτι μόνῳ τὰ κρύφια· κάθαρόν με τῇ σῇ, εὐσπλαγχνίᾳ Χριστέ.

Ὡς μεσίτης παλαιᾶς, καὶ τῆς καινῆς γενόμενος, θεῖε Βαπτιστά, παλαιωθέντα με πταίσμασιν, ἀνακαινίσας δίδου, σαῖς ἰκεσίαις βαίνειν ἀσφαλῶς, πρὸς μετανοίας τρίβους πανεύφημε, εἰσαγούσας καλῶς, πρὸς Βασιλείαν Χριστοῦ.

Μαρτυρικόν.

Τὸν ἀγῶνα τὸν καλόν, ἀγωνισάμενοι, γενναῖοι Ἀθληταί, μυρίους πόνους ἠνέγκατε, καὶ διὰ τοῦτο πάντα, πόνον κουφίζετε διηνεκῶς, καὶ πνευμάτων λῶβην διώκετε· ὅθεν πίστει ὑμᾶς Ἅγιοι δοξάζομεν.

Δόξα.

Φῶς καὶ ζωὴ καὶ παντουργός, ἡ τρισυπόστατος μονάς, ὡς ἀληθῶς ὑπάρχει, ἦν περ δοξάζομεν· Πατὴρ γάρ, Υἱὸς καὶ Πνεῦμα, ὁ ἐνιαῖος καὶ συνεκτικός, τῶν ἀπάντων Δεσπότης καὶ Κύριος, εἷς Θεὸς ἐν τρισί, προσώποις γνωρίζεται.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἄμαρτάνοντα ἀεὶ, καὶ παροργίζοντα Θεὸν τὸν ἀγαθόν, Παρθενομητορ οἰκτείρησον, καὶ μετανοίας τρόποις, ὡς ἀγαθῇ

βελτίωσον Ἀγνή, ὅπως τὰς μελλούσας κολάσεις φύγω, ὑμῶν ἐκτενῶς, Κόρη τὴν πρεσβείαν σου.

Τῆ ΤΡΙΤῆ ΕΣΠΕΡΑΣ

Εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, Προσόμοια. Στιχηρὰ Σταυρώσιμα.

Ἦχος γ'. Μεγάλη τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε.

Ἡ κτίσις ἠλλοιώθη Λόγε τῆ σταυρώσει σου, ὁ ἥλιος ἀκτῖνας, συνέστειλε τῷ φόβῳ, καὶ ναοῦ τὸ καταπέτασμα ἐσχίσθη, καὶ πᾶς πιστὸς σέσωσται· ὁθεν δοξάζομεν, σοῦ τὸν ἀμετρον πλοῦτον.

Ὁ σάρκα τὴν ἡμῶν δι' οἶκτον προσλαβόμενος, Θεὸς τε καὶ Δεσπότης, τῷ ξύλῳ προσεπάγη, καὶ ἀνύψωσεν ἡμᾶς κατερόραγμένους, ἀνυψωθεὶς σώματι, ὥσπερ ηὐδόκησε, διὰ σπλάγχνα ἐλέους.

Ἐανίδες θεορῦτου αἵματος καὶ ὕδατος, ἀνέπλασαν τὸν κόσμον, χυθεῖσαι ἐκ πλευρᾶς σου· τῷ μὲν ὕδατι ἐκπλύνεις, ὡς οἰκτίρμων, πάντων τὰς ἀμαρτίας Κύριε, τῷ δὲ αἵματι, τὴν συγχώρησιν γράφεις.

Ἔτερα Στιχηρὰ, τῆς Θεοτόκου, ὁμοια.

Ἐν κλίνῃ κατακείμενος τῆς ἀμελείας μου, τὸν τῆς ζωῆς μου χρόνον, ῥαθύμως ἐξετέλεσα, καὶ πτοῦμαι τῆς ἐξόδου μου τὴν ὥραν· ἀλλὰ τῆ σῆ πρεσβείᾳ ἐγείρασα, σῶσόν με πρὸς μετάνοιαν Κόρη.

Τὸ ἄλγος τῆς καρδίας μου Ἀγνή θεράπευσον, καὶ στήσον τοῦ νοός μου, τὴν πλάνην, καὶ ἀξίωσον, καθαρᾶ σε ἀνυμνεῖν καρδίᾳ, καὶ ἐξαιτεῖσθαι χάριν, εὐρεῖν καὶ ἔλεος, ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης.

Ἀπόθου ταπεινὴ ψυχὴ μου τὰ δυσβάστακτα, φορτία τῆς κακίας, καὶ πρόσελθε δακρύουσα, καὶ βοῶσα· Τὸν ζυγὸν ἀγνή Παρθένε με ἀξίωσον, τὸν ἐλαφρὸν βαστάζειν, τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Σταυροθεοτοκίον, ὁμοιον.

Ῥομφαία τὴν καρδίαν σου διῆλθε Πάναγνε, ἠνίκα τὸν Υἱόν σου, ἐπὶ Σταυροῦ προσέβλεψας, καὶ ἐβόας· Μὴ ἄτεκνόν με δείξης, Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, ὁ συντηρήσας με μετὰ τόκον παρθένον.

Προκείμενον. Ἦχος α'.

Τὸ ἔλεός σου, Κύριε, καταδιώξει με πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου.

Στίχ.\Κύριος ποιμαίνει με, καὶ οὐδέν με ὑστερήσει εἰς τόπον χλόης, ἐκεῖ με κατεσκήνωσεν.

Εἰς τὸν Στίχον.

Απόστιχα Στιχηρά Σταυρώσιμα.

Τὸν Σταυρόν σου προσκυνῶ Χριστέ τὸν τίμιον, τὸν φύλακα τοῦ κόσμου, τὴν σωτηρίαν ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, τὸ μέγα ἱλαστήριον, τοῦ Βασιλέως τὸ νίκος, τὸ καύχημα πάσης τῆς οἰκουμένης.

Στίχ.\Πρὸς σὲ ἤρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. Ἴδού, ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν, ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἕως οὗ οἰκτεירῆσαι ἡμᾶς.

Εὐλον παρακοῆς τῷ κόσμῳ θάνατον ἐβλάστησε, τὸ δὲ ξύλον τοῦ Σταυροῦ, ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν· διό σε προσκυνοῦμεν, τὸν σταυρωθέντα Κύριον· σημειωθήτω ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου.

Στίχ.\Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως, ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν. Τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνούσι, καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

Μαρτυρικόν.

Προφῆται, καὶ ἀπόστολοι Χριστοῦ, καὶ μάρτυρες ἐδίδαξαν, ὑμνεῖσθαι Τριάδα ὁμοούσιον, καὶ ἐφώτισαν τὰ ἔθνη τὰ πεπλανημένα, καὶ κοινωνοὺς Ἀγγέλων, ἐποίησαν τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.

Δόξα. Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Μεγάλη τοῦ Σταυροῦ σου.

Σταυρῷ σε ἀναρτώμενον, Χριστέ μου ὡς ἑώρακεν, ἀμνὰς ἢ σὲ τεκοῦσα, ἡ ἄμωμος καὶ Μήτηρ σου, ὠλοφύρετο κλαυθμῷ καὶ ἀνεβόα· Μὴ με δείξης ἄτεκνον, ἣν ἐφύλαξας ἀγνήν καὶ μετὰ τόκον.

Τῆ ΤΕΤΑΡΤῆ ΠΡΩΪ

ΕΝ Τῷ ΟΡΘΡῷ

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν, Καθίσματα. Σταυρώσιμα.

Ἦχος γ΄.

Σταυρὸς ἐπάγη ἐπὶ γῆς, καὶ ἤψατο τῶν οὐρανῶν, οὐχ ὡς τοῦ ξύλου φθάσαντος τὸ ὕψος, ἀλλὰ σοῦ τοῦ ἐν αὐτῷ πληροῦντος τὰ σύμπαντα. Κύριε δόξα σοι.

Ἐν κυπαρίσσω καὶ πεύκῃ καὶ κέδρῳ ὑψώθης ὁ ἄμνός τοῦ Θεοῦ, ἵνα σώσης τοὺς ἐν πίστει προσκυνοῦντας, τὴν ἐκούσιόν σου σταύρωσιν. Χριστὲ ὁ Θεός, δόξα σοι.

Δόξα. Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ῥάβδον δυνάμεως κεκτημένοι, τὸν Σταυρὸν τοῦ Υἱοῦ σου Θεοτόκε, ἐν αὐτῷ καταβαλοῦμεν, τῶν ἐχθρῶν τὰ φρυάγματα, οἱ πόθῳ σε ἀπαύστως μεγαλύνοντες.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, ἕτερα Καθίσματα.

Σταυρώσιμα.

Ὁ ραπισθεὶς ὑπὲρ γένους ἀνθρώπων, καὶ μὴ ὀργισθεὶς, ἐλευθέρωσον ἐκ φθορᾶς, τὴν ζωὴν ἡμῶν Κύριε, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Τὴν ὠραιότητα τῆς παρθενίας σου.

Τὸ ἀναρίθμητον, τῆς ἐξουσίας σου, καὶ τὸ ἐκούσιον τὸ τῆς σταυρώσεως, αἱ τῶν Ἀγγέλων στρατιαί, ἐξίσταντο καθορῶσαι. Πῶς ὁ ἀθεώρητος, ἐν σαρκὶ ἐμαστίζετο, θέλων ἐκλυτρώσασθαι, τῆς φθορᾶς τὸ ἀνθρώπινον; Διὸ ὡς ζωοδότῃ βοῶμέν σοι. Δόξα Χριστὲ τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον, ὁμοιον.

Ἡ ἀπειρόγαμος, ἀγνή καὶ Μήτηρ σου, Χριστὲ ὀρῶσά σε, νεκρὸν κρεμάμενον, ἐπὶ τοῦ ξύλου μητρικῶς, θρηνολογοῦσα ἔλεγε. Τί σοι ἀνταπέδωκε, τῶν Ἑβραίων ὁ ἄνομος, δῆμος καὶ ἀχάριστος, ὁ πολλῶν καὶ μεγάλων σου, Υἱέ μου, δωρεῶν ἀπολαύσας; Ὑμνῶ σου τὴν θείαν συγκατάβασιν.

Μετὰ τὴν γ΄ Στιχολογίαν, ἕτερα Καθίσματα.

Τὴν ὠραιότητα τῆς παρθενίας σου.

Σταυρὸν ὑπέμεινας, ἀτίμως Δέσποτα, ὁ ὑπερέκεινα, πάσης
τῆς κτίσεως, ὅπως τιμήσης με τὸν πρίν, δεινῶς
ἀτιμασθέντα· λόγχῃ τὴν πλευράν σου δέ, ἐκεντήθης
Μακρόθυμε, θέλων ἐκλυτρώσασθαι, τῆς φθορᾶς με τὸ πλάσμα
σου. Ὑμῶ σου τὴν πολλὴν εὐσπλαγχνίαν, καὶ τὴν ἀγαθότητα
Φιλάνθρωπε.

Μαρτυρικόν.

Θωρακισάμενοι, τὴν πανοπλίαν Χριστοῦ, καὶ ἐνδυσάμενοι,
ὄπλα τῆς πίστεως, τὰς παρατάξεις τοῦ ἐχθροῦ, ἀθλητικῶς
κατεβάλετε· προθύμως τῇ ἐλπίδι γάρ, τῆς ζωῆς ὑπεμείνατε,
πάσας τῶν τυράννων, ἀπειλάς τε καὶ μάστιγας· διὸ καὶ τοὺς
στεφάνους ἐδέξασθε, Μάρτυρες Χριστοῦ οἱ καρτερόψυχοι.

Δόξα. Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον, ὁμοιον.

Ἀναρτηθέντα σε, ὡς ἐθεάσατο, ἐν ξύλῳ Δέσποτα, ἡ
ἀπειρόγαμος, καὶ παναμώμητος ἀγνή, Παρθένος τε καὶ Μήτηρ
σου, Οἴμοι! ἀνεβόα σοι, ᾧ Υἱέ μου γλυκύτατε, πῶς σε
ἀνομώτατος, δῆμος ξύλῳ κατέκρινε, τὸν πάντων ποιητὴν καὶ
Δεσπότην! Ὑμῶ σου τὴν ἄκραν ἀγαθότητα.

Κανὼν Σταυρώσιμος, οὔ ἢ ἀκροστιχίς·

Πόνους ἔπαυσας τῶν βροτῶν πόνοις, Λόγε. Ἰωσήφ.

Ἦχος γ'. Ῥδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

» Ὁ τὰ ὕδατα πάλαι, νεύματι θείῳ, εἰς μίαν συνα-
» γωγὴν συναθροίσας, καὶ τεμῶν θάλασσαν, Ἰσραη-
» λίτη λαῶ, οὔτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, δεδοξασμένος ὑπάρ-
» χει· αὐτῷ μόνῳ ᾄσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

Τροπάρια.

Πολυώδυνα πάθη, ἔπαυσας Λόγε, τοῖς πάθεσι τῆς τιμίας
σαρκός σου, καὶ βροτοὺς ἔσωσας, οὓς ἐτραυματίσε, πάλαι ὁ
ἀντίπαλος, τοὺς εὐσεβῶς προσκυνοῦντας, τὴν ἀπερινόητον
οἰκονομίαν σου.

Ὁ δεσμεύσας ἀπάτη, ἐν Παραδείσῳ, τὸν ἄνθρωπον ἐντολῆς
παραβάσει, τοῖς δεσμοῖς δέδεται ἀλύτοις Κύριε, οἷς περ
σωματούμενος, ἐθελουσίως ἐδέθης, λύων τὸ παράπτωμα ἡμῶν
Φιλάνθρωπε.

Μαρτυρικά.

Ναυαγοῦσαν ὀρῶντες, οἱ Ἀθλοφόροι, τὴν κτίσιν ταῖς τῶν
δαιμόνων ἀπάταις, τῶν πιστῶν ὠφθησαν λιμένες εὐδιοι,
πᾶσαν τοῦ ἀλάστορος, χύσει οἰκείων αἱμάτων, δύναμιν
βυθίζοντες οἱ μεγαλώνυμοι.

Ὁ χορὸς τῶν Μαρτύρων, χοροστασίαις, ταῖς ἄνω περιφανῶς
συνημμένος, ἀστραπαῖς πάντοτε περιουγάζεται, ἀκτίστου
θεότητος, καὶ τοὺς ἐν γῆ καταυγάζει, τούτου τὰ τεράστια
πίστει δοξάζοντας.

Σταυροθεοτοκίον.

Ἐπεριτέρα τῶν ἄνω, ὠφθης ταγμάτων, τεκοῦσα ἐπὶ τῆς γῆς
θεὸν Λόγον, τὸν ἡμᾶς Ἄχραντε πρὸς τὰ οὐράνια, τοῖς αὐτοῦ
παθήμασι, καὶ τῷ Σταυρῷ τῷ τιμίῳ, ἐπαναβιβάσαντα δι'
ἀγαθότητα.

Κανὼν τῆς Ἐπεραγίας Θεοτόκου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Τρίτον μέλισμα τῆ Θεητόκῳ φέρω. Ποίημα Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Τὸ κατάσκιον ὄρος, σὲ ὃ προεῖδεν ἐν πνεύματι Ἀββακοῦμ ὁ
Προφήτης, δυσωπῶ Ἄχραντε, ἐπισκιάσαι με, πάθεσι
καυσούμενον, καὶ ἐκ σκιᾶς τοῦ θανάτου, τῶν παρενοχλούντων
μοι, δεινῶς λυτρώσασθαι.

Ἐραντισμῷ θεοῦ ρεῖθρου, τοῦ κενωθέντος, ἐκ θείας πλευρᾶς
τοῦ Υἱοῦ σου, τοὺς ἐμοὺς ἐκπλυνον, καρδίας μώλωπας, ὅπως
μεγαλύνω σε, καὶ κατὰ χρέος δοξάζω, τὴν Ἀειμακάριστον,
καὶ Παναμώμητον.

Ἰσοργὸν τῷ τεκόντι, ἔτεκες Λόγον, θεώσαντα τῶν βροτῶν
τὴν οὐσίαν· ἀλλ' αὐτὸν αἶτησαι, ἠπορημένον με, καὶ
ἐξασθενήσαντα, ταῖς τοῦ ἐχθροῦ μεθοδεΐαις, θείας
παρακλήσεως, καταξιῶσαι Ἄγνη.

Ῥδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ὁ ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα παραγαγών, τῷ Λόγῳ

» κτιζόμενα, τελειούμενα Πνεύματι, Παντοκράτορ

» Ὑψιστε, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῆ στερέωσόν με.

Τροπάρια.

Σὲ τὸν τῆ φύσει θεότιτος ἀπαθῆ, παθητὸν γενόμενον, σαρκὶ δι' ἀγαθότητα, ξύλω ἐθανάτωσεν Ἑβραίων δῆμος, ἡμᾶς ἀθανατοῦντα.

Ἐπὶ ὑδάτων κρεμάσας Λόγε τὴν γῆν, ἐν ξύλω θελήματι ἐκρεμάσθης, ἀνάγων με εἰς τὰ ἐπουράνια πρὸς τῆς κακίας, τὰ βάραθρα πεσόντα.

Μαρτυρικά.

Πεποικιλμένοι τοῖς στίγμασι τοῦ Χριστοῦ, πανεύφημοι Μάρτυρες, τῷ Κυρίῳ παρίστασθε, παρ' αὐτοῦ δεχόμενοι, πλουσιωτάτη χειρὶ τὰς ἀντιδόσεις.

Ἀγαλλομένη ψυχῆ πρὸς τοὺς αἰκισμοὺς, ἐχώρουν οἱ Ἅγιοι, τὴν ἐσχάτην τῷ δράκοντι, λύπην ἐμποιοῦμενοι, καὶ τοὺς Ἀγγέλων χοροὺς χαρᾶς πληροῦντες.

Σταυροθεοτοκίον.

Ἀναρτηθέντα ὀρῶσα ἐν τῷ Σταυρῷ, Χριστὸν Ἀπειρόγαμε, ὀδυρομένη ἔλεγες· Ἐδυσ δόξης Ἥλιε, ἐξ ὀφθαλμῶν μου φωτίζων τοὺς ἐν σκότει.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Τὸν ἐν ἐλέει ἀφάτω καὶ οἰκτιρμοῖς, ὑπάρχοντα πλούσιον, Ἐλεήμων ὑπάρχουσα, Παναγία αἴτησαι, τοῦ οἰκτερῆσαι ἡμᾶς κεκακωμένους.

Οἶκος τοῦ πάντων ὑπάρχουσα Ποιητοῦ, οἰκῆσαι δυσώπησον, ἐν ἐμοὶ τὸν Παράκλητον, γεγονότι σπήλαιον, τῶν ψυχοφθόρων ληστῶν ἀγνή Παρθένε.

Νεύματι πάντα τὸν φέροντα θεϊκῷ, ἀγκάλαις ὡς φέρουσα, Θεοτόκε ἐπίνευσον, ἐπ' ἐμὲ καὶ ῥῦσαί με, τῆς πρὸς τὰ πάθη συννεύσεως ἀτόπου.

Ῥδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἐθου πρὸς ἡμᾶς, κραταιὰν ἀγάπησιν Κύριε, τὸν

» μονογενῆ γὰρ σου Υἱόν, ὑπὲρ ἡμῶν εἰς θάνατον

» δέδωκας· διό σοι κραυγάζομεν εὐχαριστοῦντες,

» δόξα τῆ δυνάμει σου Κύριε.

Τροπάρια.

Ὑβριν ἀληθῶς, ὁ τιμῆς ἀπάσης ἐπέκεινα, Δέσποτα ὑπέμεινας
Χριστέ, τὴν κεφαλὴν καλάμῳ τυπτόμενος, ὅπως παραβάσει με
ἀτιμασθέντα, τιμήσης Φιλάνθρωπε.

Στέφος ἀκανθῶν, ἀνεδήσω θέλων Μακρόθυμε, οἷα βασιλεὺς
ἀληθινός, καὶ τὴν ἀκανθηφόρον προθέλυμνον, ἀμαρτίαν
ἔπαυσας· ὕμνολογῶ σου Σῶτερ τὰ παθήματα.

Μαρτυρικά.

Ἄθραυστοι ποιναῖς, αἰκισμῶν ἐμείνατε Μάρτυρες, θραύοντες
τὴν πλάνην τοῦ ἐχθροῦ, καὶ τοῖς ποσὶν ὑμῶν ὑποτάττοντες,
ἄμετρα καυχώμενον, καὶ ἀπονοίξαι ὄλον μαραινόμενον.

Σώμασι φθαρτοῖς, ἀφθαρσίαν θεῖαν ἐκτίσασθε, πάθεσι τὸ
πάθος τὸ σεπτόν, τοῦ ἀπαθοῦς στερόδῳ μιμησάμενοι,
πανεύφημοι Μάρτυρες, τῶν Ἀσωμάτων πάντων συνάριθμοι.

Σταυροθεοτοκίον.

Τόμον σε ποτέ, ὁ Προφήτης Κόρη τεθέαται, ἐν ᾧ τῷ δακτύλῳ
τοῦ Πατρός, ἐναπεγράφη Λόγος σαρκούμενος, καὶ τὸ τοῦ
προπάτορος, λόγῃ ῥηγνύει, Ἀχραντε χειρόγραφον.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Μώλωπας Χριστέ, καὶ σφαγὴν ἐκὼν ὡς ὑπέμεινας, τὴν
μωλωπισθεῖσάν μου ψυχὴν, ληστρικαῖς δαιμόνων κακώσεσι,
πρεσβείαις θεράπευσον τῆς σὲ Τεκούσης, μόνε Πολυέλεε.

Ἔργον σῶν χειρῶν, Πλαστουργὲ ὑπάρχω καὶ ποίημα κακίᾳ δὲ
ὄφειως Χριστέ, ὑφ' ἡδονῶν τοῦ βίου συντέτριμμαι· διό με
ἀνάπλασον τῆς σὲ Τεκούσης, θεῖαις παρακλήσεσι.

Λόγον τοῦ Πατρός, ὑπὲρ λόγον τέτοκας λύσαντα, πάσης
ἀλογίας τοὺς βροτούς, ὃν ἐκτενῶς δυσώπει ἀλόγοις με,
πάθεσι δουλούμενον ἐλευθερῶσαι, μόνη Ἀειπάρθενε.

Ἰαμα ἡμῖν, ἐκ παλάμης βρύεις ἐκάστοτε, ὅλη ἀγιάσματος
σκηνή, ὅλη φωτὸς ὑπάρχουσα ἔμπλεως, ὅλη ἀποστάζουσα μύρον
εὐωδίας, Πάναγνε θεόνυμφε.

Ῥῥδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἐπὶ τῆς γῆς, ὁ ἀόρατος ὤφθης, καὶ τοῖς βροτοῖς,

» ἐκὼν συνανεστράφης, ὁ ἀκατάληπτος· διὸ πρὸς σὲ

» ὀρθρίζοντες, ἀνυμνοῦμέν σε Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Ὡσπερ ἀμνός, ἀνηρτήθης ἐν ξύλῳ, καὶ τῷ Πατρὶ, θυσία
προσηνέχθης, ὑπὲρ ἡμῶν Ἀγαθέ, καὶ θυσίας ἔπαυσας, τῶν
εἰδώλων Παντοδύναμε.

Νυγεῖς πλευράν, Ζωοδότα τῇ λόγχῃ, δύο κρουνοὺς, σωτηρίας
προχέεις, τοῖς τῆς Τριάδος, σὲ ἓνα καταγγέλλουσιν,
ἐνεργείας δύο φέροντα.

Μαρτυρικά.

Βάσιν στερρόαν, καὶ ἀσάλευτον πέτραν, σὲ Ἰησοῦ, οἱ στερρόοι
Ἀθλοφόροι, πίστει εὐράμενοι, ὡσπερ λίθοι τίμιοι, ἑαυτοὺς
ἐπῳκοδόμησαν.

Ἐώμη Θεοῦ, δυναμούμενοι πίστει, πᾶσαν δεινὴν, δυναστείαν
τοῦ πλάνου, κατεπαλαίσατε, ἀθλοφόροι Μάρτυρες, καὶ
λαμπρῶς ἐστεφανώθητε.

Θεοτοκίον.

Ἐρεύσασαν, πρὶν παραβάσει, τὴν φύσιν τὴν καθ' ἡμᾶς, ὡς
ἀρρέυστως τεκοῦσα, Χριστὸν ἀνέπλασας, Παναγία Δέσποινα,
προστασία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ὡς εἶδεν Ἡσαΐας.

Σαρκός μου τὰς ὁδύνας καὶ τῆς ψυχῆς, τὸν πόνον
μεταποίησον, καὶ τῆς ῥαθυμίας τὰ νέφη δίωξον, Παρθένε
φωτὸς νεφέλη, καὶ ὑγείαν καὶ δεινῶν ἀπαλλαγὴν, δίδου μοι
αἰτοῦντι, καὶ πόθῳ σε δοξάζοντι.

Μεσῖτίν σε καὶ πρέσβιν πρὸς τὸν ἐκ σοῦ, τεχθέντα νῦν
προβάλλομαι, πάσης ἀμαρτίας ὑπάρχων ἔμπλεως· Παρθένε
ἐγγυητὴς μοι, καὶ βίου ἐπανόρθωσις γενοῦ, καὶ χειραγωγία,
πρὸς τρίβους θείας γνώσεως.

Ἀγίασον τὸν νοῦν μου καὶ τὴν ψυχὴν, Παρθένε φωταγωγήσον,
καὶ τῆς θείας δόξης μέτοχον ποίησον· ἴδου γὰρ ἐπλήσθην
κακῶν, καὶ παντοίαις ἐδουλώθην ἡδοναῖς, καὶ μεμολυσμένην,
προσφέρω τὴν συνείδησιν.

Ῥδὴ στ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἄβυσσος ἐσχάτη ἀμαρτιῶν, ἐκύκλωσέ με καὶ

» ἐκλείπει τὸ πνεῦμά μου, ἀλλ' ἐκτείνας Δέσποτα, σὸν

» ὑψηλὸν βραχίονα, ὡς τὸν Πέτρον με, κυβερνῆ-

» τα διάσωσον.

Τροπάρια.

Ὅφεις με ἐξήγαγε τῆς Ἐδέμ, δολίφα βρώσει δελεάσας ὁ δόλιος·
ὁ Χριστὸς ἐν ξύλῳ δέ, ἀναρτηθεὶς θελήματι, τὴν ἀρχαίαν
μοι, πάλιν δίδωσιν εἴσοδον.

Τέτρωται τρωθείσης σου τῆς πλευρᾶς, ἡμᾶς ὁ τρώσας, καὶ
ἀνίατος ἔμεινεν, εὐεργέτα Κύριε· οἱ δὲ πι-στοὶ ἰάθημεν,
σοῦ τοῖς μώλωψιν, οἷς ἐκὼν τετραυμάτισαι.

Μαρτυρικά.

Ἐφθητε πυρὸς ἐν μέσῳ, σοφοὶ Χριστοῦ Ὀπλίται, ὡσπερ ἄρνες
ὀπτάμενοι, καὶ Θεοῦ παντάνακτος, τραπέζην προσαγόμενοι,
καὶ τὴν ἄφραστον, εὐφροσύνην κληρούμενοι.

Νέμετε ἰάσεων ποταμούς, ἐξ ἀκενώτων θησαυρῶν ἀρυόμενοι,
καὶ παθῶν ἐπήρειαν, Ἀθλοφόροι ξηραίνετε, καὶ ἀρδεύετε,
τῶν πιστῶν τὰ συστήματα.

Σταυροθεοτοκίον.

Νέκρωσιν ὀρώσα τοῦ ἐκ τῶν σῶν, αἱμάτων Λόγου σαρκωθέντος,
Πανάμωμε μητρικῶς, ὠλόλυζες, καὶ ζωῆς ὄντα αἴτιον,
ἐμεγάλυνες, μητροπάρθενε Δέσποινα.

Κανῶν τῆς Θεοτόκου.

Τοὺς εἰς τὰ τέλη τῶν αἰώνων.

Τὸν Φαρισαῖον ἐπηρμένῃ, διανοίᾳ ὑπερβέβηκα, σοβαρευόμενος
ἀεὶ, καὶ βαράθροισι συνωθούμενος, ἀμέτρων συμπτωμάτων·
μόνη Ἄγνη ταπεινωθέντα, δεινῶς οἴκτειρόν με.

Ἡ ὑπερθαύμαστον τὴν σύλληψιν, ἐσχηκυῖα καὶ τὴν γέννησιν,
τὰ σὰ ἐλέη ἐπ' ἐμοί, τῷ ἀθλίῳ νῦν θαυμάστωσον· καὶ γὰρ ἐν
ἀνομίαις, καὶ συλληφθεὶς καὶ γεννηθεὶς, ἠδοναῖς
ἐδουλώθην.

Θρηνῶ καὶ κλαίω καὶ ὀδύρομαι, ὀπηνίκα τὸ κριτήριον, τὸ
φοβερόν ἐνθυμηθῶ· πονηρὰ γὰρ ἔργα κέκτημαι, ἀπείρανδρε
Παρθένε, μητερ Θεοῦ ἐν ὥρᾳ, τῇ φοβερᾷ πρόστηθί μοι.

Ῥδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» Τὸ πρὶν εἰκόνι τῇ χρυσῇ, περσικῷ σεβάσματι,

» παῖδες οὐ προσεκύνησαν, τρεῖς ὑμνοῦντες ἐν μέσῳ

» τῆς καμίνου· ὁ τῶν πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τροπάρια.

Πόνους σου ἔπαυσας ἡμῶν, τοὺς πόνους Φιλάνθρωπε· καὶ νῦν
ζωὴν πρὸς ἄπονον, μετηγάγου τοὺς τὰ σεπτὰ σου πάθη,
προσκυνοῦντας, εὐσεβῶς Θεὸς τῶν ὄλων.

Ὅτε σε ἔβλεψε Χριστέ, ἡ κτίσις σταυρούμενον, ἠλλοιοῦτο
καὶ ἔτρεμε· γῆ ἐσειέσθη, ἐρράγησαν δὲ πέτραι καὶ
συνέστειλε, τὸ φῶς ἡλίου δρόμος.

Μαρτυρικά.

Νόμοις πειθόμενοι Χριστοῦ, ἀνόμων ἐξέκλιναν, τὰς θωπείας
οἱ Μάρτυρες, καὶ νομίμως ἐν μέσῳ, τοῦ σταδίου
ἐναθλοῦντες, εὐκλεῶς ἐστεφανοῦντο.

Οὐ κατεφλέχθητε φλογί, πυρὸς τὴν προαίρεσιν, θερμότεραν
κτησάμενοι, Ἀθλοφόροι Χριστοῦ, στεφανηφόροι, ἐκβοῶντες· Ὁ
Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Σταυροθεοτοκίον.

Ἵστασο βλέπουσα Χριστόν, Σταυρῷ ἀνυψούμενον, ὃν ἐκύησας
Ἀχραντε, καὶ ἐβόας· Μὴ ἄτεκνόν με δείξης, ἣν ἐτήρησας
ἀγνήν καὶ μετὰ τόκον.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Τρεῖς παῖδες ἐν καμίνῳ.

Ἐξ ἔργων σωτηρία, οὐχ ὑπάρχει μοι Δέσποινα, ἁμαρτίας γὰρ
ἁμαρτίαις προστίθημι, καὶ κακίαν κακία· τῇ οὖν πρεσβείᾳ
σου Ἀγνή, οἴκτειρον σῶσόν με.

Ἡ κρίσις ἐπὶ θύραις, τὸ κριτήριον ἔτοιμον, ἐτοιμάζου ᾧ
ψυχῇ μου καὶ βόησον· ἐν τῷ κρίνειν σε Λόγε, μὴ κατακρίνης
με, εὐχαῖς τῆς κυησάσης σε.

Τρυγῆσας ἁμαρτίας, τοὺς καρποὺς τεθανάτωμαι, καὶ
προσφέρων τὴν ψυχὴν ἄκαρπον κράζω σοι· καρποφόρον με
δείξον, ἡ τῷ καρπῷ σου τὴν φθοράν, ἐξαφανίσασα.

Ῥδὴ η΄. Ὁ Εἰρμός.

» Βαβυλωνία κάμιнос, τοὺς παῖδας οὐκ ἔφλεξεν,

» οὐδὲ τῆς θεότητος πῦρ, τὴν Παρθένον διέφθειρε·

» διὸ μετὰ τῶν παίδων πιστοὶ βοήσωμεν· Εὐλογεῖτε

» τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τροπάρια.

Σοῦ σταυρωθέντος ἤνοικται, πάλιν ὁ Παράδεισος, καὶ ἡ
στρεφομένη καθ' ἡμῶν, ῥομφαία νῶτα δίδωσι, τὴν λόγχην
αἰδεσθεῖσα, τὴν ἐκκεντήσασαν, τὴν ἀγίαν πλευράν σου,
Χριστὲ πολυέλεε.

Λόγχῃ σου ὁ πολέμιος, τέτρωται καὶ πέπτωκεν, ὁ παραπεσὼν
δὲ πρὸς ζωὴν, Ἀδὰμ ἀνακομίζεται, βοῶν σοι τῷ τυθέντι,
ἐθελουσίως Χριστέ. Εὐλογῶν σε δοξάζω, Θεὲ πολυέλεε.

Μαρτυρικά.

Ὁ κόσμος τοῖς παλαίσμασιν, ὑμῶν καταλάμπεται, καὶ ταῖς
ἀριστεαῖς Ἀθηταί, καὶ τοῖς ἀπείροις θαύμασι, καὶ
σκότους νοσημάτων λυτροῦται πίστει βοῶν· Εὐλογεῖτε τὰ
ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Γέλως ὄρᾶται κείμενος, ποσὶν ὑμῶν Ἅγιοι, ὁ πρὶν
ἐγκουχόμενος τὴν γῆν, ἐξαλείφειν καὶ θάλασσαν· Χριστὸς δὲ
ζωηφόρος, κατακοσμεῖ δεξιᾷ, ἀμαράντοις στεφάνοις, ὑμᾶς
παναοίδιμοι.

Θεοτοκίον.

Ἐν χρόνῳ ἀπεκύησας, τὸν χρόνων ἐπέκεινα, λύοντα τὰ χρόνια
δεσμά, τοῖς δεσμοῖς αὐτοῦ Ἄχραντε, Ἀδὰμ τοῦ πρωτοπλάστου,
καὶ συνδεσμοῦντα αὐτόν, τοῖς δεσμοῖς τῆς γλυκείας αὐτοῦ
ἀγαπήσεως.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ἀστέκτω πυρί.

Ὅλη ὡς καλὴ καὶ πλησίον, τοῦ παμβασιλέως, γεγонуῖα
Θεοτόκε, πλήρωσόν με ἀγαθῶν ἔργων, κακίᾳ συζήσαντα, καὶ
ῥαθύμως πάντα τὸν βίον τελέσαντα, ὅπως σε δοξάζω εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κητῶας γαστρὸς ὡς ἐρρύσω, πάλαι τὸν προφήτην Θεοῦ Λόγε
παραδόξως, οὕτω ῥῦσαι καὶ τὴν ψυχὴν μου, βυθῶ
ὀλισθήσασαν, ἀπωλείας ἔχων Σῶτερ δυσωποῦσάν σε, τὴν
ἀπειρογάμω, τεκοῦσάν σε Παρθένον.

Ὡραίαν στολὴν ἐνδυθέντα, θεογενεσίᾳ εὐρηκότες Θεοτόκε, οἱ
κακίαν δημιουργοῦντες, ταύτης ἀπεγύμνωσαν· ἀλλ' αὐτὴ με

θείαις στολαῖς καταφαίδρυνον, διὰ μετανοίας πρεσβείαις σου Παρθένε.

Ῥδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» Τὴν ἐν βάτῳ καὶ πυρί, προγραφεῖσαν ἐν Σινᾷ, τῷ
» νομοθέτῃ Μωσῆ, καὶ τὸ θεῖον ἐν γαστρὶ, ἀφλέκτως
» συλλαβοῦσαν πῦρ, τὴν ὀλόφωτον καὶ ἄσβεστον
» λαμπάδα, τὴν ὄντως Θεοτόκον, ἐν ὕμνοις τιμῶντές
» σε μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Ἴνα εὖρης τὴν δραχμὴν, ἣν ἀπώλεσας Χριστέ, ἀνῆψας ἐν τῷ Σταυρῷ, σοῦ τὴν σάρκα Ἀγαθέ, καὶ κοινωνούς, ποιεῖς τῆς χαρᾶς τὰς Δυνάμεις σου, τὰς ἄνω Ζωοδότα, μεθ' ὧν σε Εὐεργέτα, ὑμνοῦντες, ἐν ῥήσμασι μεγαλύνομεν.

Ὡς ἀνύψωσας Χριστέ, σοῦ τὰς χεῖρας ἐν Σταυρῷ, τὰς παρειμένους μου πρὶν, χεῖρας πάθεσι πολλοῖς, ἐκίνησας δυνάμει τῆ σῆ, καὶ τὰ γόνατα πρὸς θεῖον δρόμον ὄντως, τὰ παραλελυμένα ἐνίσχυσας· ὅθεν σε μεγαλύνομεν.

Μαρτυρικά.

Συγκαιόμενοι φλογμῷ, τῶν ἀπείρων αἰκισμῶν, δρόσον σε εὖρον Χριστέ, ἀναψύξεως οἱ σοί, στερόροι καὶ θαυμαστοὶ Ἀθληταί· ὅθεν χαίροντες, διήνυσον τὸν δρόμον ἐφέσει τῶν βραβείων, ἐν ὕμνοις ἀπαύστως σε μεγαλύνοντες.

Ἡ πληθὺς τῶν Ἀθλητῶν, τῶν Ἀγίων ὁ χορός, ἐκδυσωπεῖ σε Χριστέ, ὑπὲρ δήμου καὶ λαοῦ πολλὰ παραπικραίνοντος, ἐν τῷ πλήθει σου, Οἰκτιρμον τοῦ ἐλέους, ἐξαλειψαὶ τὰ πλήθη τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν, ὡς φιλάνθρωπος.

Σταυροθεοτοκίον.

Φέρον βρότειον μορφήν, τὸ ἀπαύγασμα Πατρός, Παρθένε τέτοκας· ὃν ὑψούμενον Σταυρῷ, ὁ ἥλιος μὴ φέρων ὄραν ἐμελαίνετο, καὶ ζόφος ἐμειοῦτο τῆς εἰδωλομανίας· διὸ σὺν ἐκείνῳ σε μεγαλύνομεν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ἐν νόμου σκιᾷ, καὶ γράμματι.

Φθαρέντα τὸν νοῦν φθαρέντα, τὴν ψυχὴν καὶ τὴν συνείδησιν,
κακίᾳ μολυνθέντα καὶ γυμνόν, παντοίων ἀγαθῶν,
ἀποδειχθέντα Παρθένε, ἄφθορε ἄμωμε, μὴ με παρίδῃς ἀλλ'
ἔργοις, εὐσεβείας κατακόσμησον.

Ἐπλήσθην κακῶν ἐπλήσθην, λογισμῶν ἀλλοτριούντων με, ἐκ
σοῦ τοῦ Φιλανθρώπου· διὰ τοῦτο, στένω καὶ βοῶ,
μετανοοῦντά με δέξαι, καὶ μὴ ἀπόσῃ με, τῆς σὲ Τεκούσης
πρεσβείαις, Εὐεργέτα πολυέλεε.

Ἐυσθεῖην ταῖς σαῖς πανάμωμε, Κόρη πρεσβείαις πάσης ὀργῆς,
παθῶν θανατηφόρων χαλεπῆς, γεέννης καὶ πυρός, ἀπὸ
ἀνθρώπων ἀδίκων, ἀπὸ ἐχθρῶν πονηρῶν, ὁ προσφυγῶν σου τῆ
σκέπη, καὶ καλῶν σε εἰς βοήθειαν.

Ὡς Μήτηρ Θεοῦ δυσώπει, τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα Κύριον, Θεὸν
καὶ Βασιλέα τοῦ ῥυσθῆναι, πάσης ἀπειλῆς, καὶ πονηρᾶς
συνηθείας, τὸν σὸν ἰκέτην Ἄγνή, τὸν ἐπὶ σοὶ πεποιθότα, ἐκ
γαστροῦ μητροῦ μου Δέσποινα.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν.

Ἀπόστιχα Στιχηρά. Σταυρώσιμα.

Φθόνῳ τρυφῆς ἐκβέβλημαι, πτῶμα πεσῶν χαλεπόν· ἀλλ' οὐ
παρεῖδες Δέσποτα· ἀναλαβὼν δι' ἐμὲ τὸ κατ' ἐμέ,
σταυροῦσαι, καὶ σώζεις με, εἰς δόξαν εἰσάγεις με. Λυτρωτά
μου, δόξα σοι.

Στίχ. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωῖ τοῦ ἐλέους σου, Κύριε, καὶ
ἠγαλλιασάμεθα καὶ εὐφράνθημεν. Ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις
ἡμῶν εὐφρανθείημεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν
ῶν εἶδομεν κακά· καὶ ἶδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου, καὶ ἐπὶ τὰ
ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Σταυροφανῶς Μωϋσῆς ἐν τῷ ὄρει, χεῖρας ἐκτείνας πρὸς ὕψος,
τὸν Ἀμαλήκ ἐτροποῦτο· σὺ δὲ Σωτὴρ τὰς παλάμας ἀπλώσας, ἐν
τῷ Σταυρῷ τῷ τιμίῳ, ἐνηγκαλίσω με σώσας, τῆς δουλείας τοῦ
ἐχθροῦ, καὶ ἔδωκάς μοι σημείωσιν ζωῆς, ἀπὸ τόξου φυγεῖν
τῶν ἐναντίων μου· διὰ τοῦτο Λόγε, προσκυνῶ τὸν Σταυρόν
σου τὸν τίμιον.

Στίχ. Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς,
καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ
ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Μαρτυρικόν.

Ὡς φωστῆρες ἐν κόσμῳ λάμπετε, καὶ μετὰ θάνατον ἅγιοι
Μάρτυρες, τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἀγωνισάμενοι· διὸ ἔχοντες
παρρησίαν, Χριστὸν ἱκετεύσατε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Σταυροθεοτοκίον.

Ὁρῶσά σε κρεμάμενον, ἐν ξύλῳ ἢ πανάμωμος, Χριστέ μου
ὑπεράγαθε, ὄδυρομένη ἐβόα μητρικῶς· Υἱέ μου παμφίλιτατε,
πῶς δῆμος ὁ ἄνομος, ξύλῳ σε κατέκρινε;

ΕΝ Τῆ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Οἱ Μακαρισμοί.

Ἀθετήσαντα Χριστὲ τὴν ἐντολήν σου, τὸν προπάτορα Ἀδάμ,
τοῦ Παραδείσου ἐξώρισας· τὸν δὲ ληστὴν Οἰκτίρμον,
ὁμολογήσαντά σε ἐν Σταυρῷ, ἐν αὐτῷ εἰσώκισας κράζοντα·
Μνήσθητί μου Σωτήρ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Ἐσταυρώθης δι' ἐμέ, καὶ ἐλογχεύθης, Ἰησοῦ μου τὴν
πλευράν, δύο κρουνοὺς ἀναβλύσας μοι, σωτηριώδεις· ὄθεν,
διασωθεῖς τῷ πάθει σου Χριστέ, ἀνυμνῶ, τὴν εὐσπλαγχνίαν
τὴν σὴν, Μνήσθητί μου βοῶν, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Μετ' ἀνόμων λογισθεῖς, τὰς ἀνομίας, πάντων ἥρας Ἰησοῦ,
καὶ ταῖς ἀκάνθαις στεφόμενος, ὡς βασιλεὺς τῶν ὅλων, τῆς
ἀμαρτίας πρόρριζον Χριστέ, τέμνεις ἄκανθαν τοῦ
προπάτορος· ὄθεν πίστει τὸ σόν, πάθος νῦν δοξάζομεν.

Μαρτυρικόν.

Οἱ τὰ παθήματα Χριστοῦ ἐκμιμησάμενοι, γενναῖοι Ἀθληταί,
πανευκλεέστατοι Μάρτυρες, καὶ τοῦ ἐχθροῦ τὴν πλάνην,
καταβαλόντες σθένει θεϊκῷ, οὐρανόου δόξης ἐτύχετε, ὑπὲρ
πάντων ἡμῶν, Ἅγιοι πρεσβεύοντες.

Δόξα.

Τρισυπόστατε Μονάς, καὶ ἀδιαίρετε Τριάς, ἡ παντουργὸς
οὐσία, μία καὶ δύναμις, τοὺς ὑμνητάς σου σκέπε, ἀπὸ
παντοίας βλάβης τοῦ ἐχθροῦ, καὶ τῆς Βασιλείας σου
ἀξίωσον, ἧς καὶ ἐπέτυχον, οἱ καλῶς βιώσαντες.

Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Καθορῶσα ἐν Σταυρῷ, ὃν ἐξ αἱμάτων, ἐσωμάτωσας ἀγνῶν,
ὄδυρομένη ἐκράύγαζες, Θεογεννητορ Κόρη· Τί ταῦτα Τέκνον,

δῆμος πονηρός, ἀνταπέδωκέ σοι, θανατώσας σε, τὴν ζωὴν τῶν πιστῶν, πάντων καὶ ἀνάστασιν;

Τῆ ΤΕΤΑΡΤῆ ΕΣΠΕΡΑΣ

Εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, Προσόμοια. Στιχηρὰ Ἀποστολικά.

Ἦχος γ'. Μεγάλη τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε.

Πρεσβείαις τῶν σεπτῶν καὶ θείων Ἀποστόλων σου, φιλόνηρωπε Οἰκτιρμον, καὶ μόνε ἐλεῆμον, τὴν εἰρήνην σου παράσχου τῷ λαῷ σου, καὶ δεινῶν λύτρωσαι τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε, καὶ πιστῶς προσκυνοῦντάς.

Βελῶν με ὡς Θεοῦ αὐτόπται, τοῦ ἀλάστορος, λυτρώσασθε σβεννῦντες, αὐτοῦ τὰς πανουργίας, καὶ δροσίσατέ με πνεύματος τῆ δρόσῳ, τῶν ἁμαρτιῶν καύσωνι, ἐκτηκόμενον, Εὐεργέται μου θεῖοι.

Εἰς πᾶσαν οἰκουμένην ὄντως ἐξελήλυθεν, ὁ θεῖος ὑμῶν φθόγγος, Ἀπόστολοι Κυρίου, καὶ ἐφώτισεν ἐν σκότει τοὺς κειμένους, καὶ τῷ Θεῷ προσήγαγεν, ὡς θυμίαμα, τοὺς αὐτὸν ἐγνωκότας.

Ἔτερα Στιχηρὰ τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Μεγίστη σωτηρία πᾶσιν ἀνεδείχθης ἡμῖν, Νικόλαε τρισμακάρο· λυτροῦσαι γὰρ παντοίων, τοὺς οἰκέτας σου κινδύνων, καὶ ἀνάγκης καὶ πειρασμῶν, καὶ νόσων, καὶ περιστάσεων, καὶ ἐχθρῶν ἀοράτων.

Ἐπλήγην ἰοβόλῳ δῆγματι ὁ ἄσωτος, καὶ κεῖμαι ἐρριμένος, καὶ ἐξηπορημένος· τῆ ἀγρύπνῳ σου δεήσει, Τεράρχα, ἀνάστησον ἐν τάχει, ἵνα δοξάζω σου, τὴν ταχύκοον χάριν.

Ἐν ὥρᾳ τῆ φρικτῆ, ἐν ἣ μέλλω παρίστασθαι, τὸ βῆμα τὸ φρικτῶδες, καὶ πέμπεσθαι κολάσει, βοηθόν σε εὐροίμι Τερομύστα, ρυόμενόν με σκότους, καθικετεύω σε, παρρησίαν ὡς σχόντα.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Ἀπάντων κυριεύουσα τῶν ποιημάτων Δέσποινα, δεινῶς κυριευθεῖσαν, τοῖς πάθεσι Θεόνυμφε, τὴν ψυχὴν μου ἐλευθέρωσον ἐν τάχει, φαρμάκῳ σῆς πρεσβείας, καὶ καταδούλωσον, τῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ σου.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. α'.

Ὁ Θεός, ἐν τῷ ὀνόματί σου σῶσόν με, καὶ ἐν τῇ δυνάμει σου κρινεῖς με.

Στίχ. \Ὁ Θεός, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου.

Ἀπόστιχα Στιχηρὰ Ἀποστολικά.

Μεγάλη τῶν μαρτύρων σου.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος ὑμῶν, ἅγιοι Ἀπόστολοι· εἰδώλων πλάνην ἐλύσατε, θεογνωσίαν κηρύξαντες· οὗτος ὁ καλὸς ἀγὼν ὑμῶν ὑπάρχει μακάριοι· διὸ ὑμνοῦμεν καὶ δοξολογοῦμεν, ὑμῶν τὰ μνημόσυνα.

Στίχ. \Πρὸς σὲ ἤρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. Ἴδού, ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν, ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἕως οὗ οἰκτεیرهσαι ἡμᾶς.

Τὰς τοῦ Χριστοῦ παραγγελίας, ἀμέμπτως φυλάξαντες, ἅγιοι Ἀπόστολοι, δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν παρέχετε, ἰατρεύοντες τὰ πάθη, τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν· διὸ ἔχοντες παρρησίαν, αὐτὸν ἰκετεύσατε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. \Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως, ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν. Τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνούσι, καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

Μαρτυρικόν.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, πίστει στηριχθέντες, ἐλπίδι βεβαιωθέντες, τῇ ἀγάπῃ τοῦ Σταυροῦ σου, ψυχικῶς ἐνωθέντες, τοῦ ἐχθροῦ τὴν τυραννίδα ὤλεσαν, καὶ τυχόντες τῶν στεφάνων, μετὰ τῶν Ἀσωμάτων πρεσβεύουσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον. Μεγάλη τῶν μαρτύρων σου.

Ἀγγέλων χαρμονὴ τῶν θείων Κόρη πέφυκας, τῶν Ἀποστόλων δόξα, καὶ Προφητῶν ἐκσφράγισμα, τῶν ἀνθρώπων τε πιστῶν ἢ προστασία, καὶ ὁδηγὸς σωτήριος· διὰ τοῦτό σε, προσκυνοῦμεν Παρθένε.

Τῆ ΠΕΜΠΤῆ ΠΡΩΪ

ΕΝ ΤΩ ΟΡΘΩ

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν, Καθίσματα. Ἀποστολι-κά.

Ἦχος γ΄.

Τὴν ὠραιότητα τῆς παρθενίας σου.

Τῶν Ἀποστόλων σου, τὴν μνήμην Κύριε, ὑπερεφάιδρυνας, ὡς παντοδύναμος, ὅτι ἐνίσχυσας αὐτούς, τὰ πάθη σου μιμήσασθαι· ἐνίκησαν ἀνδρείως γάρ, τοῦ Βελίαρ τὴν δύναμιν· ὅθεν καὶ ἀπέλαβον, ἰαμάτων χαρίσματα. Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις Φιλάνθρωπε, εἰρήνην παράσχου τῷ λαῷ σου.

Θείας πίστεως.

Πᾶσαν ἤρδευσαν, τὴν γῆν τοῖς ῥείθροις, οἱ Ἀπόστολοι, τοῦ Θεοῦ Λόγου, καὶ ἀνεβλάστησεν ὁ στάχυς τῆς πίστεως, καὶ ἐπληρώθη τοῦ κόσμου τὰ πέρατα· τὰ γὰρ ζιζάνια, πάντα ἐξέκοψαν· ὅθεν ἅπαντας Χριστῷ τῷ Θεῷ προσήγαγον, βαπτίζοντες αὐτούς, εἰς Τριάδα τὴν ἄκτιστον.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τὴν ὠραιότητα.

Τῆς συμπαθείας σου, πλοῦτον τὸν ἄμετρον, καὶ δυναστείας σου, κράτος τὸ ἄμαχον, ἀναλαβόμενος εἰς νοῦν, προσέδραμον τῆ σκέπη σου, θλίψει συνεχόμενος, καὶ δεινῶς ἀπορούμενος, κρᾶζων ἐκ βαθέων μου, τῆς καρδίας τοῖς δάκρυσιν, Παρθένε Θεοτόκε βοῶ σοι· Σῶσόν με τὸν ἀνάξιον.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, ἕτερα ὅμοια.

Θείας πίστεως.

Δεῦτε ἅπαντες τοὺς Ἀποστόλους, εὐφημήσωμεν ῥήσασιν θείοις· τῶν εἰδώλων γὰρ τὴν πλάνην βυθίσαντες, πρὸς θεῖον φῶς τοὺς βροτοὺς ἐπανήγαγον, καὶ τῇ Τριάδι πιστεύειν ἐδίδαξαν· ὅθεν σήμερον αὐτοὺς εὐσεβῶς γεραίροντες, δοξάσωμεν Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Ὅμοιον.

Ἔργοις λάμπαντες ὀρθοδοξίας, πλάνην ἔσβεσαν κακοδοξίας, οἱ εὐκλεεῖς καὶ θεοφόροι Ἀπόστολοι, τῇ εὐσεβείᾳ τὸν κόσμον πλουτίσαντες, τὰς Ἐκκλησίας φαιδρῶς κατεκόσμησαν, ἐξαιτούμενοι Χριστῷ τῷ Θεῷ, δωρήσασθαι εἰρήνην, τοῖς πιστοῖς καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὅμοιον.

Βυθιζόμενος παθῶν θαλάσση, εἰς τὸ πέλαγος τῶν οἰκτιρμῶν σου, καταφεύγω Θεοτόκε βοήθει μοι· ἔκτεινον Πανάχραντε, δεξιὰν τῷ δούλῳ σου, σῶσον ὡς τὸν Πέτρον πρὶν, ὁ Υἱός σου διέσωσεν· ἐλέησον ψυχὴν ποντουμένην, σάλῳ πολλῶν παραπτώσεων.

Μετὰ τὴν γ' Στιχολογίαν ἕτερα.

Τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Σὲ τὸν κήρυκα τῆς ἀληθείας, καὶ ὑπέρλαμπρον, φωστῆρα κόσμου, εὐφημοῦντες ἀνυμνοῦμεν Νικόλαε, καὶ ἐκβοῶμεν ἐν πίστει δεόμενοι· Ὡς τοὺς ἀθῶους, θανάτου ἐξήρπασας, οὕτως Ἄγιε, κινδύνων ἡμᾶς καὶ θλίψεων, καὶ πάσης ἐξελοῦ δεινῆς κακώσεως.

Μαρτυρικόν.

Ἐκλάμπετε, διὰ τῆς πίστεως, ὑπέρλαμπροι φωστῆρες Ἄγιοι, τῶν ἀσθενούντων ἰατροί, Ἀθλοφόροι πανεύφημοι· τῶν τυράννων γὰρ τὰς αἰκίσεις, μὴ δειλανδρίσαντες, τῶν εἰδώλων τὰς δυσφημίας, κατηδαφίσατε, τρόπαιον ἔχοντες ἀήττητον, τὸν Σταυρὸν τῆς ἀληθείας.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Θρόνος πάγχρυσος τοῦ βασιλέως, καὶ Παράδεισος διηνητισμένος, ἀνεδείχθης Θεοτόκε πανάχραντε· τὸν γὰρ Θεὸν ἐν γαστρί σου βαστάσασα, εὐωδιάζεις ἡμᾶς θείαις χάρισιν· ὅθεν ἅπαντες, Θεοῦ ἀληθῶς Μητέρα σε, κηρύττομεν ἀεὶ καὶ μεγαλύνομεν.

Κανὼν τῶν ἁγίων Ἀποστόλων.

Ἦχος γ'. Ῥδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

- » Ὁ τὰ ὕδατα πάλαι, νεύματι θείῳ, εἰς μίαν συνα-
- » γωγὴν συναθροίσας, καὶ τεμῶν θάλασσαν, Ἰσραη-
- » λίτη λαῶ, οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, δεδοξασμένος ὑπάρ-
- » χει· αὐτῷ μόνῳ ᾄσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

Τροπάρια.

Ἐκκλησίας τοὺς πύργους τῷ θεμελίῳ, τῆς πίστεως εὐσεβῶς ἠδρασμένους, καὶ πιστοὺς ἅπαντας ἐπιστηρίζοντας, δεῦτε μακαρίσωμεν, τοὺς ἱεροὺς Ἀποστόλους, ὅπως ταῖς δεήσεσι, τούτων σωθείημεν.

Ἀπερίτρεπτοι στῦλοι τῆς εὐσεβείας, τῆ πλάνη με τοῦ ἐχθροῦ σκελισθέντα, καὶ εἰς γῆν κείμενον, καὶ κινδυνεύοντα, καὶ ἐξαπορούμενον, ἐπανορθώσατε, ὅπως εὐροιμι τὴν ἄφесιν, ὧν ἐπλημμέλησα.

Ἐμαυτὸν πρὸ τῆς δίκης Δικαιοκρίτα, ὁ ἄσωτος δεδοικῶς κατακρίνω, πονηρὰ ἔργα γάρ, ἄμετρα κέκτημαι· ὅθεν ἰκετεύω σε, ἀπεγνωσμένον με σῶσον, θείαις παρακλήσεσι, τῶν Ἀποστόλων σου.

Θεοτοκίον.

Σὺν ἀγίοις Προφήταις, σὺν Ἀποστόλοις, σὺν Μάρτυσι, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, ἐκτενῶς Κύριον, Ἄγνη ἰκέτευε, ὅπως τῆς σαρκὸς ἡμῶν, πάντα τὰ πάθη νεκρώσῃ, καὶ ζωὴν αἰώνιον, ἡμῖν δωρήσῃται.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου, οὔ ἢ ἀκροστιχίς·

Τρίτ(ην δέη)σιν προσφέρω Νικολάω ἐγὼ ὁ Ἰωσήφ.

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ ῥῆσμα.

Τὸν φαινὸν λαμπτήρα, τὸν ἀκοίμητον ἐπὶ γῆς ὑπάρχοντα πυρσόν, καὶ πρὸς λιμένας θείους ἐμβιβάζοντα, τοῖς κύμασι τοῦ βίου, ἀεὶ τοὺς θαλαττεύοντας, Νικόλαον τιμήσωμεν, καὶ πόθῳ μακαρίσωμεν.

Ἐώμη Θεοῦ παμμάκαρ, δυναμούμενος ζῆλον κατ' ἐπίγνωσιν, ἐκτίσω εὐσεβείας· ὅθεν θνήσκειν μέλλοντας, ἀδίκως ἐλυτρώσω· διό σε ἰκετεύομεν, ἀδίκου πάσης ῥῦσαι ἡμᾶς, κακώσεως Νικόλαε.

Ἰκετηρίαν πάτερ, ἀδιάλειπτον τῷ Κυρίῳ πρόσφερε, ὅπως ἁμαρτημάτων, καὶ φλογὸς κολάσεως, διαιωνιζούσης, καὶ πειρασμῶν καὶ θλίψεων, ἡμᾶς ἀπολυτρώσῃται, ὡς ὁ μόνος ὑπεράγαθος.

Θεοτοκίον.

Τὴν κιβωτὸν τὴν θείαν, τὴν χωρήσασαν τὸν τοῦ νόμου πάροχον, ἡμῶν τὰς ἀνομίας, πάσας ἀφαιρούμενον, δι' εὐσπλαγχνίας θείας, ἀδιήγητον πέλαγος, Μαρίαν τὴν πανάχραντον, συμφώνως μακαρίσωμεν.

Ῥδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ὁ ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα παραγαγών, τῷ Λόγῳ κτι-

» ζόμενα, τελειούμενα Πνεύματι, Παντοκράτορ Ύ-

» ψιστε, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῆ στερέωσόν με.

Τροπάρια.

Οἱ τὰ τοῦ κόσμου πληρώματα διδαχῆς, ἐνθέου πληρώσαντες, τὴν ψυχὴν μου πληρώσατε, ἐναρέτων πράξεων, καὶ λογισμῶν ἀγαθῶν, Χριστοῦ αὐτόπται.

Ἀπὸ σκανδάλων μυρίων τοῦ πονηροῦ, ἀπὸ πάσης θλίψεως, ἀπὸ πάσης στενώσεως, ἀπὸ περιστάσεως, ὧ Μαθηταὶ Χριστοῦ, λυτρώσασθέ με.

Οἶμοι ψυχὴ μου ἀθλία καὶ ταπεινὴ, συχνῶς ἀμαρτάνουσα, καὶ Θεὸν παροργίζουσα, πῶς αἰτεῖς συγχώρησιν, τὴν ἀποχὴν τῶν κακῶν μὴ ποιουμένη;

Θεοτοκίον.

Ἡ θεία κλιμαξ ἦν εἶδεν ὁ Ἰακώβ, δι' ἧς καταβέβηκεν, ὁ Θεὸς ἀνυψῶν ἡμᾶς, ἐκτενῶς ἰκέτευε, σὺν Ἀποστόλοις, ἡμᾶς οἰκτειρηθῆναι.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Στεῖρα ψυχὴ καὶ ἄγονε.

Ἦκονημένη μάχαιρα, Πνεύματος ὤφθης σοφέ, τὰ πονηρὰ ζιζάνια, διακόπτουσα αἰρετιζόντων, καὶ τρίβον σωτήριον, πιστοῖς ὁμαλίζουσα, πάτερ Νικόλαε.

Σὲ τὴν πηγὴν τὴν βρύουσαν, τῶν ἰαμάτων κρουνοῦς, ἐκδυσωποῦμεν Ἄγιε, τὰ βορβορώδη πάθη πάντων ἡμῶν, εὐχαῖς σου ἀπέλασον, κινδύνων καὶ θλίψεων, ἀπολυτρούμενος.

Τοχυροτάτοις πόνοις σου, καταβαλὼν τὸν ἐχθρόν, νῦν κατ' αὐτοῦ ἐνίσχυσον, τοὺς ἀσθενοῦντας λογισμοὺς ἡμῶν, παθῶν ἐπικλύσεσιν, ἀγίαις πρεσβεΐαις σου, πάτερ Νικόλαε.

Θεοτοκίον.

Νοῦς ἐννοεῖν οὐ δύναται, τὸν ὑπὲρ νοῦν τοκετόν, τῆς θαυμαστῆς λοχείας σου, Θεογεννητορ μητροπάρθενε· διὸ ἰκετεύω σε, τὸν νοῦν μου χαρίτωσον, τοῦ ἀεὶ δοξάζειν σε.

Ῥδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἔθου πρὸς ἡμᾶς, κραταιὰν ἀγάπησιν Κύριε, τὸν

» μονογενῆ γάρ σου Υἱόν, ὑπὲρ ἡμῶν εἰς θάνατον
» δέδωκας· διό σοι κραυγάζομεν εὐχαριστοῦντες,
» δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τροπάρια.

Ὡσπερ ἀστραπάς, ὡς ἀκτῖνας ἄδυτε ἤλιε, σοῦ τοῦς
Ἀποστόλους ἐφαπλῶν, εἰς τὰ τοῦ κόσμου Λόγε πληρώματα,
πάντας κατεφώτισας, καὶ ἀγνωσίας ζόφον ἀπεδίωξας.

Θάλασσα δεινῆς, ἀμαρτίας Λόγε χειμάζει με, κύματα ἀτάκτων
λογισμῶν τὴν ταπεινὴν ψυχὴν μου ταράττουσι. Κυβερνήτα
Κύριε, τῶν Μαθητῶν σου, σῶσόν με δεήσεσι.

Φρίττω ἐννοῶν, τὴν φρικτὴν σου Δέσποτα ἔλευσιν· ἔχω γὰρ
πρὸ δίκης τὴν ἐμήν, κατηγοροῦσαν ἐνδον συνείδησιν, καὶ
προβασανίζουσαν, πρὸ τῆς βασάνου, τὴν ἀναισθησίαν μου.

Θεοτοκίον.

Λόγε τοῦ Θεοῦ, ὁ τεχθεὶς ἐκ Κόρης θεόπαιδος, ταύτης
μεσιτείαις ἱεραῖς, καὶ τῶν σοφῶν Σωτῆρ Ἀποστόλων σου,
πάσης περιστάσεως, πάσης ἀνάγκης, λύτρωσαι τοῦς δούλους
σου.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Τὸ κατάσκιον ὄρος.

Πρὸς Θεόν σε μεσίτην, ἅπας πιστὸς καθ' ἐκάστην, Νικόλαε
προβάλλεται· διό σε ἱκετεύομεν, ἐκ περιστάσεως, χαλεπῆς
καὶ συμπτώσεως πταισμάτων, ἡμᾶς λύτρωσαι Πάτερ.

Ῥεῖθρον ζῶν ἐν καρδίᾳ, Κυρίου ἔχων τὴν χάριν, δροσίσεις
ἀενάως Σοφέ, τοῦς καύσωνι τῶν θλίψεων, καὶ τῷ αὐχμῷ τῶν
ἀμαρτιῶν, κινδυνεύοντας ἀθλίως, ἀπολέσθαι Παμμάρκαρ.

Ὁ ρυσάμενος πάλαι, ἀπαγομένους θανάτου, ἀδίκου
Παμμακάριστε, καὶ νῦν ἡμᾶς περισώζε, ἀπὸ ἀνθρώπων
φθοροποιῶν, ἐνοχλήσεως καὶ πάσης, τῶν δαιμόνων ἀπάτης.

Θεοτοκίον.

Σαρκωθέντα τὸν Λόγον, ὑπερβολῆ εὐσπλαγγνίας, ἀρρήτως
ἀπεκύησας. Αὐτὸν δυσώπει ἄχραντε, τῶν σαρκικῶν πάντας
μολυσμῶν, ἐκλυτρώσασθαι, καὶ πάντων δυσχερῶν τῶν τοῦ
βίου.

Ῥῥῃ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

» Ἐπὶ τῆς γῆς, ὁ ἀόρατος ὤφθης, καὶ βροτοῖς, ἐκὼν
» συνανεστράφης, ὁ ἀκατάληπτος· διὸ πρὸς σὲ ὀρ-
» θρίζοντες, ἀνυμνοῦμέν σε Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Ἐπὶ τῆς γῆς, σαρκωθεὶς ἀπειργάσω, τοὺς Μαθητάς, οὐρανοὺς
φθεγγομένους, Χριστὲ τὴν δόξαν σου· δι' αὐτῶν οὖν Κύριε,
τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἐλέησον.

Ἀπὸ παθῶν, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, ἀπὸ δεινῆς περιστάσεως
Λόγε, ῥῦσαι τοὺς δούλους σου, ταῖς τῶν Ἀποστόλων σου,
εὐπροσδέκτοις παρακλήσεσιν.

Οἶμοι ψυχὴ παναθλία! πῶς μέλλεις, τῷ φοβερῷ δικαστῆ
παραστῆναι, ἄκαρπος μένουσα; σπεῦσον μετανόησον, ἀρετῶν
καρποὺς βλαστάνουσα.

Θεοτοκίον.

Ἐπὶ τῆς γῆς, τὸν ὀφθέντα ἀφράστως, μετὰ σαρκὸς ἐξ ἄγνων
σου αἱμάτων, Ἄγνη ἰκέτευε, ὡς Υἱόν σου πάντοτε, ἰλασμὸν
ἡμῖν δωρήσασθαι.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Τὸ φῶς σου τὸ ἀνέσπερον.

Φωτὶ τῷ καθαρῷ παρεστηκῶς, καὶ ταῖς ἐκεῖθεν ἀεὶ
ἐκδιδομέναις αὐγαῖς, πυρσευόμενος, πᾶσιν αἴτησαι τὸν
φωτισμὸν, Πάτερ καὶ εἰρήνην.

Ἐμὲ τὸν ὑπὲρ πάντας τοὺς βροτούς, σὲ παροργίσαντα, φρενὶ
ἀγνώμονι, Ὑπεράγαθε κατοικτεῖρησον, ταῖς Νικολάου θερμαῖς
πρεσβεΐαις.

Ἐρθύμως δαπανῶν μου τὴν ζωὴν, καθικετεύω σε, πάτερ
Νικόλαε, διέγειρόν μου πρὸς μετάνοιαν, τὸν λογισμὸν
κατεσπιλωμένον.

Θεοτοκίον.

Ὡς μόνη τῶν Ἀγγέλων χαρμονή, χαρᾶς μου πλήρωσον
θεοχαρίτῳ, τὴν διάνοιαν σκυθρωπάζουσαν, καὶ ἀμελεῖα
βεβυθισμένην.

Ῥδὴ στ' . Ὁ Εἰρμός.

» Ἄβυσσος ἐσχάτη ἀμαρτιῶν, ἐκύκλωσέ με καὶ
» ἐκλείπει τὸ πνεῦμά μου, ἀλλ' ἐκτείνας Δέσποτα,
» σὸν ὑψηλὸν βραχίονα, ὡς τὸν Πέτρον με, κυβερ-
» νῆτα διάσωσον.

Τροπάρια.

Ἄβυσσον σοφίας πνευματικῆς, ἀναπηγάσας, Ἀποστόλων ὁ
σύλλογος, κοσμικῆς ἐξήρανε, σοφίας πάντα ρεύματα, καὶ
κατήρδευσεν, εὐσεβῶν τὰ συστήματα.

Στέναξον καὶ δάκρυσον ταπεινὴ, ψυχὴ μου καὶ βόησον, πρὸς
τὸν Κύριον λέγουσα· Ἥμαρτόν σοι Δέσποτα, ἰλάσθητί μοι
εὐσπλαγχνε, ταῖς δεήσεσι, τῶν σοφῶν Ἀποστόλων σου.

Ῥεύσαντες οἱ χεῖμαρροι τῶν παθῶν, κατέπτωσάν μου, τῆς
καρδίας τὸ οἶκημα· ποταμοὶ τοῦ Πνεύματος, πεφυκότες
Ἀπόστολοι, συντριβέντα με, πρὸς ζωὴν ἀναπλάσατε.

Θεοτοκίον.

Δῆμός σε τῶν Ἀποστόλων Χριστέ, καθικετεύει, μετὰ τῆς
κυησάσης σε, ἰλασμὸν κατάπεμψον, καὶ εἰρήνην τοῖς δούλοις
σου, ὡς φιλάνθρωπος, καὶ Θεὸς εὐδιάλλακτος.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Βυθός μοι τῶν παθῶν ἐπανέστη.

Νεκρώσας ἐγκρατεία τὰ μέλη, ἐκτίσω τὴν ζωὴν τὴν ἀγήρω· ἧς
καὶ ἡμᾶς κοινωνοὺς, σοῦ ταῖς εὐχαῖς ἐργάζου Σοφέ,
ἐκφεύξει τῆς πονηρᾶς ἐργασίας.

Τισίψ ἱερῶν πρεσβειῶν σου, πελάγους πειρασμῶν πολυτρόπων,
καὶ ἀμαρτίας βυθοῦ ῥῦσαι ἡμᾶς, πρὸς ὄρμον ζωῆς,
διαβιβάζων σοφὲ Τεράρχα.

Κοσμήσας τὴν τῶν Μύρων καθέδραν, ἐδείχθης κόσμος
ἀρχιερέων· ἀλλὰ πρεσβείαις ταῖς σαῖς, τῶν κοσμικῶν ἡμᾶς
πειρασμῶν, διάσωζε ἀβλαβεῖς Τεράρχα.

Θεοτοκίον.

Οίκησας ὁ Λόγος ἐν γαστρὶ σου, τὴν πάλαι ἐν ἀνθρώποις
οἰκοῦσαν, τῇ παραβάσει φθοράν, Μητὲρ ἀγνή ὡς ὁ μόνος Θεός,
ἐξώκισε διὰ σπλάγχνα ἐλέους.

Ῥδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» Τὸ πρὶν εἰκόνι τῇ χρυσῇ, περσικῶ σεβάσματι,
» παῖδες οὐ προσεκύνησαν, τρεῖς ὑμνοῦντες ἐν μέ-
» σω τῆς καμίνου· ὁ τῶν πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τροπάρια.

Τὸ φῶς τοῦ κόσμου ὁ Χριστός, φῶς ὑμᾶς ἀνέδειξε, φωτοφόροι
Ἀπόστολοι, ἐκμειοῦντας τὸ σκότος τῆς ἀπάτης, καὶ
φωτίζοντας πιστῶν τὰς διανοίας.

Τὰς καθ' ἡμῶν τοῦ δυσμενοῦς, παγίδας συντρίψατε,
φωτοφόροι Ἀπόστολοι, καὶ τὰς τρίβους ἡμῶν τῆς μετανοίας,
ὀμαλίσατε ὑμῶν προσπεφυγόσι.

Τὴν μωρανθεϊσάν μου ψυχὴν, σαρκικοῖς παθήμασιν, ἄλλας
θεῖον ὑπάρχοντες, θεηγόροι Ἀπόστολοι Κυρίου, ἐκκαθάρατε,
πιστοὺς ζωογονοῦντες.

Θεοτοκίον.

Ἡ καλλονὴ τοῦ Τακῶβ, καλῶν ταῖς ιδέαις με, δέομαι
καταφαίδρυνον, δυσωποῦσα νῦν σὺν τοῖς Ἀποστόλοις, τὸν
τεχθέντα ἐκ τῶν σῶν ἀγνῶν αἱμάτων.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου. Τρεῖς παῖδες.

Κυμαινόμενον πάλαι, τὸν παράφρονα Ἄρειον, τοῦ Κυρίου τὸν
λαὸν ἐναπηγχόνισας, ταῖς νευραῖς σου τῶν λόγων, ὡς
ποιμενάρχης ἀληθῆς πάτερ Νικόλαε.

Ἀγίως διανύσας, τὸν πανάγιον βίον σου, σὺν Ἀποστόλοις
κατοικεῖς, πάτερ Νικόλαε, ἁγιασμὸν ἐπιπέμπων, καὶ
φωτισμὸν τοῖς εὐσεβῶς σε μακαρίζουσιν.

Ὡς ἔτοιμόν σε ῥύστην, ὡς θερμὸν ἀντιλήπτορα,
προσκαλούμεθα ἀεὶ πάτερ Νικόλαε, τῶν παθῶν ἡμᾶς ῥῦσαι,
καὶ ἀδοκῆτων πειρασμῶν ἐπερχομένων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ἐμὲ τὸν ἀμελεία, τὴν ψυχὴν σκοτιζόμενον, φωταγωγήσον
Ἀγνή, τὸν τῆς καρδίας μου, προσεπανάπτουσα λύχνον, ἐν
προθυμίᾳ ἀγαθῇ, ὅπως δοξάζω σε.

Ῥδὴ η΄. Ὁ Εἰρμός.

» Ἀστέκτω πυρὶ ἐνωθέντες, οἱ θεοσεβεῖα προ-
» ἐσιῶτες νεανίαι, τῇ φλογὶ δὲ μὴ λωβηθέντες, θεῖον
» ὕμνον ἔμελλον· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύ-
» ριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Ἐπλήγην παθῶν τῇ ρομφαίᾳ, καὶ ἐτραυματίσθην τὴν καρδίαν
ἀπονοίᾳ, τοῦ κακίαν δημιουργοῦντος· Ἀπόστολοι ἐνδοξοί,
ιάσασθε ὅλον ἐξηπορημένον με, ψυχῶν καὶ σωμάτων ἰατροὶ
πεφυκότες.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν τῶν Κηρύκων, φθόγγος ἐξεχύθη ὁ θεῖος,
ἐκδιδάσκων, παραδόξως μίαν οὐσίαν, μίαν φύσιν σέβεσθαι,
τῆς Τριάδος, μίαν ὄντως κυριότητα, μίαν βασιλείαν εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐμὲ τὸν πολλὰ ἐπταικότα, καὶ μακροθυμίαν σου, τὴν θεῖαν
δαπανῶντα, τῇ ἐπιμόνῳ πλημμελείᾳ, ἐπίστρεψον Δέσποτα, ὁ
εἰδῶς μου Λόγε τὴν πολλὴν ἀσθένειαν, καὶ τὴν ῥαθυμίαν καὶ
τὴν κακοφροσύνην.

Θεοτοκίον.

Ἡ θεία λαβὶς ἡ τὸν θεῖον, ἀνθρακα ἀρρήτως δεξαμένη
θεοτόκε, τῶν παθῶν μου πεπυρωμένους, ἀνθρακας κατάσβεσον
Παναγία, δρόσῳ σου τῶν παρακλήσεων, καὶ τῶν πανενδόξων
καὶ θείων Ἀποστόλων.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Τὸν ὑπ' Ἀγγέλων ἀσιγήτως.

Γῆν τῶν πράξεων ἐκληρώσω, πρᾶος Ὅσιε γενόμενος· διό σου
δέομαι πιστῶς, καταπράυνον πρεσβεΐαις σου, τὰς
ἐπεγειρομένας διηνεκῶς, τοῦ πονηροῦ κατ' ἐμοῦ τρικυμίας.

Ὡς ἐλυτρώσω στρατηλάτας, τοὺς ἀδίκως θνήσκειν μέλλοντας,
οὕτως ἀνθρώπων πονηρῶν, τῆς κακίας ἡμᾶς λύτρωσαι, καὶ
πάσης τῶν δαιμόνων, ἐπιβουλής Νικόλαε, δυσωπῶν τὸν
Σωτῆρα.

Ὁδὸν ὑπέδειξας εὐθεΐαν, τοῖς ἀνθρώποις καὶ σωτήριον, ἐν ᾗ
ὀδήγησον ἡμᾶς, ἐν τῷ βίῳ παροδεύοντας, Νικόλαε τρισμάκαρ,
ὅπως ὁμοῦ εἰσέλθωμεν, τῆς ζωῆς πρὸς τὴν πόλιν.

Θεοτοκίον.

Τσυχὺς καὶ ὕμνησις ὑπάρχει, ὃ ἐκ σοῦ τεχθεὶς Πανάμωμε, ὃν
ἐκδυσώπει ἐκτενῶς, παρειμένον με τοῖς πάθεσι, Παρθένε
ἐνισχύσαι, τοῦ ἐκτελεῖν τὰς σωτηρίους, αὐτοῦ διατάξεις.

Ῥῶδη θ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἐν νόμου σκιᾷ καὶ γράμματι, τύπον κατίδωμεν
» οἱ πιστοί· πᾶν ἄρσεν τὸ τὴν μήτραν διανοῖγον, ἄ-
» γιον Θεῶ· διὸ πρωτότοκον Λόγον, Πατρὸς ἀνάρ-
» χου Υἱόν, πρωτοτοκούμενον Μητρί, ἀπειράνδρω
» μεγαλύνωμεν.

Τροπάρια.

Ὁ λόγῳ τῶν σῶν στηρίξας, Μαθητῶν τῆς γῆς τὰ πέρατα,
Πατρὸς ἀνάρχου Λόγε, ταῖς αὐτῶν δεήσεσι κάμέ, τὸν πρὸς τὰ
πάθη ἀλόγως, κατολισθήσαντα, καὶ τῶν δαιμόνων τῆ πλάνη,
ὑπαχθέντα κατοικτεΐρησον.

Ψυχὴ μου παθῶν δουλεύουσα, ὄρμαῖς τῷ παθητῷ διὰ σέ,
προσάγαγε δεήσεις, ὅπως ῥύσηταί σε ἐκ παθῶν, ἰκετευόντων
προδῆλως, τῶν ἱερῶν Μαθητῶν, μιμησαμένων τὰ τούτου, τῆ
σαρκὶ αὐτῶν παθήματα.

Χριστοῦ Μαθηταὶ ἡνίκα, σὺν αὐτῷ κρῖναι καθίσητε, τοὺς
κρίσει ὑπευθύνους, ἀκατάκριτόν μου τὴν ψυχὴν, τὴν
μολυνθεῖσαν ἀτόποις ἔργοις στηρίξατε, ὡς ἀγαθοί μου
προστάται, ὡς τοῦ κόσμου ἀντιλήπτορες.

Θεοτοκίον.

Παρθένε ἀγνή θεόνυμφε, καθαρὸν Χριστοῦ, παλάτιον Παρθένε
Παναγία, τῶν ἀγίων ἅγιον Θεόν, ὑπὲρ αἰτίαν καὶ λόγον
κυοφορήσασα, σὺν Ἀποστόλοις ἀγίοις, ὑπὲρ πάντων
καθικέτευε.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Ἐν Σιναίῳ τῷ ὄρει κατεῖδέ σε.

Ὡς χαράκωμα θεῖον καὶ στήριγμα, καὶ καλὴν καταφυγὴν, ὁ περίγειος κόσμος σε κέκτηται, μεσιτεῖαις σου ἀεὶ, ἐκλυτρούμενος πάσης πειρασμῶν στενώσεως, πάτερ Νικόλαε· ὄθεν ἐν αἰνέσει, πιστῶς μακαρίζει σε.

Στενωθεῖς ταῖς πολλαῖς περιστάσεσι, πρὸς τὸ πλάτος τῆς θερμῆς, καταφεύγω Παμμάκαρ πρεσβείας σου· μεταποίησον βῶδ, τῆς ψυχῆς μου τὸν πόνον, τὰ κύματα πράϋνον, τῆς ἀπογνώσεως, καὶ εἰρήνευσόν μου, τὸν νοῦν ταραττόμενον.

Ἡ τοῦ Κτίστου ἐφέστηκεν ἔλευσις, κρῖναι ἄπασαν τὴν γῆν, καὶ ὑπάρχων ὁ τάλας ἀνέτοιμος, ὅπως φρίττω ἐννοῶν, τὴν πληθὺν τῶν κακῶν μου. Κύριε μακρόθυμε, οἴκτειρον σῶσόν με, θείαις Νικολάου, εὐχαῖς τοῦ Ὁσίου σου.

Θεοτοκίον.

Φωτισμός μου σωτήριος φάνηθι, ἢ κυήσασα τὸ φῶς, τῆς ψυχῆς μου τὰ νέφη διώκουσα, τὰ πολλὰ καὶ χαλεπά, ὅπως υἱὸς ἡμέρας, εὐχαῖς σου γενήσωμαι, πράττων τὰ ὅσια, καὶ ὑμνολογίαις, ἀεὶ μακαρίζω σε.

Ἀπόστιχα Στιχηρὰ τῶν Αἰνῶν. Ἀποστολικά.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος ὑμῶν, ἅγιοι Ἀπόστολοι· εἰδώλων πλάνην ἐλύσατε, θεογνωσίαν κηρύξαντες· οὗτος ὁ καλὸς ἀγὼν ὑμῶν, ὑπάρχει μακάριοι· διὸ ὑμνοῦμεν καὶ δοξολογοῦμεν, ὑμῶν τὰ μνημόσυνα.

Στίχ.\ Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωῖ τοῦ ἐλέους σου, Κύριε, καὶ ἠγαλλιασάμεθα καὶ εὐφράνθημεν. Ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν εὐφρανθείημεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν ὧν εἶδομεν κακά· καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου, καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Τὰς τοῦ Χριστοῦ παραγγελίας, ἀμέμπτως φυλάξαντες, ἅγιοι Ἀπόστολοι, δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν παρέχετε, ἰατρεύοντες τὰ πάθη, τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν· διὸ ἔχοντες παρρησίαν, αὐτὸν ἰκετεύσατε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ.\ Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Μαρτυρικόν.

Αἱ δυνάμεις τῶν ἁγίων, Ἀγγέλων ἐθαύμασαν, τῶν Μαρτύρων τοὺς ἄθλους, ὅτι σῶμα περικείμενοι, βασάνων κατεφρόνησαν,

μιμηταὶ γενόμενοι, τοῦ πάθους τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν, καὶ
πρεσβεύουσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀγιοπρωτε σεμνή, ἐγκώμιον οὔσα τῶν οὐρανίων ταγμάτων,
Ἀποστόλων ὑμνωδία, Προφητῶν περιοχή, Δέσποινα πρόσδεξαι,
καὶ ἡμῶν τὰς δεήσεις.

ΕΝ Τῇ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Οἱ Μακαρισμοί.

Ἀθετήσαντα Χριστὲ τὴν ἐντολὴν σου, τὸν προπάτορα Ἀδάμ,
τοῦ Παραδείσου ἐξώρισας· τὸν δὲ ληστὴν Οἰκτιῖρμον,
ὁμολογήσαντά σε, ἐν Σταυρῷ, ἐν αὐτῷ εἰσώκισας κράζοντα·
Μνήσθητί μου Σωτήρ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Οἱ καλάμω τοῦ Σταυροῦ, ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς ἀγνωσίας τοὺς
λαοὺς, ἀναγαγόντες Ἀπόστολοι, τὴν τῶν Ἑλλήνων πλάνην,
ἀπεμειώσατε ἀπὸ τῆς γῆς, ἀπλανεῖς σωτῆρες γενόμενοι, τῶν
πιστῶν ἀληθῶς· ὅθεν μακαρίζεσθε.

Ὡς ἀκτῖνες μυστικάι, καὶ λαμπηδόνες τοῦ ἡλίου εὐκλεεῖς,
γεγεννημένοι Ἀπόστολοι, τῆς δυσσεβείας σκότος,
ἀπεμειώσατε, καὶ πρὸς φῶς, τῆς θεογνωσίας ὠδηγήσατε,
ἅπαντας τοὺς λαοὺς· ὅθεν ὑμᾶς σέβομεν.

Μαρτυρικόν.

Τῶν βασάνων τὴν πυρὰν, καθυπομείναντες ἐξ ὕψους Ἀθληταί,
χάριτος δρόσον ἐδέξασθε, καὶ τῶν βροτῶν τὰ πάθη, ὡς τοῦ
Χριστοῦ θεράποντες αἰεὶ, εὐσθενῶς σοφοὶ θεραπεύετε· ὅθεν
πίστει ὑμᾶς, Ἅγιοι γεραίρομεν.

Δόξα.

Τῆς Τριάδος ἱεροί, κήρυκες Πέτρε, Παῦλε, Μάρκε, καὶ
Λουκᾶ, Ματθαῖε, Σίμων, Τάκωβε, Ἀνδρέα, Τωάννη,
Βαρθολομαῖε, Φίλιππε, Θωμᾶ, ἐκτενῶς αὐτὴν ἰκετεύσατε,
λυτρωθῆναι ἡμᾶς πάσης περιστάσεως.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀποστόλων καλλονή, καὶ τῶν ἀγίων Ἀθλοφόρων χαρμονή,
θεοχαρίτωτε Δέσποινα, ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπει, τὸν τοῦ παντὸς
Σωτῆρα καὶ Θεόν, ἐγκλημάτων ὅπως λάβωμεν ἄφεςιν, καὶ τῆς
θείας ζωῆς, πάντες ἐπιτύχωμεν.

Τῆ ΠΕΜΠΤῆ ΕΣΠΕΡΑΣ

Εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, Προσόμοια. Σταυρώσιμα.

Ἦχος γ'. Μεγάλη τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε.

Ἡ κτίσις καθηγίασται μόνε Μακρόθυμε, τιμίῳ αἵματί σου,
καὶ ὕδατι ἀγίῳ· ποταμοὶ δὲ ἐξηράνθησαν πολυθεΐας, καὶ ὁ
Ἀδὰμ σέσωσται, τῆς καταπτώσεως, τῆ σταυρώσει σου Λόγε.

Ὁ πάσης ὧν τιμῆς ἐπέκεινα Φιλάνθρωπε, ὑπὲρ ἡμῶν ὑβρίσθης,
καὶ ὄξος ἐποτίσθης, καὶ ὑπέμεινας σταυρὸν ἐθελουσίως,
ὅπως φθορᾶς ἀπαντας, τῷ θανάτῳ σου, Εὐεργέτα λυτρώσης.

Ἐν ξύλῳ ἀνηρτήθης θέλων Ὑπεράγαθε, καὶ τῷ Πατρὶ θυσία,
ὑπὲρ ἡμῶν ἀνήχθης, καὶ κατέπαυσας θυσίας τῶν εἰδώλων, καὶ
τὸ κράτος ἔλυσας, τοῦ κακογνώμονος, Βασιλεῦ τῶν αἰώνων.

Ἔτερα Στιχηρά, τῆς Θεοτόκου.

Σταυροφανῶς Μωϋσῆς.

Ἡ τοῦ φωτὸς τοῦ ἀδύτου νεφέλη, θεοχαρίτῳ Κόρη,
εὐλογημένη Μαρία, λάμψον μοι φῶς μετανοίας, ἐν σκότει τῆς
ἀμαρτίας ἀφρόνως συνεχομένῳ, καὶ ῥῦσαι ταῖς δεήσεσι ταῖς
σαῖς, πυρὸς γεέννης καὶ σκότους ἀφεγγοῦς, καὶ ἡμέρας
δειξὸν τῆς ἀνεσπέρου κοινωνόν, προσφυγόντα τῆ σκέπῃ σου
Πανάχραντε.

Τὸν θελητὴν τοῦ ἐλέους τεκοῦσα, παντελεῆμον Παρθένε,
αὐτὸν ἐκδυσώπει, τὴν ταπεινὴν ἐλεῆσαι ψυχὴν μου, τὴν εἰς
βυθὸν ἀπωλείας κατολισθήσασαν, ὄντως ἐπηρείαις τοῦ
ἐχθροῦ· μὴ οὖν βδελύξῃ τὴν δέησίν μου νῦν, μηδὲ
ἀποστρέψῃς ἀπὸ τοῦ δούλου σου, τοὺς ἀμέτρους Κόρη
οἰκτιρμούς σου, δι' οἶκτον ἀμέτρητον.

Ὁ ἐν Ἐδὲμ τὸν Ἀδὰμ ἀπατήσας, ἵνα Θεοῦ παρακούσῃ, οὗτος
κάμει δελεάσας, ἐκ τῆς ὁδοῦ τῆς εὐθείας ἐκκλίνας, εἰς
ἀνοδίας ἔρριψε βόθρον, πολλῶν ἀμαρτιῶν, καὶ κομπάζει ὁ
δεινός, καταπτωθέντα ἰδὼν με παντελῶς· πρεσβειῶν σου
ξίφει, τοῦτον οὖν πάταξον Παρθένε, καὶ ῥῦσαι τῶν αὐτοῦ
με, παγίδων ὡς εὔσπλαγχνος.

Δόξα. Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Μεγάλη τῶν Μαρτύρων σου.

Ὅρῳσα τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα Παναμώμητε, κρεμάμενον ἐν ξύλῳ,
ὠλόλυζες βοῶσα· Ποθεινότατόν μου τέκνον, ποῦ σου ἔδου τὸ

κάλλος τὸ φωσφόρον, τοῦ καλλωπίσαντος τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος;

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β'.

Ἡ βοήθειά μου παρὰ Κυρίου, τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανόν, καὶ τὴν γῆν.

Στίχ. Ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη, ὅθεν ἤξει ἡ βοήθειά μου.

Εἰς τὸν Στίχον.

Ἀπόστιχα Στιχηρά. Σταυρώσιμα.

Τὸν Σταυρόν σου προσκυνῶ Χριστὲ τὸν τίμιον, τὸν φύλακα τοῦ κόσμου, τὴν σωτηρίαν ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, τὸ μέγα ἱλαστήριον, τοῦ Βασιλέως τὸ νίκος, τὸ καύχημα πάσης τῆς οἰκουμένης.

Στίχ. Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. Ἴδού, ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν, ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἕως οὔ οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς.

Εὐλὸν παρακοῆς τῷ κόσμῳ θάνατον ἐβλάστησε, τὸ δὲ ξύλον τοῦ Σταυροῦ, ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν· διό σε προσκυνοῦμεν, τὸν σταυρωθέντα Κύριον· σημειωθήτω ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου.

Στίχ. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως, ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν. Τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνούσι, καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

Μαρτυρικόν.

Μεγάλη, τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε ἡ δύναμις· ἐπάγη γὰρ ἐν τόπῳ, καὶ ἐνεργεῖ ἐν κόσμῳ, καὶ ἀνέδειξεν ἐξ ἀλιέων Ἀποστόλους, καὶ ἐξ ἐθνῶν Μάρτυρας, ἵνα πρεσβεύωσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα. Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ὁ κόσμος ἠλεήθη Λόγε τῆ σταυρώσει σου, ἡ κτίσις ἐφωτίσθη, τὰ ἔθνη σωτηρίαν εὔρον Δέσποτα, ἡ Πάναγνος ἐβόα, ἐγὼ δὲ νῦν τέτρωμαι, καθορῶσά σου τὸ ἐκούσιον πάθος.

Τῆ ΠΑΡΑΣΚΕΥῆ ΠΡΩΪ

ΕΝ Τῷ ΟΡΘΡῷ

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν, Καθίσματα. Σταυρώσιμα.

Ἦχος γ΄.

Σταυρὸς ἐπάγη ἐπὶ γῆς, καὶ ἤψατο τῶν οὐρανῶν, οὐχ ὡς τοῦ
ξύλου φθάσαντος τὸ ὕψος, ἀλλὰ σοῦ τοῦ ἐν αὐτῷ πληροῦντος
τὰ σύμπαντα. Κύριε δόξα σοι.

Ἐν κυπαρίσσω καὶ πεύκῃ καὶ κέδρῳ, ὑψώθης ὁ ἄμνός τοῦ
Θεοῦ, ἵνα σώσης τοὺς ἐν πίστει προσκυνοῦντας, τὴν
ἐκούσιόν σου σταύρωσιν· Χριστὲ ὁ Θεός, δόξα σοι.

Δόξα. Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Τὴν ὠραιότητα τῆς παρθενίας σου.

Χαρὰν ἢ σύμπασα, κτίσις ὀρῶσά σε, χαίρει Μακρόθυμε,
Σταυρῷ ὑψούμενον, ἢ πανακήρατος Ἀγνή, ἐβόα καὶ πανάμωμος·
λύτρωσιν γὰρ εὔρατο, διὰ σοῦ τέκνον φίλτατον, ξύλῳ γὰρ
ιάτρευσας, τὴν τοῦ ξύλου κατάκρισιν· ἐγὼ δὲ νῦν τὰ
σπλάγχνα δονοῦμαι, μὴ φέρουσα ὀρᾶν σε θανατούμενον.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, ἕτερα ὁμοια.

Τὴν ὠραιότητα τῆς παρθενίας σου.

Τὸ ἀναρίθμητον, τῆς ἐξουσίας σου, καὶ τὸ ἐκούσιον τὸ τῆς
σταυρώσεως, αἱ τῶν Ἀγγέλων στρατιαί, ἐξίσταντο καθορῶσαι.
Πῶς ὁ ἀθεώρητος, τῆ σαρκὶ ἐμαστίζετο, θέλων
ἐκλυτρώσασθαι, τῆς φθορᾶς τὸ ἀνθρώπινον; διὸ ὡς ζωοδότῃ
βοῶμέν σοι· Δόξα Χριστὲ τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Σταυρὸν καὶ θάνατον, παθεῖν ἐλόμενος, μέσον τῆς κτίσεως,
ταῦτα ὑπέμεινας, ὅτε ηὐδόκησας Σωτήρ, τὸ σῶμά σου
προσηλῶσαι, τότε καὶ ὁ ἥλιος, τὰς ἀκτῖνας ἀπέκρυψε, ταῦτα
καὶ ληστής ὀρῶν, Θεόν σε ὠμολόγησε, βοῶν σοι εὐλαβῶς,
Μνήσθητί μου, καὶ ἔλαβε πιστεύσας τὸν Παράδεισον.

Δόξα. Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον, ὁμοιον.

Ἡ ἀπειρόζυγος, καὶ θεία δάμαλις, κατανοήσασα, μόσχον τὸν
ἴδιον, ἐθελουσίως ἐν Σταυρῷ, τὸ πάθος ὑπομένοντα, Οἴμοι
τέκνον! ἔλεγε, τί τὸ ξένον μυστήριον; πῶς ὁ ὦν ἀθάνατος,
κατεδέξω τὸν θάνατον; ὕμνῳ σου τὸ μακρόθυμον Λόγε, δοξάζω
τὸ ἀμέτρητον ἔλεος.

Μετὰ τὴν γ' Στιχολογίαν, ἕτερα.

Ὁ ράπισθεῖς ὑπὲρ γένους ἀνθρώπων, καὶ μὴ ὀργισθεῖς,
ἐλευθέρωσον ἐκ φθορᾶς, τὴν ζωὴν ἡμῶν Κύριε, καὶ σῶσον
ἡμᾶς.

Μαρτυρικόν.

Τὸ εὐψυχον τῆς καρτερίας ὑμῶν, ἐνίκησε τὰ μηχανήματα τοῦ
ἀρχεκάκου ἐχθροῦ, Ἀθλοφόροι πανεύφημοι· διὰ τοῦτο τῆς
αἰωνίου, κατηξιώθητε μακαριότητος· ἀλλὰ πρεσβεύσατε τῷ
Κυρίῳ, τοῦ φιλοχρίστου λαοῦ, σῶσαι τὸ ποίμνιον, Μάρτυρες
ὑπάρχοντες τῆς ἀληθείας.

Δόξα. Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Τὴν ὠραιότητα τῆς παρθενίας σου.

Τὰ ἐπουράνια, ἰδόντα ἔφριξαν, καὶ τὰ ἐπίγεια, φόβῳ
ἐτρόμαξαν, ὅτε ὑψώθης ἐν Σταυρῷ, ἐκὼν ὁ ἀναμάρτητος·
ἥλιος ἐσκότασε, καὶ σελήνη ἡμαύρωται· τότε καὶ ἡ Μήτηρ
σου, θρηνηδοῦσα ἐφθέγγετο· Υἱέ μου, τί τὸ ὄραμα τοῦτο;
πῶς ὑπὲρ πάντων μόνος πέπονθας;

Κανὼν Σταυρώσιμος, οὔ ἡ ἀκροστιχίς·

Καύχημα πιστῶν Σταυρός ἐστὶν καὶ κλέος. Ἰωσήφ.

Ἦχος γ'. Ῥδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

» Χέρσον ἀβυσσοτόκον πέδον ἥλιος, ἐπεπόλευσε

» ποτέ· ὡσεὶ τεῖχος γὰρ ἐπάγη, ἐκατέρωθεν ὕδωρ, λαῶ

» πεζοποντοποροῦντι, καὶ θεαρέστως μέλποντι· Ἄ-

» σωμεν τῷ Κυρίῳ, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Τροπάρια.

Κύματα θαλάσσης τῆ ῥάβδῳ ἐπηξας, καὶ διήγαγες λαόν,
προμηνύων τὸν Σταυρόν σου, δι' οὗ ἔτεμες ὕδωρ τῆς πλάνης,
καὶ πρὸς γῆν Οἰκτιρμον, θεογνωσίας ἔσωσας, ἅπαντας τοὺς
ἐν πίστει, ὑμνοῦντάς σου τὴν δύναμιν.

Ἄβυσσον ὁ ποιήσας προστάξει, ὕδατα ὑπερῶα Δυνατὲ ὁ
στεγάζων, ἐφ' ὑδάτων, ὁ τὴν γαῖαν κρεμάσας, κρεμᾶσαι ἐπὶ
ξύλου, καὶ σαλεύεις πᾶσαν τὴν κτίσιν νεύματι, πάντων δὲ
τὰς καρδίας, στηρίζεις ἐν φό-

βω σου.

Μαρτυρικά.

Υιοὶ κατὰ μέθεξιν θεῖοι Μάρτυρες, χρηματίζετε Θεοῦ, καὶ οἰκήτορες τῆς ἄνω, Σιών καὶ κληρονόμοι, ἐν ᾗ καὶ στεφανηφοροῦντες, περιφανῶς κραυγάζετε· Ἄ-σωμεν τῷ Κυρίῳ, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Χεῖρας ἐκτμηθέντες καὶ πόδας Μάρτυρες, καὶ ξεόμενοι δεινῶς, καὶ πυρὶ προσομιλοῦντες, οὐκ ἠρνήσασθε ὅλως, Χριστὸν τὸν Θεὸν ὄντα τῶν ὄλων, ἀλλὰ θερμῶς ἐκράζετε· Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ περικαλλῆς καὶ παρθένος Δέσποινα, ὃν ἐκύησεν Υἱόν, θεωρήσασα ἐν ξύλῳ ὑψωθέντα βουλήσει, ὠλόλυζε βοῶσα ἐν ὁδύνῃ· Θεὸς τῶν ὄλων εὐσπλαγχνε, Κύριος ὢν τῆς δόξης, πῶς ταῦτα πάσχεις Δέσποτα;

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ἡ νοερὰ νεφέλη τῆς οὐρανίου αἴγλης, ἀκτῖνας ἀνατείλασα, ἡμῖν τῆς μετανοίας, τὸν ζόφον ἀπήλασε, τὸν τῆς ἀμαρτίας, καὶ ἔλαμψε πᾶσι τὸ φῶς, ἡ μόνη Θεοτόκος ἀγνή, καὶ σκέπη τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καταφυγὴν ταχεῖαν καὶ ὀχύρωμα, τεῖχος προπύργιον, καὶ ἀσφαλῆ λιμένα, σὲ τὴν Θεομήτορα, πάντες κεκτημένοι, οἱ πελάγει τῶν δυσχερῶν, καὶ θλίψεων σαλεύοντες, κινδύνων λυτρούμεθα.

Χαῖρε ἀρρήτου δόξης, οἰκητήριον, χαῖρε ἐνδιαίτημα, τοῦ νοητοῦ ἡλίου· χαῖρε τὸ κειμήλιον τὸ τῆς παρθενίας· χαῖρε τὸ θεῖον ὄχημα, τοῦ Λόγου τῆς θεότητος· χαῖρε τροφὴ τῆς πάντων ζωῆς.

Ῥδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» Τὸ στερέωμα, τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθότων, στερέωσον

» Κύριε τὴν Ἐκκλησίαν, ἣν ἐκτίσω τῷ τιμίῳ σου

» αἵματι.

Τροπάρια.

Μίαν σύνθετον, φέρων ὑπόστασιν Λόγε, ὑπέμεινας σταύρωσιν ἀτιμοτάτην, τοῖς τιμῶσί σε τιμῆς οὔσαν πρόξενον.

Ἀπελύθησαν, οἱ γηγενεῖς τῆς κατάρας, κατάρα σοῦ Δέσποτα
γεγεννημένου, καὶ Σταυρῶ τὴν εὐλογίαν πηγάσαντος.

Μαρτυρικά.

Παρεπίδημοι, πάσης τῆς γῆς γεγονότες, οὐράνιοι, ὠφθητε
ὄντως πολῖται, καὶ Χριστοῦ συγκληρονόμοι Πανεύφημοι.

Ἰσχυρότατον, ὄπλον Σταυρὸν κεκτημένοι, οἱ Ἅγιοι ἄπασαν
τὴν δυναστείαν, τοῦ ἀλάστορος ἐχθροῦ ἐτροπώσαντο.

Σταυροθεοτοκίον.

Συντετήρηται, καὶ μετὰ τόκον παρθένος, ἡ Θεὸν Ἀγνὴ τέξασα
σεσαρκωμένον, τὸν Σταυρῶ προσηλωθέντα βουλήματι.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ.

Ἡ ἀκηλίδωτος ἀμνάς καὶ παρθένος, τὸν Ἄμνὸν τὸν αἴροντα
πᾶσαν νόσον, Θεοτόκε κυήσασα, σῶζε τὴν ποιμνὴν σου.

Σὺ τὸν οὐράνιον καρποφορήσασα βότρυν, καὶ κρατῆρα πλήσασα
τῆς μετανοίας, ἁμαρτωλοῖς τὴν συγχώρησιν, ἐγέωργησας.

Οἱ ἐν πελάγει θαλαττεύοντες ἁμαρτίας, καὶ πταισμάτων ἄλμη
καταποθέντες, τῷ γλυκασμῷ σῆς πρεσβείας, συγκαταφεύγομεν.

Ῥδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἐκάλυψεν οὐρανοῦς ἡ ἀρετὴ σου Χριστέ, τῆς κι-

» βωτοῦ γὰρ προελθῶν, τοῦ ἁγιάσματός σου, τῆς

» ἀφθόρου Μητρός, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου, ὠφθης

» ὡς βρέφος, ἀγκαλοφορούμενος, καὶ ἐπληρώθη τὰ

» πάντα, τῆς σῆς αἰνέσεως.

Τροπάρια.

Τὴν ἔκπτωσιν τοῦ Ἀδὰμ νέος Ἀδὰμ γεγονώς, μόνος ἀνέστησας
Χριστέ, ἐπὶ σταυροῦ τὰς χεῖρας προσηλούμενος, καλάμῳ δὲ
τυπτόμενος θέλων, καὶ ὄξους καὶ χολῆς γευόμενος·
ὑπερυψοῦμεν τὸ ὕψος τῆς μεγίστης εὐσπλαγχνίας σου.

Ὡς πρόβατον εἰς σφαγὴν σε ὁ Προφήτης ὀρᾷ, καὶ ὡς ἀμνὸν
σε, Λόγε Θεοῦ ἐρίζοντα οὐδόλως, οὐδὲ κρίζοντα· καὶ γὰρ

έθελουσίως ήνέσχου σταυροῦσθαι, τοὺς θελήσει πταίσαντας,
ὅπως λυτρώσης τούτους ὡς εὖσπλαγχνος.

Μαρτυρικά.

Νεώσαντες τὴν ψυχὴν ἀρότρῳ πίστεως, σπόρον οἱ Μάρτυρες
Χριστοῦ, ὑπομονῇ βασάνων κατεβάλλοντο, καὶ στάχυν
μαρτυρίου πολύχουν, ἐδρέψαντο πιστῶν τὰ συστήματα, τὸν
διατρέφοντα· ὅθεν ἀεὶ δοξάζονται.

Στενούμενοι συνοχῇ τῶν ἀνυποίστων δεινῶν, τῇ προσδοκίᾳ
τῶν τερπνῶν, πρὸς πλατυσμὸν τῆς ἄνω, Βασιλείας Χριστοῦ,
οἱ Μάρτυρες κατήντησαν· ὅθεν πλατύνουσιν ἡμῶν τὰ στόματα,
τοῦ τὰ αὐτῶν ἀνευδότως ὑμνεῖν παλαίσματα.

Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἄνθρακα ὡς λαβὶς τὸν θεῖον δέδεξαι, οὐ καταφλέγοντα
ὄλως, δροσίζοντα δὲ μᾶλλον, Μητροπάρθενε τὴν ἀφθορον καὶ
θεῖαν νηδύν σου· ὃν βλέπουσα σαρκὶ ὑψούμενον, ἐθελουσίως
ἐν ξύλῳ ὕμνοις ἐδόξαζες.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου.

Πολυέλεον, τὴν εἰς ἐμὲ δεῖξον εὖσπλαγχνίαν σου· τοῦ γὰρ
πάντων ἐλεήμονος, ἐχρημάτισας Μήτηρ.

Φωταγωγήσον, τὸν ἐν νυκτί με τῆς ἁμαρτίας, Ἀειπάρθενε
πλανώμενον, ὡς φωστῆρα τεκοῦσα.

Ἐπὲρ δούλων σου, τὸν τῶν ἀπάντων Δεσπότην, δυσωποῦσα
ἐξιλέωσαι, προστασία τοῦ κόσμου.

Ῥδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

» Ὡς εἶδεν Ἡσαΐας συμβολικῶς, ἐν θρόνῳ ἐπηρ-

» μένῳ Θεόν, ὑπ' Ἀγγέλων δόξης δορυφορούμενον,

» Ὡ τάλας, ἐβόα, ἐγώ! πρὸ γὰρ εἶδον σωματούμενον

» Θεόν, φωτὸς ἀνεσπέρου, καὶ εἰρήνης δεσπόζοντα.

Τροπάρια.

Ἀνέπαυσάς με Λόγε τὸν κεκμηκότα, κόπῳ παραπτώσεων,
ἀναπεπαυμένος ἐν ξύλῳ Δέσποτα, καὶ ἦρας ὄνειδος μου, οἷς

ὑπέστης Ἰησοῦ ὄνειδισμοῖς. Ὑμνῶ σου τὸ κράτος, καὶ τὰ θεῖα παθήματα.

Ὑψήψας ὡσπερ λύχνον ἐν τῷ Σταυρῷ, τὴν σάρκα καὶ ἐζήτησας, τὴν ἀπολλυμένην δραχμὴν Φιλάνθρωπε, καὶ πάσας καλεῖς τὰς φίλας σου δυνάμεις, ἐν τῇ ταύτης εὐρέσει, ὑμνήσαι τὸ κράτος, Χριστὲ τῆς δυναστείας σου.

Μαρτυρικά.

Ἐργνύμενος ὁ πλάνος τῶν ἀπλανῶν, πρὸς πόδας Ἀθλοφόρων Χριστοῦ, νεκρὸς καθορᾶται καὶ ἀνενέργητος· αὐτοὶ δὲ τοῖς ἀπλανέσι, συναρίθμιοι ὑπάρχουσιν Ἀγγέλοις νῦν, τῆς ἀρρήτου χαρᾶς ἀποπληρούμενοι.

Οἱ Ἅγιοι τῷ κρύει τῶν χαλεπῶν, βασάνων καὶ τῶν θλίψεων, καὶ τῶν ἀλγηδόνων σφοδρῶς πηγνύμενοι, πρὸς θάλψιν μετήλθον θεῖαν, οὐρανίου Βασιλείας ἀληθῶς, καὶ θερμοὶ προστάται, τῶν πιστῶν ἀεὶ δείκνυνται.

Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρούμενον ἐν ξύλῳ καὶ τὴν πλευράν, τῇ λόγ-
χη ὀρυτιτόμενον, τὸν ἐκ πλευρᾶς πάλαι δημιουργή-
σαντα, τὴν Εὐάν ἀγνή Παρθένε, θεωροῦσα ἀνε-
βόας μητρικῶς· Πῶς θνήσκεις Υἱέ μου, ἡ ζωὴ ἡ ἀθάνατος;
Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Τὴν σὴν εἰρήνην.

Ἡ τοῦ ὑψίστου δύναμις ἐπισκιάσασα, τὴν σὴν γαστέρα Ἀγνή, χωρίον ἔδειξε, Θεοῦ τοῦ ἀχωρήτου, καὶ μητέρα σε ζωῆς, καὶ σωτηρίαν πάντων ἡμῶν.

Πηγὴν σε θεῖαν κτώμενος τῆς σωτηρίας μου, μὴ καταιγὶς πονηρᾶ, καταποντισάτω, μηδὲ καταπιέτω, ἀμαρτίας με βυθός, ὑπεραγία Δέσποινα.

Τῆς παρθενίας ἄρουρα ἀγεώργητος γῆ, ἀνεδείχθης τῷ κόσμῳ, Ἀειπάρθενε, ἐξ ἧς ἀρρήτῳ λόγῳ, ἐγεννήθη γεωργός, ὁ Πλαστουργὸς πάντων ἡμῶν.

Ῥδὴ στ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἐβόησέ σοι, ἰδὼν ὁ πρέσβυς, τοῖς ὀφθαλμοῖς

» τὸ σωτήριον, ὃ λαοῖς ἐπέστη, ἐκ Θεοῦ Χριστὲ σὺ

» Θεός μου.

Τροπάρια.

Ἐκὼν ἐτύθης, ὡσπερ ἄρνιον, τὸν βρώσει ξύλου τεθνήξαντα,
ἐκουσίως πάλαι, πρὸς ζωὴν, Χριστὲ ἐπανάγων.

Σταυροῦ ὑψώθης, καὶ κατεπτώθης, δαιμόνων πλάνη, ὑψώθη δὲ
τῶν πιστῶν τὰ πλήθη, ἀνυμνοῦντά σε Ζωοδότα.

Μαρτυρικά.

Τῆ πορφυρίδι, τῆ ἐξ αἱμάτων, πεποικιλμένοι οἱ Μάρτυρες,
Βασιλεῖ τῶν ὄλων, νῦν παρίστανται στεφηφόροι.

Τάσεις πᾶσι, τοῖς ἀσθενοῦσιν, ἀναπηγάζει τὰ λείψανα, τῶν
σεπτῶν Μαρτύρων, καὶ παθῶν ἐσμὸν κατακλύζει.

Θεοτοκίον.

Νοεῖν οὐ σθένει, τὸ ὑπὲρ φύσιν, τοῦ τοκετοῦ σου
Πανύμνητε, νοῦς ἀνθρώπων Κόρη, ὑπὲρ νοῦν γὰρ σὺ
ἀποτίκτεις.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ἐβόησα ἐν στεναγμοῖς.

Τὰ ἔργα μου καταδίκης μοι δίκη, γεγονόςσι Δέσποτα· ἀλλὰ σὺ
τῷ ξύλῳ, τῷ τοῦ Σταυροῦ προσηλωθεῖς, δικαιοσεως
προεξένησας πλοῦτον.

Καθαίρεται τῆ πρεσβεῖα σου πᾶσα, τῆς ἁμαρτίας ἢ ἀχλύς· τὸ
γὰρ φῶς ἐκλάμψαν, ἐκ σοῦ τὸ ἄχρονον Χριστός, διεσκέδασε
τῶν πταισμάτων τὸν ζόφον.

Σοὶ τὴν ἐμὴν ἀνεθέμην ἐλπίδα, καὶ ἀναμένω ἀγαθή, τὴν ἐκ
σοῦ πρὸς τὸν ἐκ σοῦ, ἰλαστήριον χάριν, δι' ἧς με,
οἴκτειρον Παναγία Παρθένε.

Ῥδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» Σὲ τὸν ἐν πυρὶ δροσίσαντα, παῖδας θεολογήσαντας,

» καὶ Παρθένῳ ἀκηράτῳ ἐνοικήσαντα, Θεὸν Λόγον

» ὑμνοῦμεν, εὐσεβῶς μελωδοῦντες· Εὐλογητὸς ὁ

» Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Τροπάρια.

Κέδρω άνυψώθης πεύκη τε, καὶ κυπαρίσσω Δέσποτα, τῆς
Τριάδος εἷς ὑπάρχων καὶ άνύψωσας, τοὺς εἰς βάθη μυρίων,
ἡδονῶν συμπτωθέντας. Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων
ἡμῶν.

Αἷματι τιμίῳ Κύριε, τὴν κτίσιν άνεκάθηρας, ἐξ αἱμάτων
φερομένων αἰσχροῖς δαίμοσι, καὶ ἔπαυσας θυσίας έναγεῖς,
Θεοῦ Λόγε τυθεῖς ὡς ἄκακος ἄμνος. Δόξα τῷ κράτει σου.

Μαρτυρικόν.

Ἵσταντο τυράννων ἔμπροσθεν, ὡς στῦλοι ἀπερίτρεπτοι,
περιτρέποντες τὴν πλάνην καὶ στηρίζοντες, τῶν πιστῶν τὰς
καρδίας, οἱ Ἀθηταὶ μελωδοῦντες· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν
πατέρων ἡμῶν.

Σταυροθεοτοκίον.

Κύησιν Ἀγνή ἀσύγκριτον, καὶ τόκον άνερμήνευτον, μόνη
ἔσχες τὸν Δεσπότην σωματώσασα, τὸν σαρκὶ σταυρωθέντα, ὃν
ὑμνοῦντες βοῶμεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Τρεῖς παῖδες ἐν καμίνῳ.

Ἐκ σοῦ Παρθενομητορ, ὁ ὑπέρφωτος ἥλιος, ἀνατείλας καὶ
φωτίσας τὰς καρδίας ἡμῶν, ἀναμέλπειν διδάσκει· Εὐλογητὸς
ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Φαιδρύνεται ἡ κτίσις, τῇ ἀσπόρῳ συλλήψει σου, καὶ
μεγαλύνει σου τὸν τόκον καὶ δοξάζει αὐτόν, εὐσεβῶς
μελωδοῦσα· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ὁ Κτίστης τῶν ἀπάντων, καὶ ὑπέρθεος Κύριος, προσλαβὼν τὸ
καθ' ἡμᾶς ἐκ σοῦ Πανύμνητε, καὶ θεώ-

σας πρὸς ὕψος, συνεδριάζει τῷ Πατρί, καὶ θείῳ Πνεύματι.

Ῥδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἀστέκτω πυρὶ ἐνωθέντες, οἱ θεοσεβεῖα προ-

» εστιῶτες νεανίαι, τῇ φλογὶ δὲ μὴ λωβηθέντες, θεῖον

» ὕμνον ἔμελλον· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύ-

» ριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Λαὸς ἀπειθῆς καὶ ἀγνώμων, γνώμη εὐπειθεῖ σε βουλευθέντα
σταυρωθῆναι, καταδικάζει τεθνάναι· ὅπως τοὺς θελήματι,
νεκρωθέντας Λόγγε ζωῆς, ὑμνοῦντάς σε, καὶ δοξολογοῦντας
εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐκτείνας Σταυρῷ τὰς παλάμας, ξύλῳ ἀκρατῶς τὰς ἐκταθείσας,
πρὸς τὸ ξύλον τῆς βρώσεως, τοῦ πρωτοπλάστου ὑγείωσας
Δέσποτα, καὶ ὀρῶν σε φόβῳ ἀκτίνας συνέστειλεν ἥλιος, καὶ
πᾶσα ἡ κτίσις ἐσαλεύθη.

Μαρτυρικά.

Ὅμβροις ἱερῶν παλαισμάτων, ρεῖθρα ἀσεβείας, προχοάς τε
ἀθεΐας, ἐξήραναν οἱ Ἀθλοφόροι, καὶ πηγὴν ἀνέβλυσαν
ἰαμάτων, ρύπον παθημάτων πλύνουσιν, καὶ πιστῶν καρδίας,
ἀρδεύουσιν πλουσίως.

Σύμμορφοι σεπτῶν παθημάτων, θείων πληρωταί, παραγγελμάτων
Ἀθλοφόροι, τῶν Ἀσωμάτων συμπολίται, πολιτογραφεῖσθε νῦν,
ἐν τῇ ἄνω πόλει· Θεὸν δυσωπήσατε, τοὺς ὑμᾶς τιμῶντας, εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Στάμνον σε χρυσοῦν καὶ λυχνίαν, τράπεζαν καὶ ράβδον, θεῖον
ὄρος καὶ νεφέλην, παλάτιον τοῦ Βασιλέως, καὶ θρόνον
πυρίμορφον, Θεοτόκε πάντες πιστοὶ ὀνομάζομεν, τὴν καὶ
μετὰ τόκον, παρθένον φυλαχθεῖσαν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Τὸν ἐν φλογὶ τοῖς παισί.

Ἐν τῷ Σταυρῷ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, κατεργασάμενος ὁ Υἱός σου
Παρθένε, κραυγάζειν προτρέπεται· Τερεῖς εὐλογεῖτε, καὶ
ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταπιεῖν ὁ ἐχθρός με πειρᾶται, ταῖς ἀμαρτίαις· ἀλλὰ σὺ
Θεοτόκε, ἐξελοῦ καὶ ῥῦσαί με, τῆς αὐτοῦ τυραννίδος, ὅπως
σε δοξάζω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δεινὴ με νύξ συγκαλύπτει παισμάτων, Παρθένε ἄχραντε οὐ
γὰρ ἔχω λαμπάδα, τὴν ψυχὴν μου φωτίζουσιν, εὐποιΐας
ἐλαίω· διὸ καὶ τῆς ἄνω, ἀπερρίφην παστάδος.

Ῥδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

- » Ἐν νόμου σκιᾷ καὶ γράμματι, τύπον κατίδωμεν
- » οἱ πιστοί· πᾶν ἄρσεν τὸ τὴν μήτραν διανοῖγον, ἅγιον
- » Θεῶ· διὸ πρωτότοκον Λόγον, Πατρὸς ἀνάρχου
- » Υἱόν, πρωτοτοκούμενον Μητρί, ἀπειράνδρω με-
- » γαλύνομεν.

Τροπάρια.

Ἰκρίῳ παγεῖς ὁ πήξας Ἰησοῦ, ἐπ' οὐδενὸς πᾶσαν γῆν, ἰλύϊ
με παγέντα, ἀμαρτίας γνώμη πονηρᾶ, ὡς ἀγαθὸς καὶ
οἰκτίρμων, Χριστὲ ἀνείλκυσας, καὶ δι' ἀτίμου θανάτου,
Πολυέλεε ἐτίμησας.

Ἠράθης Θεὸς ἀόρατος φύσει, σαρκὶ ὑψούμενος, ἐχθρῶν τῶν
ἀοράτων, ὅπως ῥύσῃ κόσμον ὀρατόν, καὶ οὐρανίους τοὺς
κάτω, ἀποτελέσῃς Χριστέ. Δοξολογοῦμεν τὸ κράτος, τῆς
μεγίστης ἐξουσίας σου.

Μαρτυρικά.

Στρατὸς ἱερῶν ἀγίων, ἀγία παρεμβολὴ ἐκλεκτῆ, Παράδεισος
ἐν μέσῳ, ζωῆς ξύλον ἔχων τὸν Χριστόν, θεοτερπῆς Ἐκκλησία,
σύλλογος τίμιος, πανευκλεεῖς Ἀθλοφόροι, τοῦ Σωτῆρος
ἀνεδείχθητε.

Ἡμῶν τῶν ἐν γῆ ὑμῶν, μεμνημένων μέμνησθε Ἅγιοι, τῷ θρόνῳ
τοῦ Δεσπότη, παρεστῶτες νῦν περιφανῶς, καὶ ταῖς ἐκεῖθεν
πλουσίαις, μαρμαρυγαῖς ἱερῶς, καταλαμπόμενοι, ὅπως
ὀφλημάτων λύσιν εὐρωμεν.

Σταυροθεοτοκίον.

Φωστῆρες τὴν σὴν ὀρῶντες, Υἱέ μου σταύρωσιν, ἔδυσαν, καὶ
πῶς Ἑβραίων δῆμος, οὐ κατέδυσεν ὁ ἀπειθής, παραδούς σε
θανάτῳ, τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς; ἡ Θεοτόκος ἐβόα· ἦν
ἀπαύστως μεγαλύνομεν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Σὲ τὴν ἀκατάφλεκτον βάτον.

Χεῖρας ἐκουσίως ἀπλώσας, ἐν τῷ θείῳ Σταυρῷ σου, τὴν
ἐκταθεῖσαν ἐν Ἐδὲμ τῇ παραβάσει, ἐν ξύλῳ χεῖρα ἰάσω τοῦ
προπάτορος.

Ὅλην ταῖς δειναῖς ἀμαρτίαις, τὴν ψυχὴν μου τρωθεῖσαν, καὶ ἀνίατον ἄλγος νενοσηκυῖαν, μοτώσει τῆς πρεσβείας σου ταύτην ἴασαι.

Χαῖρε ὁ τῆς δόξης Κυρίου, θεῖος ἔμψυχος οἶκος· Χαῖρε ὄπλον νοητὸν τῆς μετανοίας· Χαῖρε πύλη δι' ἧς ἀμαρτωλοὶ σωζόμεθα.

Ἀπόστιχα Στιχηρὰ τῶν Αἰνῶν.

Σταυρώσιμα.

Σταυροφανῶς Μωϋσῆς ἐν τῷ ὄρει, χεῖρας ἐκτείνας πρὸς ὕψος, τὸν Ἀμαλήκ ἐτροποῦτο· σὺ δὲ Σωτὴρ τὰς παλάμας ἀπλώσας, ἐν τῷ Σταυρῷ τῷ τιμίῳ, ἐνηγκαλίσω με σώσας, τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ, καὶ ἔδωκάς μοι σημείωσιν ζωῆς, ἀπὸ τόξου φυγεῖν τῶν ἐναντίων μου· διὰ τοῦτο Λόγε, προσκυνῶ τὸν Σταυρόν σου τὸν τίμιον.

Στίχ.\Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωῖ τοῦ ἐλέους σου, Κύριε, καὶ ἠγαλλιασάμεθα καὶ εὐφράνθημεν. Ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν εὐφρανθείημεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν ὧν εἶδομεν κακά· καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου, καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Φθόνῳ τρυφῆς ἐκβέβλημαι, πτώμα πεσῶν χαλεπόν· ἀλλ' οὐ παρεῖδες Δέσποτα· ἀναλαβὼν δι' ἐμὲ τὸ κατ' ἐμέ, σταυροῦσαι καὶ σώζεις με, εἰς δόξαν εἰσάγεις με. Λυτρωτά μου, δόξα σοι.

Στίχ.\Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Μαρτυρικόν.

Τῶν ἀγίων Ἀθλοφόρων τὴν μνήμην, δεῦτε λαοὶ ἅπαντες τιμήσωμεν, ὅτι θέατρον γενόμενοι, Ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις, τὸν τῆς νίκης στέφανον, παρὰ Χριστοῦ ἐκομίσαντο, καὶ πρεσβεύουσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα. Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Μεγάλη τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε.

Δακρύων προχοὰς κενοῦσα ἡ Πανάμωμος, ἐστέναζεν, ἐθρήνει, βοᾶσα ἐκ βαθέων ψυχῆς· Φῶς γλυκύτατον, πῶς ἔδυσ Τησοῦ μου; ὁ κτίσας λόγῳ πάντα, πῶς νεκρὸς ἄφωνος ἐν Σταυρῷ νῦν ὀρᾷσαι;

ΕΝ Τῃ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Οἱ Μακαρισμοί.

Ἀθειήσαντα Χριστὲ τὴν ἐντολὴν σου, τὸν προπάτορα Ἀδάμ,
τοῦ Παραδείσου ἐξώρισας· τὸν δὲ ληστὴν Οἰκτιῖρμον,
ὁμολογήσαντά σε ἐν Σταυρῷ, ἐν αὐτῷ εἰσώκισας κράζοντα·
Μνήσθητί μου Σωτήρ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Καθορῶν σε ἐν Σταυρῷ ἡλῖος Κύριε, ἐσκότασε τὸ φῶς, πέτραι
ἐσχίσθησαν Δέσποτα· γῆ ἐσαλεύθη πᾶσα· τὸ καταπέτασμα δὲ
τοῦ ναοῦ, διερράγη μέσον, ἀδίκως πάσχοντα, βλέψαντά σε
Σωτήρ, τὸν ἀκατανόητον.

Ὑπὲρ πάντων Ἰησοῦ ἠχθῆς εἰς θάνατον, τῶν ζώντων ἢ ζωῆ,
ὅπως τοῖς θείοις σου πάθει, τοὺς τῇ τοῦ ξύλου βρώσει,
θανατωθέντας σώσης ὡς θεός, Παραδείσου δείξας οἰκῆτορας·
ὄθεν πίστει τὰ σά, πάθη μεγαλύνομεν.

Μαρτυρικόν.

Τοῦ παθόντος δι' ἡμᾶς καὶ τὰ ὀνειδή ἀφελόντος τῶν βροτῶν,
πάθη μιμούμενοι Μάρτυρες, διὰ πολλῶν βασάνων,
κατεπαλαίσατε τὸν δυσμενῆ, καὶ τῆς ἄνω δόξης ἐτύχετε·
ὄθεν θεοπρεπῶς, Ἅγιοι δοξάζεσθε.

Δόξα.

Τὸν Πατέρα καὶ Υἱὸν καὶ Πνεῦμα ἅγιον, ὑμνήσωμεν πιστοί,
ἐν ἀσυγχύτῳ θεότητι, μίαν ἀρχὴν καὶ δόξαν, θεοπρεπῶς
προσκυνοῦντες εὐσεβῶς, ὀρθοδόξῳ πίστει καὶ κράζοντες·
Μνήσθητι καὶ ἡμῶν, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πάθη φέροντα σαρκί, ἐθελουσίως καθορῶσα ἐν Σταυρῷ, τὸν
σὸν Υἱὸν Παναμώμητε διεδονήθης ὅλη, καὶ θρηνωδοῦσα
ἔκραζες Ἄγνη· Οἴμοι τέκνον ἐμόν! πῶς τέθνηκας, τοὺς
θανόντας Σωτήρ, ζῶσαι βουλόμενος;

Τῃ ΠΑΡΑΣΚΕΥῃ ΕΣΠΕΡΑΣ

Εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, Προσόμοια. Στιχηρὰ Δεσποτικά.

Ἦχος γ'. Μεγάλη τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε.

Ναόν με τοῦ σεπτοῦ σου Πνεύματος ἀπέργασαι, καθάρας τὰς
κηλίδας, Χριστέ μου τῶν πταισμάτων, καταγώγιον δαιμόνων

χρηματίζοντα νῦν· οὓς ἐξ ἔμοῦ ἔκβαλε, ὡς τοὺς μολύνοντας,
πάλαι τὸ ἱερόν σου.

Ὁ θέλων πάντας σῶσαι Κύριε ὡς εὐσπλαγχνος, ἁμαρτωλοὺς
δικαίους, καὶ μὴ τινα ὀλέσθαι, αὐτὸς ποίησον ἓνα κάμῃ τῶν
σωζομένων, τὸν ἀμελῶς ζήσαντα, καὶ τὰ σὰ προστάγματα,
παραβλέψαντα Λόγε.

Ἐπνώσας ἐν τῷ τάφῳ Χριστὲ ὡς ἄνθρωπος, δυνάμει ἀήτιτήτῳ,
ἀνέστης συνεγείρας, τοὺς ἐν τοῖς μνημείοις κατοικοῦντας
ἀπ' αἰῶνος· διὸ τοὺς κοιμηθέντας, πίστει ἀνάπαυσον, ἐν
σκηναῖς αἰωνίοις.

Ἔτερα Στιχηρά, τῆς Θεοτόκου, ὁμοία.

Ταῖς αὔραις τοῦ ἐχθροῦ ὡς κάλαμος ῥιπίζομαι, διηνεκῶς
Παρθένε· ἀλλ' οἴκτειρον τὸν δοῦλόν σου, καὶ ταῖς τούτου
καταιγῖσι μὴ εἰς τέλος, ἐάσης με κλονεῖσθαι, ἀλλὰ
στερέωσον, ἐν τῇ πίστει Κυρίου.

Ὁ κλύδων τῶν παθῶν συνέχων καὶ συμπνίγων με, διηνεκῶς
ταράττει, τὴν ταπεινὴν ψυχὴν μου, καὶ ὠθεῖ εἰς ἀπογνώσεως
βυθόν με· ἀλλὰ τὴν ζάλην ταύτην, Ἄγνη μετάβαλε, εἰς
βαθεῖαν γαλήνην.

Παρθένε τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα καθικέτευε, τὴν ποιμνὴν σου
φυλάττειν, ἀλώβητον ἐκ πάσης, ἐπηρείας τοῦ ἀντικειμένου
διαβόλου· καὶ ἐκπληροῦν ἅπαντας, αὐτοῦ τὸ θέλημα,
ἐνδυνάμωσον Κόρη.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πῶς μὴ θαυμάσωμεν, τὸν θεανδρικόν σου τόκον πανσεβάσμιε;
πεῖραν γὰρ ἀνδρὸς μὴ δεξαμένη Πανάμωμε, ἔτεκες ἀπάτορα
Υἱὸν ἐν σαρκί, τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα
ἀμήτορα, μηδαμῶς ὑπομείναντα τροπὴν, ἢ φυρμόν, ἢ
διαίρεσιν, ἀλλ' ἐκατέρας οὐσίας τὴν ἰδιότητα σώαν
φυλάξαντα. Διό, μητροπάρθενε Δέσποινα, αὐτὸν ἰκέτευε
σωθῆναι, τὰς ψυχὰς τῶν ὀρθοδόξως, Θεοτόκον ὁμολογούντων
σε.

Προκείμενον. Ἦχος βαρύς.

Ὁ Θεὸς ἀντιλήπτωρ μου εἶ, τὸ ἔλεός σου προφθάσει με.

Στίχ. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, ὁ Θεός, καὶ ἐκ τῶν
ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμὲ λύτρωσαί με.

Εἰς τὸν Στίχον.

Ἀπόστιχα Στιχηρά. Μαρτυρικά.

Μεγάλη, τῶν Μαρτύρων σου Χριστὲ ἡ δύναμις· ἐν μνήμασι γὰρ κεῖνται, καὶ πνεύματα διώκουσι, καὶ κατήργησαν ἐχθροῦ τὴν ἐξουσίαν, τῇ πίστει τῆς Τριάδος, ἀγωνισάμενοι ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας.

Στίχ.\Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Προφῆται, καὶ Ἀπόστολοι Χριστοῦ, καὶ Μάρτυρες ἐδίδαξαν, ὑμνεῖσθαι Τριάδα ὁμοούσιον, καὶ ἐφώτισαν τὰ ἔθνη τὰ πεπλανημένα, καὶ κοινωνοὺς Ἀγγέλων, ἐποίησαν τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.

Στίχ.\Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, πίστει στηριχθέντες, ἐλπίδι βεβαιωθέντες, τῇ ἀγάπῃ τοῦ Σταυροῦ σου, ψυχικῶς ἐνωθέντες, τοῦ ἐχθροῦ τὴν τυραννίδα ὤλεσαν, καὶ τυχόντες τῶν στεφάνων, μετὰ τῶν Ἀσωμάτων πρεσβεύουσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Νεκρώσιμον.

Στίχ.\Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου Κύριε.

Πάντα ματαιότης τὰ ἀνθρώπινα, ὅσα οὐχ ὑπάρχει μετὰ θάνατον· οὐ παραμένει ὁ πλοῦτος, οὐ συνοδεύει ἡ δόξα· ἐπελθὼν γὰρ ὁ θάνατος, ταῦτα πάντα ἐξηφάνισται. Διὸ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ βοήσωμεν· Τοὺς μεταστάντας ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυσον, ἔνθα πάντων ἐστίν, εὐφραينوμένων ἡ κατοικία.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐν γυναιξὶν ἀγία Θεοτόκε, Μῆτερ ἀνύμφευτε, πρέσβευε ὄν ἔτεκες, βασιλέα καὶ Θεόν, ἵνα σώσῃ ἡμᾶς ὡς φιλόνητος.

Τῷ ΣΑΒΒΑΤῷ ΠΡΩΪ

ΕΝ Τῷ ΟΡΘΡῷ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Καθίσματα. Μαρτυρικά.

Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Τῶν Ἀθλοφόρων σου, τὴν μνήμην Κύριε, ὑπερεφαίδρυνας, ὡς παντοδύναμος, ὅτι ἐνίσχυσας αὐτούς, τὰ πάθη σου μιμήσασθαι· ἀνδρείως γὰρ ἐνίκησαν, τοῦ Βελίαρ τὴν

δύναμιν· ὄθεν καὶ ἀπέλαβον, ἰαμάτων χαρίσματα. Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις Χριστὲ ὁ Θεός, εἰρήνην παράσχου τῷ λαῷ σου.

Θωρακισάμενοι, τὴν πανοπλίαν Χριστοῦ, καὶ ἐνδυσάμενοι, ὄπλα τῆς πίστεως, τὰς παρατάξεις τοῦ ἐχθροῦ, ἀθλητικῶς κατεβάλετε· προθύμως τῇ ἐλπίδι γάρ, τῆς ζωῆς ὑπεμείνατε, πάσας τῶν τυράννων, ἀπειλάς τε καὶ μάστιγας· διὸ καὶ τοὺς στεφάνους ἐδέξασθε, Μάρτυρες Χριστοῦ οἱ καρτερόψυχοι.

Ἐκλάμπετε, διὰ τῆς πίστεως, ὑπέρλαμπροι φωστῆρες Ἅγιοι, τῶν ἀσθενούντων ἰατροί, ἄθλοφόροι πανεύφημοι· τῶν τυράννων γὰρ τὰς αἰκίσεις, μὴ δειλανδρίσαντες, τῶν εἰδώλων τὰς δυσφημίας, κατηδαφίσατε, τρόπαιον ἔχοντες ἀήττητον, τὸν Σταυρὸν τῆς ἀληθείας.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν, ἀνυμνοῦμεν Θεοτόκε Παρθένε· ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ τῇ ἐκ σοῦ προσληφθείση, ὁ Υἱός σου καὶ Θεὸς ἡμῶν, τὸ διὰ σταυροῦ καταδεξάμενος πάθος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς, ἐκ φθορᾶς ὡς φιλάνθρωπος.

Ἔτερα Καθίσματα μετὰ τὸν Ἄμωμον.

Τὸ εὐψυχον τῆς καρτερίας ὑμῶν, ἐνίκησε τὰ μηχανήματα, τοῦ ἀρχεκάκου ἐχθροῦ, ἄθλοφόροι πανεύφημοι· διὰ τοῦτο τῆς αἰωνίου κατηξιώθητε μακαριότητος· ἀλλὰ πρεσβεύσατε τῷ Κυρίῳ, τοῦ φιλοχρίστου λαοῦ, σῶσαι τὸ ποίμνιον, Μάρτυρες ὑπάρχοντες τῆς ἀληθείας.

Νεκρώσιμον. Τὴν ὠραιότητα.

Ὅτε τῷ λόγῳ σου, παραστησώμεθα, τῷ ἀδεκάστῳ σου, βήματι Κύριε, μὴ καταισχύνης τοὺς εἰς σέ, Σωτῆρ ἡμῶν πεπιστευκότας· πάντες γὰρ ἡμάρτομεν, ἀλλὰ σοῦ οὐκ ἀπέστημεν· ὄθεν δυσωποῦμέν σε, ἐν σκηναῖς τῶν δικαίων σου, Χριστέ, οὓς προσελάβου ἀνάπαυσον, ὡς ὁ μόνος ὑπάρχων πολυέλεος.

Δόξα.

Εὐλῶ πεπτώκαμεν, πικρῶς εἰς θάνατον, ξύλῳ τιμίῳ δέ, πάλιν ἀνέστημεν· διὰ Σταυροῦ σου γὰρ Σωτῆρ, τὸν θάνατον ἐνέκρωσας, καὶ τὴν ἀτελεύτητον, ζωὴν πᾶσιν ἐπήγασας· ἧς περ καταξίωσον, τοὺς πρὸς σέ ἐκδημήσαντας, οἰκέτας σου πιστοὺς Ἐλεῆμον, δωρούμενος αὐτοῖς τὴν Βασιλείαν σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν πολυτάραχον, τοῦ βίου κλύδωνα, τοὺς ἐκπεράσαντας, τῷ
θείῳ νεύματι, καὶ μεταστάντας εὐσεβῶς, οἰκέτας σου
Πανάμωμε, δέξαι καὶ προσάγαγε, τῷ κριτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν,
τούτοις ἀπολύτρωσιν, παρασχεῖν ἰκετεύουσα· καὶ γὰρ ὡς τοῦ
ποιήσαντος Μήτηρ, ἔχεις τὸ θέλειν καὶ τὸ δύνασθαι.

Κανὼν εἰς πάντας τοὺς Ἁγίους φέρων ἀκροστιχίδα, ἄνευ τῶν
Θεοτοκίων· Μύστι(αις π)ροσοίω τοῦ Θεοῦ θεῖον μέλος.
Ἰωσήφ.

Ἦχος γ'. ᾠδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

» Θαυμαστὸς ἐνδόξως ποιῶν τέρατα, σὺ εἶ ὁ Χρι-
» στός, ὁ ἄβυσσον γεώσας, καὶ ἄρματα καλύψας,
» καὶ λαὸν διασώσας, ἄδοντά σοι ὡς βασιλεῖ καὶ
» Θεῷ.

Τροπάρια.

Μαρτυρίου κλέος Σοφοί, εὐρατε πάντες ἀθληταί, βασάνους
πολυτρόπους, ἐνεγκόντες γενναίως ὑπὲρ τῆς ἀληθείας· ὅθεν
πίστει ὑμᾶς δοξάζομεν ἀεὶ.

Ὑπερτέραν σχόντες ζωὴν, ὦφθητε προφηταὶ καὶ σοφοί, Κυρίου
Τεράρχαι, τοῦ κενωθέντος Λόγου, ποιμάναντες ὁσίως, τοῦ
Σωτῆρος τὴν ποίμνην σθένει θεϊκῷ.

Σταυρωθέντες κόσμῳ σαρκός, Ὅσιοι πάσας ἡδονάς, ἤρνήσασθε,
καὶ σκεύη τοῦ Πνεύματος δειχθέντες, τὰ πνεύματα πλάνης
θείῳ σθένει ἐξηφανίσατε σαφῶς.

Νεκρώσιμον.

Τοὺς ἐκ γῆς προστάξει τῇ σῆ, Κύριε πίστει εὐσεβεῖ,
Οἰκτιρμον μεταστάντας, ζωῆς ἀτελευτήτου, καὶ φωτὸς
ἀνεσπέρου, ἀξιώσας ἀνάπαυσον ὡς ἀγαθός.

Θεοτοκίον.

Ὡς Θεὸν τεκοῦσα σαρκί, Πάναγνε γνώμη εὐσεβεῖ, τιμῶμέν σε
ἀπαύστως, μετὰ σεμνῶν Γυναίων, ἀσκήσει λαμπρυνθέντων, καὶ
ἀθλήσει καταβαλόντων τὸν ἐχθρόν.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας, οὔ ἢ ἀκροστιχίς·

Τοῦτο τρίτον μέλισμα θνήσκουσιν νέμω. Ποίημα Θεοφάνους.

Τεμνομένην θάλασσαν.

Τῆ ταφῆ σου θάνατον θανατώσας, καὶ καθελὼν τοῦ ἄδου τὴν τυραννίδα, εἰς οὐρανοὺς πρόδρομος ἡμῶν, ἀναπεφοίτηκας, Ἀθλοφόρων δῆμον συνανυψώσας· νῦν τὰς ψυχὰς ἀνάπαυσον, τῶν μεταστάντων Χριστέ.

Ὁ τοὺς θείους Μάρτυρας ἐνισχύσας, καὶ δι' αὐτῶν τὴν πλάνην ἐξαφανίσας, ταῖς προσευχαῖς τούτων ὡς θεός, τοὺς τελευτήσαντας, τῆς παρὰ σοῦ Σῶτερ ἀθανασίας, καὶ μακαρίας λήξεως, τυχεῖν ἀξίωσον.

Υπὲρ δούλων Δέσποτα τὸ σόν, αἶμα σφαγιασθεῖς ἐξέχεας ὡς οἰκτίρμων, τὴν ὀφειλὴν τὴν ὑπὲρ αὐτῶν, καταβαλόμενος· διὰ τοῦτο Εὐσπλαγγνε σὲ αἰτοῦμεν, νῦν τὰς ψυχὰς ἀνάπαυσον, τῶν κοιμηθέντων Χριστέ.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἀγνὴν ὑμνήσωμεν Θεοτόκον, τὴν τὸν Θεὸν τεκοῦσαν, τὸν τῷ θανάτῳ τῷ ἑαυτοῦ, θάνατον ἡμῖν ἀναμοχλεύσαντα, καὶ ζωὴν πηγάσαντα τὴν ἀγήρω, καὶ δι' αἰῶνος μένουσαν μακαριότητα.

Ῥδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» Στεῖρα ψυχὴ καὶ ἄγονε, κτῆσαι καρπὸν εὐκλεῆ,

» εὐτεκνουμένη βόησον· Ἐστερεώθην διὰ σοῦ ὁ

» θεός, οὐκ ἔστιν ἅγιος, οὐκ ἔστι δίκαιος, πλήν σου

» Κύριε.

Τροπάρια.

Ῥώμη Θεοῦ σθενούμενοι, Μάρτυρες ἐνδοξοὶ, ὀλεθροτόκον δύναμιν, τοῦ ἐν κακίᾳ δυνατοῦ δυσμενοῦς, τελείως ὠλέσατε, καὶ νίκης εἰλείφατε θεῖον στέφανον.

Ὁ τοὺς ὀσίους Κύριε, δείξας ἐχθροῦ νικητὰς, ταῖς αὐτῶν Χριστέ παρακλήσεσιν, ἀγίασον φῶτισον, καὶ σῶσον τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, ἀπαύστως ἀνυμνοῦντάς σε.

Σὺν τοῖς Προφήταις ἅπασιν, ἀνευφημήσωμεν, τοὺς τῶν Γυναίων θείους χορούς, τοὺς ἐν ἀσκήσει διαλάμπαντας, καὶ τὸν πολυμήχανον ὄφιν πατήσαντας.

Νεκρώσιμον.

Οὗς ἐξ ἡμῶν μετέστησας, θεία βουλήσει Χριστέ, μετὰ Ἁγίων
σύνταξον, τὰ ἐν τῷ βίῳ παραβλέψας αὐτῶν, Οἰκτίρμον
ἐγκλήματα, πρεσβείαις δεόμεθα τῶν Ἁγίων σου.

Θεοτοκίον.

Οἱ σεσωσμένοι Πάναγνε, σοῦ τῷ σεπτῷ τοκετῷ, τοῦ Γαβριὴλ
βοῶμέν σοι πιστῶς, τὸ Χαῖρε καὶ δεόμεθα

τῇ παρακλήσει σου, πταισμάτων ἄφεσιν πᾶσιν αἴτησαι.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας. Ὁ ἐκ μὴ ὄντων.

Ὁ διαπλάσας ἐκ γῆς με καὶ πρὸς τὴν γῆν, στραφέντα τὸν
δείλαιον, ἀναπλάσας λαμπρότερον, τὰς ψυχὰς ἀνάπαυσον, τῶν
κοιμηθέντων, πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων.

Τῶν ἀθλοφόρων Μαρτύρων τοὺς αἰκισμούς, στρεβλώσεις καὶ
μώλωπας, καὶ πληγὰς δυσωπούμενος, τὰς ψυχὰς ἀνάπαυσον τῶν
μεταστάντων, πρὸς σὲ τὸν πάντων Κτίστην.

Ἐὔσαι γεέννης πυρός τε καὶ ζοφερῶν, τοῦ ἄδου

Φιλάνθρωπε, σκηνωμάτων τοὺς δούλους σου, τοὺς

ἐν πίστει Δέσποτα, κεκοιμημένους τῇ σῇ ἐλπίδι πάντας.

Θεοτοκίον.

Τερωτέρα ὡς Μήτηρ τοῦ Πλαστοουργοῦ, τῆς κτίσεως πέφηνας,
τοῦ τὸν θάνατον λύσαντος, Θεοτόκε πάνσεμνε, καὶ ἀφθαρσίαν
ἡμῖν δεδωρημένου.

Ῥῶδῃ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» Τὸ κατάσκιον ὄρος, ὁ Ἀββακοῦμ προεώρα, τὴν

» ἄχραντόν σου μήτραν Ἀγνή· διὸ καὶ ἀνεκραύγαζεν·

» Ἀπὸ θαιμᾶν ἤξει ὁ Θεός, καὶ ὁ Ἅγιος ἐξ ὄρους,

» κατασκίου δασέος.

Τροπάρια.

Τερεῖα καθάπερ, προσανηνέχθητε πίστει, σφαγέντες ὥσπερ
ἄρνες σοφοί, Ἀμνῷ τῷ ἐπὶ ξύλου Σταυροῦ, ἐπευδοκῆσαντι
Ἀθληταί, ἐθελουσίως ταθῆναι, ὑπὲρ γένους ἀνθρώπων.

Σὺν Ὅσίοις τιμῶμεν, τοὺς εὐκλεεῖς Τεράρχας, φωστῆρας
γεγονότας πιστῶν, παθῶν μὲν σκότος λύοντας, τῆς δὲ ἀχλύος
ἐκκαθάραντας, καὶ πρὸς ἄδυτον ἐν πίστει, προσχωρήσαντας
φέγγος.

Ὡραιότητι λόγων, οἱ θεηγόροι Προφῆται, φαιδρύνουσι πιστῶν
τὰς ψυχὰς· ἀγῶνων ταῖς λαμπρότησι, καὶ τῶν θαυμάτων
ἀνατολαῖς, καταυγάζουσι καρδίας, θεοφόροι Γυναῖκες.

Νεκρώσιμον.

Τοὺς τὸν βίον λιπόντας, ὑπερκοσμίου δόξης, μετόχους
δεῖξον Λόγε Θεοῦ, πταισμάτων ἀπολύτρωσιν, τούτοις
δωρούμενος Ἀγαθέ, ὧν περ ἔπραξαν ἐν γνώσει, ἐπὶ γῆς καὶ
ἀγνοίᾳ.

Θεοτοκίον.

Τῶν Μαρτύρων τὴν δόξαν, Τεραρχῶν καὶ Ὁσίων, τὸ θεῖον
ἐγκαλλώπισμα, τῶν Προφητῶν τὸ κήρυγμα, καὶ τῶν Γυναίων
σεμνολόγημα, ἀνυμνήσωμεν ἀξίως, τοῦ Θεοῦ τὴν Μητέρα.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας.

Ἐθου πρὸς ἡμᾶς.

Τάφον δι' ἡμᾶς, συμπαθῶς κατώκησας Δέσποτα· τάφους ὁ
κενώσας ὡς Θεός, καὶ νικηφόρους δεῖξας τοὺς Μάρτυρας, ἐν
τόποις ἀνέσεως, τοὺς κοιμηθέντας δούλους σου κατὰταξον.

Ὁ τῶν ἀθλητῶν, τοὺς στερόρους ἀγῶνας καὶ μάστιγας, καὶ τὰς
τῶν μελῶν ἀποκοπὰς, ἃς ὑπὲρ σοῦ ὑπέμειναν Δέσποτα,
ἀσμένως δεξάμενος, οὓς προσελάβου ῥῦσαι κολάσεως.

Νεύματι τῷ σῷ, τῆς ζωῆς ὁ ἔχων τὰ τάλαντα, τῆς
ἀτελευτήτου σου ζωῆς, καὶ ἀκηράτου δόξης ἀξίωσον, οὓς
πρὸς σὲ μετέστησας, τῆς ἀμαρτίας λύσας τὸ μεσότειχον.

Θεοτοκίον.

Μήτηρ ἀληθῶς, καὶ παρθένος ὤφθης Πανάμωμε, γέννησιν καὶ
τόκον ἀληθῆ, τῆ παρθενίᾳ μόνη συνάψασα· Θεὸν γὰρ
ἐγέννησας, τὸν τοῦ θανάτου, λύσαντα τὴν δύναμιν.

Ῥδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» Τὸ φῶς σου τὸ ἀνέσπερον Χριστέ, καταύγασον

» ὁ Θεός, τῆ ταπεινῆ μου ψυχῆ, καὶ ὁδήγησον εἰς

» τὸν φόβον σου, διότι φῶς τὰ προστάγματά σου.

Τροπάρια.

Οἱ μάλωπες ὑμῶν καὶ αἱ πληγαί, ἐχθοῦ μὲν ὤφθησαν πληγαὶ ἀνίατοι, τὰς ἡμῶν πληγὰς δὲ νῦν θεραπεύουσι, πάντων πιστῶν, Ἀθληταὶ Κυρίου.

Ὑμνήσωμεν Ὅσιων τὴν πληθύν, καὶ μακαρίσωμεν τοὺς Τεράρχας Χριστοῦ, καὶ τιμήσωμεν τοὺς Προφήτας νῦν, ὑπὲρ ἡμῶν αὐτὸν δυσωποῦντας.

Θεὸν τὸν σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς, ποθοῦσαι πανευκλεεῖς Ὑναῖκες, γνώμη εὐθεία ἐναθλήσασαι καὶ ἀσκήσασαι, τῆς Βασιλείας καταξιοῦνται.

Νεκρώσιμον.

Ἐν Παραδείσου Κύριε σκηναῖς, ἐν χώρᾳ ζώντων Χριστέ, ἔνθα σου λάμπει τὸ φῶς, κατασκήνωσον οὓς μετέστησας, ἀπὸ τῆς γῆς, πιστοῦς σου οἰκέτας.

Θεοτοκίον.

Ἐκ σοῦ Θεὸς σεσάρκωται Ἀγνή, καὶ ἀνωτέραν σε νῦν Ἀγγέλων ἀνέδειξε, ποιημάτων τε ὑπερέχουσας, πάντων· διό σε ὑμνολογοῦμεν.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας. Πρὸς σὲ ὀρθρίζω.

Ἐν Ἐκκλησίᾳ, τῶν πρωτοτόκων Ἀγαθέ, τοὺς ἐκδημήσαντας ἐξ ἡμῶν, πρεσβείαις τῶν ἀθλητῶν καὶ σεπτῶν Μαρτύρων, δικαίοις συναρίθμησον.

Λύτρον παισμάτων, τὸ τῶν Μαρτύρων σου Χριστέ, παναγιώτατον αἷμα, νῦν προσδέχου, τῶν εὐσεβῶς κοιμηθέντων Σῶτερ, καὶ τούτους διανάπαυσον.

Ἴθυνον Λόγε, τῶν ἀπελθόντων τὰς ψυχάς, ἐπὶ τὸν αἰώνιον τόπον τῆς τρυφῆς, καὶ τῆς ὑπὲρ νοῦν τῶν Ἁγίων θείας, λαμπρότητος ἀξίωσον.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν Παρθένον, τὴν ὑπὲρ λόγον ἐν γαστρὶ, τὸν ἀπερίληπτον Λόγον συλλαβοῦσαν, τὸν τοῖς νεκροῖς τὴν ζωὴν διδοῦντα, ἀξίως μακαρίζομεν.

Ῥδὴ στ'. Ὁ Εἰρμός.

» Βυθός μοι τῶν παθῶν ἐπανεΐστη, καὶ ζάλη ἐναντίων

» ἀνέμων· ἀλλὰ προφθάσας καμέ, σῶσον Σωτήρ ὡς

» ἔσωσας, τοῦ θηρὸς τὸν Προφήτην.

Τροπάρια.

Οἱ λύχνοι τῆς φρικτῆς φρυκτωρίας, οἱ ἄρνες τοῦ Ἄμνοῦ καὶ Ποιμένος, οἱ στρατιῶται Χριστοῦ, οἱ πανευκλεεῖς αὐτοῦ Ἀθληταί, τιμάσθωσαν ἱεραῖς μελωδίαις.

Ὑψώθη τῶν Ὀσίων ὁ δῆμος, ὑψώσας Θεὸν ἐν ταπεινώσει, καὶ ἔδοξάσθη πληθὺς Τεραρχῶν, ἐν ἔργοις καλοῖς, δοξάσαντες τὴν ἀγίαν Τριάδα.

Θαυμάτων ἐπιδείξεσι θεΐαις, καὶ πόνων καρτερίᾳ τελείᾳ, τοὺς ἀνομοῦντας ἐχθροὺς ὁ ἱερὸς Γυναίων χορὸς, κατέπληξεν ἀνδρικῶς ἀριστεύσας.

Νεκρώσιμον.

Ἐν πίστει οὗς ἐκ γῆς προσελάβου, Ἀγίων συναρίθμησον δῆμοις, καὶ τοῦ πιστοῦ Ἀβραάμ, τάξον Χριστέ, ἐν κόλποις Σωτήρ, δοξάζειν σου τὴν πολλὴν εὐσπλαγχνίαν.

Θεοτοκίον.

Μαρτύρων Προφητῶν τε ἀγίων, τῶν πάντων ἀπ' αἰῶνος Δικαίων, καύχημα σὺ εἶ Ἀγνή· ὅθεν φωναῖς, σαφῶς ἱεραῖς, τιμῶμέν σε σὺν αὐτοῖς εἰς αἰῶνας.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας.

Ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς με Κύριε.

Μετάβαλε εἰς χαρὰν τῶν πίστει κεκοιμημένων, τὸν κοπετόν, πρεσβείαις τῶν Ἀθλοφόρων, περιζωννὺς τούτους εὐσεβῶς, τὴν εὐφροσύνην Χριστέ, καὶ πρὸς φῶς τὸ σόν, εὐθυνον καὶ ἐφοδήγησον.

Ἀνάπαυσον ὁ Θεὸς τῷ πλήθει τῶν οἰκτιρμῶν σου, πατριαρχῶν ἐν κόλποις τοὺς μεταστάντας, ἔνθα τὸ φῶς λάμπει τὸ φαιδρόν, τοῦ σοῦ προσώπου Χριστέ, παρορῶν αὐτῶν, ἅπαντα τὰ παραπτώματα.

Θαυμάστωσον ἐπὶ τοὺς ἐντεῦθεν ἀπηλλαγμένους, καὶ τῶν δεινῶν τοῦ βίου λελυτρωμένους, τὸ θαυμαστὸν ἔλεος Χριστέ, τῆς φιλανθρωπίας σου, καὶ χαρᾶς τῆς σῆς, ἔμπλησον καὶ ἰλαρότητος.

Θεοτοκίον.

Νεκρώσεως καὶ φθορᾶς ἐρρύσω με καὶ θανάτου, τῷ παραδόξῳ
τόκῳ σου Θεομητορ· σὺ γὰρ Ἄγνη τέτοκας ἡμῖν, ἀφθαρσίας
πηγὴν, καὶ τῷ σῶ φωτί, κόσμον ὅλον κατελάμπρυνας.

Ῥδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» Τρεῖς Παῖδες ἐν καμίνῳ, τὴν Τριάδα τυπώσαντες,
» τοῦ πυρὸς τὴν ἀπειλὴν κατεπάτησαν, καὶ ὑμνοῦντες
» ἐβόων· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Τροπάρια.

Ἰστάμενοι ἐν μέσῳ, τοῦ πυρὸς ἐδέξασθε, θείαν δρόσον
οὐρανόθεν, Ἀθλοφόροι Χριστοῦ, καὶ ὁμιλοῦντες βασάνοις,
τὸν πολυμήχανον ἐχθρόν, νεκρὸν εἰργάσασθε.

Οἱ θεῖοι Τεράρχαι, ὡς ὀλκάδα ἰθύναντες, τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ
Θεοῦ ἀκαταπόντιστον ταύτην ἐτήρησαν, διεκφυγοῦσαν
ἀβλαβῶς, πλάνης τὰ κύματα.

Νεκρώσαντες τὴν σάρκα, ἱεροῖς ἀγωνίσμασιν, Ἀσκηταὶ τῆς
ἀληθείας ἐκληρώσασθε, τὴν ζωὴν τὴν ἀγήρω, μετὰ ἁγίων
Προφητῶν, καὶ ἱερῶν Γυναικῶν.

Νεκρώσιμον.

Μὴ δείξης ὑπευθύνους, ἐν τῇ κρίσει τοὺς δούλους σου, οὓς
μετέστησας πιστοὺς, ἀλλὰ τάξον αὐτούς, ἐν ταῖς λαμπρότησι
Λόγε, ταῖς τῶν ἁγίων καὶ ἡμᾶς, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Θεοτοκίον.

Μαρτύρων καὶ Ὁσίων, Προφητῶν τε Πανάμωμε, Γυναικῶν καὶ
πάντων τῶν Τεραρχῶν, τῶν ἱερῶς βιωσάντων, σὺ εἶ τὸ κλέος
ἀληθῶς, μεθ' ὧν τιμῶμέν σε.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας.

Ὡς πάλαι τοὺς εὐσεβεῖς.

Ἡ πάντων ζωαρχικὴ, αἰτία καὶ δύναμις, ποιητικὴ Λόγε τοῦ
Θεοῦ, τῆς ἐπηγγελμένης τοῖς Μάρτυσι τρυφῆς, τὰς ψυχὰς
ἀξίωσον, τῶν μεταστάντων δούλων σου, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων
ἡμῶν.

Σωμάτων μὲν ὡς φθαρτῶν, εὐτόνως ἠλόγησαν, οἱ εὐκλεεῖς
Μάρτυρες Χριστοῦ· νῦν δὲ παρῶρησίᾳ πρεσβεύουσι πρὸς σέ·
Τὰς ψυχὰς ἀνάπαυσον, τῶν κοιμηθέντων δούλων σου, ὁ Θεὸς
τῶν πατέρων ἡμῶν.

Καλάμῳ τῷ τοῦ Σταυροῦ, ὑπέγραψας ἄφεςιν, ἀμαρτιῶν πᾶσι
τοῖς πιστοῖς· ἤς νῦν τὰς ψυχὰς, ὧν μετέστησας πρὸς σέ,
μετασχεῖν ἀξίωσον, ἐν εὐφροσύνῃ ψαλλούσας· Ὁ Θεὸς τῶν
πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ὁ λόγος ὁ τοῦ Πατρός, ὁ πάντα βουλήματι, δημιουργῶν φύσιν
τῶν βροτῶν, τὴν συγκεχωσμένην τοῖς πάθεσιν εὐρών, ὡς Θεὸς
ἀνέπλασεν. Εὐλόγημένος Πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου.

Ῥῥῆ ἠ΄. Ὁ Εἰρμός.

» Τὸν ὑπ' Ἀγγέλων ἀσιγήτως, ἐν ὑψίστοις δοξαζόμε-
» νον Θεόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, γῆ καὶ ὄρη
» καὶ βουνοὶ καὶ βυθός, καὶ πᾶν γένος ἀνθρώπων,
» ὕμνοις αὐτὸν ὡς Κτίστην, καὶ Ποιητὴν εὐλογεῖτε.

Τροπάρια.

Επιφοραῖς τῶν ἀλγηδόνων, καὶ τῶν πόνων ἐπιδόσεσι,
περιστατούμενοι σφοδρῶς, οὐκ ἠρνήσασθε τὴν ὄντως ζωὴν,
Κυρίου Ἀθλοφόροι, οὐδὲ γλυπτοῖς ἐνείματε, πονηρότατον
σέβας.

Λύχνοι καθάπερ ἐν λυχνίᾳ, ἐπικείμενοι σεπτῶν ἀρετῶν,
πᾶσαν ἀυγάζετε τὴν γῆν, ἅπαν σκότος ἐκδιώκοντες τῆς
πλάνης, Ἀθλοφόροι ἱεουργοί, τῶν οὐρανίων Νόων
συμπολῖται.

Οἱ ἀξιέπαινοι Προφῆται, τῶν Ὁσίων ὁ κατάλογος, τῶν
Γυναικῶν ὁ ἱερός, ἀθλησάντων θεῖος ὄμιλος, ὑμνείσθωσαν
ἀξίως, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύοντες, τῷ Χριστῷ καὶ Σωτῆρι.

Νεκρώσιμον.

Σὺ ἡ ζωὴ τῶν ζώντων Κύριε· οὐς ἐκ γῆς πιστῶς μετέστησας,
μετὰ ἀγίων ἐν φωτί, τοῦ προσώπου σου ἀνάπαυσον,
συγχώρησιν πταισμάτων, διὰ πολλὴν παρέχων τούτοις, Κύριε
εὐσπλαγχνίαν.

Θεοτοκίον.

Ἡ πολυύμνητος Παρθένος, Προφητῶν τὸ περιήχημα, Τεραρχῶν καὶ ἀθλητῶν, καὶ Ὁσίων ἐγκαλλώπισμα, Γυναίων τε ἁγίων ἢ χαρμονή, ὑμνεῖσθω χρεωστικῶς εἰς αἰῶνας.

Κανῶν εἰς Κοιμηθέντας.

Λατρεύειν ζῶντι Θεῷ.

Υπάρχων ὁ θησαυρός, τῆς ἀθανασίας σὺ Ζωαρχικώτατε, τοῖς θνητοῖς ἀφθαρσίαν κατήγγειλας, ἦν τοῖς σοῖς Μάρτυσι Χριστέ, τοῖς εὐσεβῶς πίστει σοι βοῶσι δεδώρησαι·
Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Σοφία πνευματικῆ, καὶ ὑπομονῆ τῶν ἔργων, οἱ στερότατοι Ἀθληταί, τῶν βασάνων καταπτύσαντες, ταῖς ψυχαῖς τῶν μεταστάντων παρὰ Χριστοῦ ἄνεσιν αἰτοῦνται κραυγάζοντες·
Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τλάσθητι Ἀγαθέ, λόγχῃ τῆς πλευρᾶς σου, ῥήξας τὸ χειρόγραφον, τῶν πρὸς σὲ μεταστάντων, καὶ μεσότειχον καθελὼν τὸ τῶν παισμάτων, ὑμνολογεῖν σε οὕς προσελάβου εὐδόκησον·
Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Νεφέλην σε νοητήν, τοῖς προκεκοιμημένοις δίψει τῆς νεκρώσεως, ὕδωρ ζῶν τῆς ἀφέσεως πηγάζουσαν, καὶ θνητοῖς ἀθανασίαν διηνεκῆ, πᾶσι τοῖς βοῶσι παρέχουσαν, εὐλογοῦμεν εὐλογημένη Παρθένε τὸν τόκον σου.

Ῥδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἐν Σιναίῳ τῷ ὄρει κατεῖδέ σε, ἐν τῇ βάτῳ Μωϋσῆς,

» τὴν ἀφλέκτως τὸ πῦρ τῆς θεότητος, συλλαβοῦσαν

» γαστρί· Δανιὴλ δέ σε εἶδεν, ὄρος ἀλατόμητον·

» ῥάβδον βλαστήσασαν, Ἥσαϊας κέκραγε, τὴν ἐκ

» ῥίζης Δαυΐδ.

Τροπάρια.

Τερεῖα καθάπερ προσήχθητε, τῷ τυθέντι δι' ἡμᾶς καὶ τοὺς θείους ναοὺς ἐπληρώσατε, τῆς Ἀγγέλων χαρμονῆς, Ἀθλοφόροι Κυρίου· διὸ ταῖς εὐχαῖς ὑμῶν πάντας στηρίξατε, καὶ τῆς τοῦ ἐχθροῦ βλαβερᾶς πλάνης ῥύσασθε.

Ὡς φωστῆρες ζωῆς λόγον ἔχοντες, ἐφωτίσατε ψυ-χάς,
Τεράρχαι Χριστοῦ ἱερώτατοι, θείας δόξης κοινωνοί· ὡς τὸ
πῦρ δεδεγμένοι, τοῦ Πνεύματος Ὅσιοι, πάθη ἐφλέξατε, καὶ
τὴν τῶν δαιμόνων πυρὰν ἠφανίσατε.

Σὺν Προφήταις ἁγίοις τιμήσωμεν, τῶν Ὁσίων τὴν πληθύν,
τοὺς πρὸ νόμου ἐκλάψαντας νόμῳ τε, πολιτεία καθαρά·
Γυναικῶν τε ἁγίων, τοὺς χοροὺς αἰνέσωμεν καὶ ἐκβοήσωμεν·
Κύριε πρεσβείαις αὐτῶν, σῶσον πάντας ἡμᾶς.

Νεκρώσιμον.

Ἡ ταφή σου Χριστὲ καὶ ἀνάστασις, πάντων γέγονε ζωή· διὰ
τοῦτο τολμῶντες βοῶμέν σοι· Μετὰ πάντων ἐκλεκτῶν, οὓς
πιστῶς προσελάβου, δούλους σου ἀνάπαυσον, τούτων τὰ
πταισμάτα, πάντα συγχωρῶν, ὡς Θεὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Θεοτοκίον.

Φοβερὸς οὗτος τόπος ἐβόησεν, ὀπηνίκα Τακῶβ, σοῦ τὸν τύπον
ἐν κλίμακι ἔβλεψε, Θεοτόκε ἀψευδῶς, τῶν Μαρτύρων ἡ δόξα,
Ὁσίων τὸ καύχημα, Ἀγγέλων ἀγλάϊσμα, περιήχημα πάντων, καὶ
πιστῶν τὸ διάσωμα.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας.

Τὴν ἐν βάτῳ καὶ πυρί.

Νῦν ὡς μόνος ἀγαθός, καὶ φιλόανθρωπος Θεός, τοὺς
μεταστάντας πρὸς σέ, τῶν Μαρτύρων ταῖς λιταῖς, ἐν χώρᾳ
τῶν πραέων γῆς κατασκήνωσον, τὴν λύσιν τῶν πταισμάτων
παρέχων, Ἐλεῆμον αὐτοῖς, διὰ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ἐν ἁγίων σου σκηναῖς, ἐν τοῖς κόλποις Ἀβραάμ, οὓς
προσελάβου Σωτήρ, συναρίθμησον τοῖς σοῖς δικαίοις, ἔνθα
λάμπει τὸ φῶς, τοῦ προσώπου σου τὸ ἄχραντον καὶ θεῖον,
καὶ μένει δι' αἰῶνος, ἡ ὄντως ἀίδιος ἀγαλλίασις.

Μακαρίας σου ζωῆς, αἰωνίων ἀγαθῶν, ἀκαταπαύστου τρυφῆς,
εὐφροσύνης ἀληθοῦς, ἀξίωσον τοὺς δούλους σου, οὓς
μετέστησας βουλήσει Ζωοδότα, ἐν τόπῳ τῷ τῆς χλόης, ἐπὶ
τῶν ὑδάτων τῆς ἀναπαύσεως.

Θεοτοκίον.

Ὡς ἁγία κιβωτός, μαρτυρίου τε σκηνή, τὸν ζωοδότην Θεόν,
ὑπεδέξω ἐν γαστρί, Παναμώμητε τὸν Κτίστην σου, τὴν
ἀπόφασιν κατάρας τῆς ἀρχαίας, καὶ νόμον τοῦ θανάτου, ἰδίῳ
θανάτῳ ἀναμοχλεύσαντα.

Ἀπόστιχα Στιχηρὰ τῶν Αἰνῶν. Μαρτυρικά.

Ἦχος γ'.

Βασιλέων καὶ τυράννων, τὸν φόβον ἀπώσαντο, οἱ Χριστοῦ
στρατιῶται, καὶ εὐθαρσῶς καὶ ἀνδρείως, αὐτὸν ὠμολόγησαν,
τὸν ἀπάντων Κύριον, Θεὸν καὶ Βασιλέα ἡμῶν, καὶ
πρεσβεύουσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὡς φωστῆρες ἐν κόσμῳ λάμπετε, καὶ μετὰ θάνατον ἅγιοι
Μάρτυρες, τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἀγωνισάμενοι· διὸ ἔχοντες
παρρησίαν, Χριστὸν ἱκετεύσατε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Αἱ δυνάμεις τῶν ἀγίων, Ἀγγέλων ἐθαύμασαν, τῶν μαρτύρων
τοὺς ἄθλους, ὅτι σῶμα περικείμενοι, βασάνων κατεφρόνησαν,
μιμηταὶ γενόμενοι, τοῦ πάθους τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν, καὶ
πρεσβεύουσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Νεκρώσιμον.

Ἄνθρωποι τί μάτην ταραττόμεθα; ὁ δρόμος βραχύς ἐστίν, ὃν
τρέχομεν· καπνὸς ὑπάρχει ὁ βίος, ἀτμὶς καὶ τέφρα καὶ
κόνις, πρὸς ὀλίγον φαινόμενος, καὶ ταχέως ἀχρειούμενος·
διὸ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ βοήσωμεν· Τοὺς μεταστάντας
ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυσον, ἔνθα πάντων ἐστίν, εὐφραينوμένων ἢ
κατοικία ἐν σοί.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἁγιόπρωτε σεμνή, ἐγκώμιον οὔσα τῶν οὐρανίων ταγμάτων,
Ἀποστόλων ὑμνωδία, προφητῶν περιοχή, Δέσποινα πρόσδεξαι
καὶ ἡμῶν τὰς δεήσεις.

Ὅταν δέ ἐστίν Ἀλληλούϊα, ψάλλομεν τὰ ἀνωτέρω Μαρτυρικὰ
εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀπόστιχα δὲ τὰ παρόντα Νεκρώσιμα.

Τῷ τύπῳ τοῦ Σταυροῦ.

Δοξάζω τὸν Σταυρόν σου τὸν τίμιον, δι' οὗ ζωὴ δεδώρηται,
καὶ τρυφῆς ἢ ἀπόλαυσις, τοῖς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, σὲ
ὑμνοῦσι μόνη Πολυέλεε· διὸ βοῶμέν σοι· Χριστὲ ὁ Θεός,
τοὺς μεταστάντας ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυσον, ἔνθα πάντων ἐστίν
εὐφραينوμένων ἢ κατοικία ἐν σοί, δοξάζειν σου τὴν
θεότητα.

Στίχ.\Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου Κύριε.

Ὁ μόνος ἐλεήμων καὶ εὐσπλαγχνος, ὁ ἔχων ἀκατάληπτον
ἀγαθότητος πέλαγος, ὁ γινώσκων τὴν φύσιν τῶν ἀνθρώπων, ἦν

ἐδημιούργησας, σὲ ἱκετεύομεν· Χριστὲ ὁ Θεός, τοὺς μεταστάντας ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυσον, ἔνθα πάντων ἐστίν, εὐφραينوμένων ἢ κατοικία ἐν σοί, δοξάζειν σου τὴν θεότητα.

Στίχ.\Αἱ ψυχὰὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀύλισθήσονται.

Ἐπνώσας ἐν τῷ τάφῳ ὡς ἄνθρωπος, δυνάμει ἀητιήτῳ σου, ὡς Θεὸς ἐξανεστήσας, τοὺς τάφῳ ὑπνοῦντας, ἀσιγήτους ὕμνους σοὶ προσφέροντας· διὸ βοῶμέν σοι· Χριστὲ ὁ Θεός, τοὺς μεταστάντας ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυσον, ἔνθα πάντων ἐστίν, εὐφραينوμένων ἢ κατοικία ἐν σοί, δοξάζειν σου τὴν θεότητα.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Λαμπάδα νοητὴν σε βαστάζουσαν, τὸ φέγγος τῆς θεότητος ὁμιλήσαν παχύτητι, τῇ ἀνθρώπων οὐσίᾳ Θεοτόκε, πάντες ἐπιστάμεθα· διὸ τὸν σὸν δυσώπησον Υἱὸν καὶ Θεόν, τοὺς μεταστάντας ἐξ ἡμῶν ἀύλιζεσθαι, ἔνθα πάντων ἐστίν, ἢ κατοικία Ἀγνή, δοξάζειν σε τὴν πανάμωμον.

ΕΝ Τῇ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Οἱ Μακαρισμοί.

Ἀθετήσαντα Χριστὲ τὴν ἐντολὴν σου, τὸν προπάτορα Ἀδάμ, τοῦ Παραδείσου ἐξώρισας· τὸν δὲ ληστὴν Οἰκτιρμον, ὁμολογήσαντά σε ἐν Σταυρῷ, ἐν αὐτῷ εἰσώκισας κράζοντα· Μνήσθητί μου Σωτήρ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Τῷ πυρὶ τῶν αἰκισμῶν, προσομιλοῦντες, Ἀθλοφόροι τοῦ Χριστοῦ, δρόσον οὐράνιον εὔρατε, ἐπαναψυχοῦσάν τε, καὶ δυναμοῦσαν φέρειν τῆς σαρκός, τὰς ὀδύνας· ὅθεν κουφίζετε, πάντα πόνον αἰεί, ἀπὸ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τεράρχαι ἱεροί, Προφῆται ἐνδοξοί, Ὅσιων ἢ πληθύς, Γυναίων θείων ὁμήγουρις, ἐναθλήσαντες πίστει, καὶ καθελόντες πλάνην τοῦ ἐχθροῦ, οὐρανίου δόξης ἐπέτυχον· ὧν πρεσβείαις Σωτήρ, οἴκτειρον τοὺς δούλους σου.

Ἐνθα λάμπει σου τὸ φῶς, ἐν ταῖς σκηναῖς τῶν ἐκλεκτῶν σου ὁ Θεός, ὅπου τρυφὴ ἢ ἀένναος, τοὺς ἐξ ἡμῶν ἐν πίστει, μετατεθέντας τάξον Ἰησοῦ, παρορῶν τὰ τούτων ἐγκλήματα, ἵνα σε ἐκτενῶς, Δέσποτα δοξάζωμεν.

Δόξα.

Τὴν προσώποις ἐν τρισί, προσκυνουμένην μίαν ἀναρχον
πιστοί, θείαν Μονάδα δοξάσωμεν, ὅπως ἀξιωθῶμεν, ἁμαρτιῶν
ἀφέσεως τυχεῖν, καὶ τῆς Βασιλείας τευξώμεθα, ἀνυμνοῦντες
αὐτῆς, τὸ ἀπειρον ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Φωτισμὸς καὶ ἰλασμός, ἐκ σοῦ ἐπέφανεν ὁ πάντων Λυτρωτής,
θεοχαρίτῳ Δέσποινα· ὃν ἐκτενῶς δυσώπει, ἐν τῇ μελλούσῃ
δίκη φοβερᾷ, καταδίκης πάσης λυτρώσασθαι, Ἄχραντε τοὺς
πιστῶς, πάντοτε ὑμνοῦντάς σε.